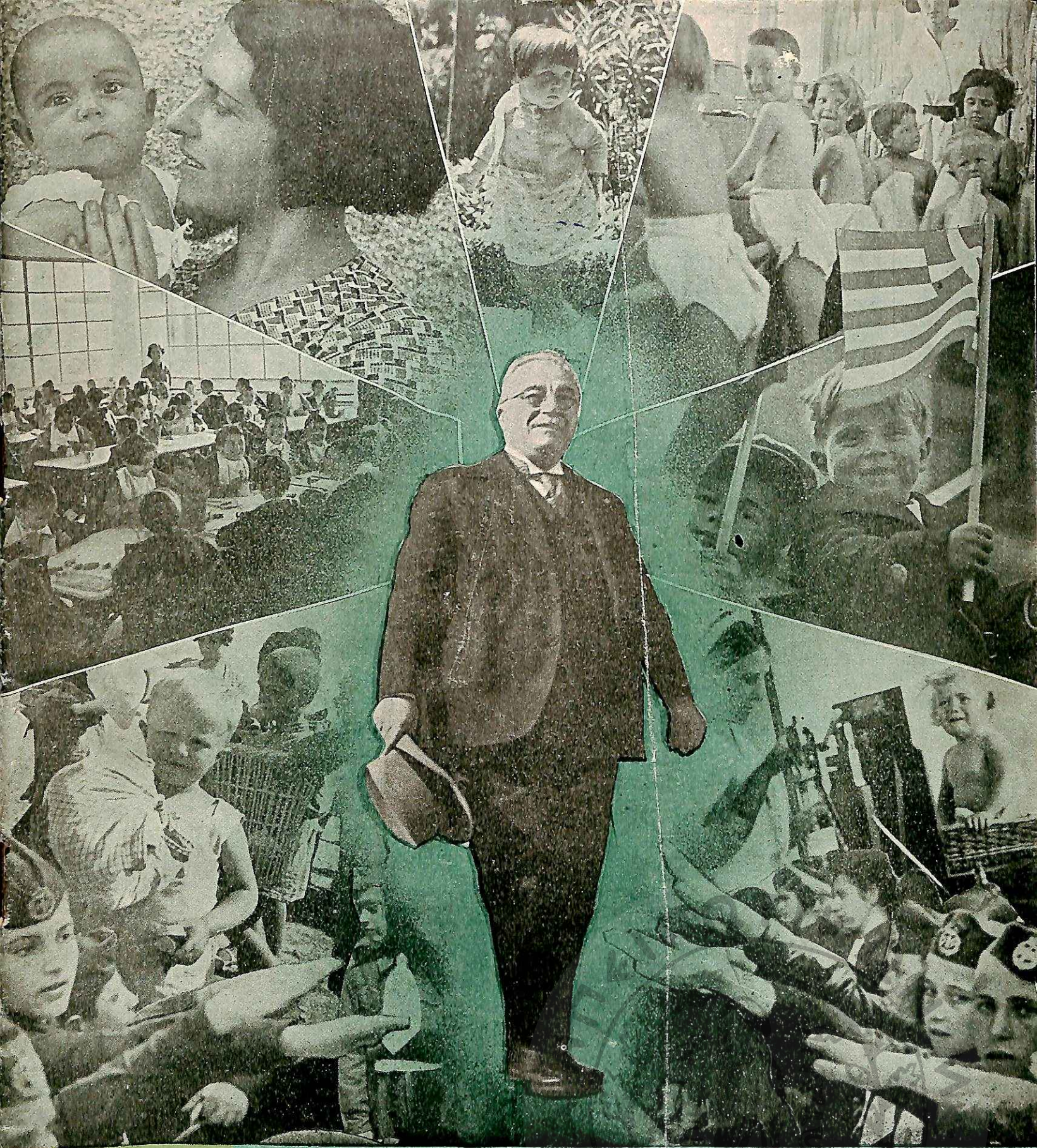

Νεογραφία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 43
4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1939-Δ'.

Η Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό 'Ανωτάτου Διοικητικού Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό της Α.Ε. του 'Αρχηγού
της Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, δστις
και εκπροσωπεί ταύτην, αναπληρούμενος υπό
του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Δ/Σ ΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
'Οδός Λεωχάρους 19 (Β' όροφος)
'Αριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ : Περιοδικόν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
'Οδός Λεωχάρους 19

'Αριθ. Τεύχους 43—4 Αύγουστου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελών και μη
μαθητών μελών
ΕΤΗΣΙΑ ('Εσωτερικού) Δρ. 160—200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80—100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40—50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αίρ. 'Αγγλίας 1
'Αμερικής Δολ. 6
Αιγύπτου Αίρ. 1

Διά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και 'Ιδιω-
τικού Δικαίου (Δήμους, Κοινότητες) :
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεία Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συνταγματι-

Διά πάσαν πληρωμήν πρέπει να λαμβάνητε απόδειξιν φέρουσαν την υπογραφήν του Γεν. Γραμ-
ματέως της Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου έ.ά. και την σφραγίδα της Ε.Ο.Ν.

Νέοι τῆς Ἑλλάδος

Ἡ «Νεολαία» εἶναι τὸ μοναδικὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πλουσίας ὕλης του, τῆς ἐθνικῆς, ιστο-
ρικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς, τῶν ψυχαγωγούντων ἀλλὰ
καὶ ἡδικοποιούντων ἀναγνωσμάτων του, δὲν ἀπομα-
κρύνει τὸν ἀναπαυόμενον μαθητὴν ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ
κύκλου, ἀλλὰ τούναντίον τονώνει καὶ τὰς γνώσεις καὶ
τὸ πνεῦμα του, ὥστε ἀκόπως νὰ συνεχίζῃ τὰς σπου-
δὰς του.

Ἐπίσης οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγ-
γίτισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μὲ τὴν «Νεολαίαν», ἐκτὸς
τῶν ἄλλων, διατηροῦσι πλήρη τὸν πνευματικὸν των σύν-
δεσμον πρὸς τὴν ὅλην Ὀργάνωσιν, τὴν κίνησιν τῆς
ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς της παρέχει μὲ
τόσσην ἐνημερότητα ὡς ἐπίσημον ὄργανόν της.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεότης εἰς τὴν «Νεολαίαν»
εὐρίσκει ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον τὴν προάγει πνευ-
ματικῶς καὶ ἡδικῶς καὶ τὴν ἐνισχύει εἰς τὸ κύριον
ἔργον της.

Ἡ «Νεολαία» εἶναι τὸ περιοδικὸν τὸ ὁποῖον συνιστᾷ
ὁ Ἀρχηγὸς ὡς τὸν πολῦτιμον πνευματικὸν σύντροφον
ὅλων τῶν Νέων τῆς Ἑλλάδος.

Η Νεολαία

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ Καρ. Χατζή

ΗΜΕΡΟΜ. 29-9-38

ΑΡΙΘ. 23518

ΣΤΟ 4^{ΟΝ} ΕΤΟΣ
ΤΗΣ 4^{ΗΣ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Τὸ Αὐγουστιανὸ Κράτος καὶ μαζί του ἡ Ἑλλάς
κί'όλοι μας, κάμπτομε αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ τέταρτον
ἔτος τῆς Μεταβολῆς. Μιάς Μεταβολῆς, πού δὲν εἶναι
νὰ τὴν κρίνωμε τώρα, ὅχι μονάχα διότι δὲν ἡμπορεῖ
νὰ κρίνεται πρόχειρα, σὲ ἓνα ἄρθρο, ἓνα γεγονός
πού εἶναι ἀφετηρία νέας περιόδου ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ
δι' ἓναν ἄλλον ἀκόμη λόγον. Διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ
Μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936 δὲν ἔχει ἀκόμα
συμπληρώσει τὸν κύκλον της. Δὲν ἔχει ἀποκρυσταλ-
λώσει τὴν μορφήν τῶν θεσμῶν της. Εὐρίσκεται εἰς
τὸ στάδιον τοῦ γίνεσθαι, «ἐν ροῇ». Ἡ ροὴ της ἔχει
ὅλην τὴν ἔντονον ὁρμὴν καὶ τὸν δυναμισμόν τῶν νέων
φαινομένων. Δὲν εἶναι, ἐπομένως, καὶ δι' αὐτὸν τὸν
λόγον, δυνατόν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ εἰς
τὴν ἀνατομίαν τῆς κριτικῆς. Ἡ κρίσις συλλαμβάνει
καὶ ἀνατέμνει καὶ ἀναλύει στατικά φαινόμενα. Διὰ
νὰ ἐκτιμῇ καὶ νὰ κρίνῃ κανεὶς ἀληθινὰ καὶ δίκαια
τὴν Αὐγουστιανὴν Μεταβολὴν δὲν φθάνει ἡ κρίσις.
Χρειάζεται κάτι ἀκόμα: Διαισθησις καὶ προφητικὴ
ἐξαρσις τόση, ὅση θὰ ἔφθανε διὰ νὰ συλλαβῇ τὴν
δυναμικὴν της φορὰν.

Ἐσὰς τῶν νέων, τῶν παιδιῶν, πού μεγαλώνετε
μέσα στὴν ἀτμόσφαιρά της, πού ἐζήσατε τὴν πνοή
της, ὅμοιαν με ριπὴν αὔρας ἐαρινῆς, πού τὴν στέλ-
νουν τρικυμισμοὶ ἀπὸ ἀγνώστους θαλάσσας, δὲν σὰς
λείπει οὔτε ἡ διαισθησις, οὔτε ἡ προφητικὴ ἐξαρσις.
Αἱ καροῖαι σας, πού δὲν τὰς ἐμάρανε τὸ σαρακι καὶ
ἡ κατάρρα τοῦ αἰῶνος—ὁ δισταγμὸς—ὀλάνοιχτες κα-
θῶς εἶναι εἰς τὰ μηνύματα της αὔριον, μαντεύουν
καθαρώτερα παρ' ὅσο ὁ νοῦς τὴν φορὰ καὶ τὴν ὁρμὴ
της. καὶ τὴν μαντεύουν ὀρθῶς. Καὶ εἶναι αὕτη, ἡ ὀρθὴ
μαντεία τῶν καρδιῶν σας, ἡ αἰτία πού ἡ Αὐγουστιανὴ
Μεταβολὴ εἶναι περισσότερο ἰδική σας, παρὰ τῆς
γενεᾶς πού τὴν ἐπραγματοποίησε. Καὶ τοῦτο ὅχι διότι
δὲν ἦτο ἡ γενεὰ ἐκεῖνη δυνατὴ καὶ μεγάλη—τὰ κα-
τορθώματά της διαφεύδουν κάθε τέτοιαν ἰδέα—ἀλλὰ
διότι αἱ ἀτυχαὶ καὶ αἱ δοκιμασίαι της τῆς ἔχουν ὑπο-
σκάψει βαθύτατα τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς της.

Εἶπαμε πὼς δὲν πρόκειται νὰ κρίνωμε. Καὶ τὸν
ἐξηγήσαμε τὸ λόγο. Ἀλλὰ διατί τάχα μὰς ἐχρειάσθη
ἡ κρίσις; Δὲν μὰς φθάνει τὸ ἀδιαφιλονίκητον γεγονός

αὐτό, πού τὸ ὁμολογοῦν κι' ἐκεῖνοι ἀκόμη πού δὲν
ἐσυγχώρησαν τὴν 4ην Αὐγούστου, διότι τοὺς ἔχει κα-
ταλύσει καὶ καταργήσει—τὸ γεγονός ὅτι τρία τώρα
χρόνια ἀδιάκοπα καὶ μὲ τὸν ἴδιον ἔντονον καὶ σταθερὸ
ρυθμό, ὁ τόπος αὐτός, μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, αὐξάνει
καὶ κραταιώνεται εἰς δύναμιν πνεύματος καὶ ὕλης
καὶ ἡ αὐξήσις αὕτη καὶ ἡ κραταιώσις του εἶναι καθα-
ρώτατα αἰσθηταὶ καὶ εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν τῶν
πολιτῶν του καὶ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὸ φρόνημα
τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν διεθνὴ βαρύτητα τῆς Χώρας;

Τὸ ξεύρετε καλὰ ὅτι αἱ Πατρίδες δὲν αὐξάνουν
πάντοτε κατ' ἔκτασιν, οὔτε δοξάζονται μόνον μὲ κα-
τακτήσεις καὶ ἐπεκτάσεις. Αὐξάνουν ἐπίσης κατὰ πυ-
κνότητα. Κατὰ ἀρτίωσιν μέσων καὶ δυνάμεων, καὶ αὐ-
τὸς ὁ δεύτερος τρόπος αὐξήσεως τῶν Πατρίδων—
χωρὶς νὰ εἶναι ὀλιγώτερον ἐπίπονος καὶ δυσχερὴς—
πλεονεκτεῖ ἀπὸ ἀπόψεως μονιμότητος καὶ ασφαλείας.
Ἡ τριετία πού κλείει σήμερα εἰς τὴν Ἑλλάδα σημει-
ώνει μίαν περίοδον ἐντάτικῆς εἰρηνικῆς πυκνώσεως,
πρωτοφανῆ εἰς τὴν νεωτέραν μας ἱστορίαν. Οἱ καρ-
ποὶ τῆς πυκνώσεως αὐτῆς, μ' ὅλο πού ἦδη ἀπὸ τὸν
πρῶτον χρόνον εἶχαν γίνει αἰσθητοί, ἀργοῦν ἀκόμη νὰ
φθάσουν εἰς τὴν τελείαν των ἀπόδοσιν. Ὅμως ἀπὸ
τώρα ὑπάρχει καὶ εἶναι διάχυτον εἰς τὴν ζωὴν μας
ἓνα πνεῦμα εὐφορίας, πού ἔχει, βέβαια, σχέσιν καὶ μὲ
τὴν ἄνοδον τῶν ὕλικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ὄρων τῆς
ὕλικῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ πού δὲν παύει μ' ὅλο
αὐτὸ νὰ εἶναι εὐφορία ψυχῆς. Καὶ ἡ εὐφορία αὕτη
ἀναλύεται εἰς μείζονα αὐτοπεποίθησιν: εἰς ἡδυσμέ-
νην ἐμπιστοσύνην. Τέλος εἰς πίστιν εἰς τὰς φυσικὰς
δυνατότητας, πού ὑπάρχουν μέσα εἰς τὸν σύνθετον
αὐτὸν χώρον πού εἶναι ἡ Πατρίς ὡς γῆ, ὡς φυσικὸς
πλοῦτος καὶ ὡς ἀνθρώπινον πλῆρωμα.

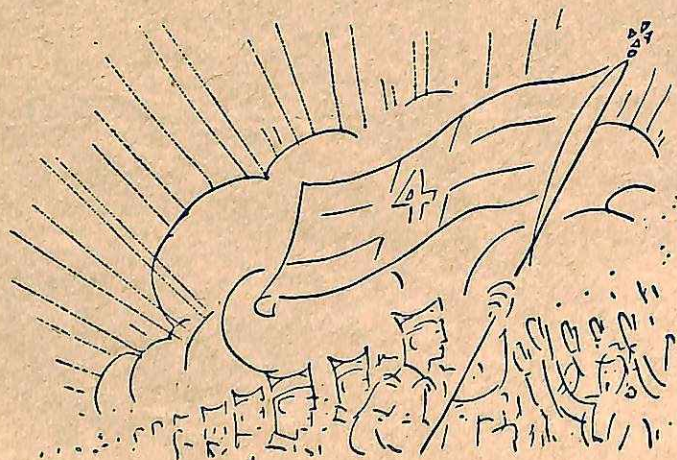
Φυσικὰ αὕτη ἡ εὐφορία καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ
πίστις δὲν ἀπεκτῆθησαν μὲ τὴν κίνησιν κάποιου μαγι-
κοῦ ραβδίου, ὅπως γίνεται εἰς τὰ παραμύθια. Ἐχρειά-
σθη ν' ἀναλωθῇ κόπος πολὺς καὶ σκέψεις μακραὶ καὶ
ἀνήσυχος μέριμνα καὶ ἀγρυπνία θελήσεως. Ἐχρειά-
σθη ἀκόμη ἐξαρσις καὶ πνοὴ καὶ πάθος καὶ ἀγάπη
πολλὴ καὶ θερμὴ. Ὅλα αὐτὰ ὑπῆρξαν καταβολαὶ
τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἐνὸς Ἀρχηγοῦ, πού ἐφύλαξεν ὅλην τὴν
πληρότητα τῆς σοφίας καὶ τῆς πείρας μιᾶς ἀγωνιστι-

κῆς καὶ ἐργῶδους ζωῆς, διὰ νὰ τὴν μετατρέψῃ, ὅταν ἐσήμανεν ἡ ὥρα του, εἰς γόνιμα ἔργα. Ἐχρειάσθη ἀκόμα, διὰ νὰ γίνουν ὅλα αὐτά, νὰ προηγηθῇ ἓνα ξεκαθάρισμα ἰδεῶν καὶ ἀντιλήψεων, τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀντιλήψεων ποὺ ἐκυριάρχησαν—μὲ βραχείας μόνον φωτεινάς παρεμβολάς,—εἰς τὴν ζωὴν τῆς Χώρας, τὴν πολιτικὴν, τὴν κοινωνικὴν, τὴν οἰκονομικὴν ἐπὶ ἓνα αἶωνα, ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Καὶ ἔπρεπε ν' ἀρχίσωμε ἀπὸ τὸ ξεκαθάρισμα αὐτό. Διότι τίποτε ποὺ ν' ἀξίζει τὸ ὄνομα τῆς δημιουργίας δὲν ἔχει ἐπιχειρηθῇ ποτὲ εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὸν κύκλο τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, χωρὶς προηγουμένως νὰ φωτίσῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἐπιχειροῦντων μία νέα ἰδέα. Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ ἐξηγήσωμεν ἐδῶ, τὴν ὥραν αὐτὴν τὴν ἐπίσημον καὶ πανηγυρικὴν, τὰς βασικὰς ἰδέας, κάτω ἀπὸ τὸ σημεῖον τῶν ὁπίων ἐπεχειρήθη τὸ σύνολον τῶν βασικῶν ἀλλαγῶν, ποὺ ὅλες μαζὶ ἐκφράζουν καὶ ἐξηγοῦν αὐτὸ ποὺ ἐσηυθίσασμε ν' ἀποκαλοῦμε Μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Πρό της 4ης Αυγούστου εις τὴν Ἑλλάδα ἐκυριαρχοῦσαν αἱ πλέον ἀλλόκοτοι καὶ ἀφύσικοι ἀντιλήψεις δι' αὐτὸ πού ἀποτελεῖ τὸν φυσικὸν χῶρον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Τὸν χῶρον ποῦ τὸν ἀπαρτίζει ἡ γῆ αἱ ἄκται μας, αἱ θάλασσαι—διὰ τὴν ζωτικὴν τὸν ἄξιαν, διὰ τὸν πλοῦτον ποῦ περιέχει. Ἀκόμα καὶ διὰ τὰς ἱκανότητας τοῦ ἀνθρωπίνου πληρώματός του, τῆς ζωντανῆς δηλαδὴ δυνάμεως, τοῦ λαοῦ, ποῦ ρόλος του ἦτο νὰ γονιμοποιῇ καὶ νὰ καρποῦται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν πρόοδόν του τὰς πηγὰς τῶν φυσικῶν θησαυρῶν τῆς Χώρας. Ἐπὶ ἑκατὸ χρόνια, μὲ ὀλίγας φωτεινὰς ἐξαιρέσεις, ὁ κόσμος ποῦ ἐκυθέρνησε τὸν τόπον αὐτόν, προεκτείνων τὴν ἰδικήν του νωθρότητα σκέψεως καὶ φαντασίας, ἐξελάμβανε τὴν Ἑλλάδα περιπόου ὡς ἓνα τόπον μεγάλων ἱστορικῶν ἀναμνήσεων καὶ καλλιτεχνικῶν ἐρεπίων, φυσικῶν πτωχόν, ἀνίκανον νὰ ἐπαρκέσῃ μὲ τοὺς πόρους του εἰς τὴν συντήρησιν τῶν κατοικίων του. Ἐνα μουσεῖον πεθαμένης δόξης, καὶ τὸν λαὸν τῆς, λαὸν «εὐγενών» παρασίτων, ἀκατάλληλον διὰ τὸν δημιουργικὸν μόχθον. Ἀνάξιον νὰ φιλοδοξήσῃ ἄλλον ρόλον εἰς τὴν ἱστορίαν, ἀπὸ τοῦ νὰ συντηρῇ καὶ νὰ φρουρῇ τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια τῆς Χώρας του, καὶ ν' ἀποζῇ, ὅσον τὸ δυνατόν ν' ἀποζῇ, ἀπὸ

τάς εἰσφορὰς τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν ἐρειπίων αὐτῶν, ἀφήνων τὰ δημογραφικά του πλεονάσματα νὰ διαρρέουν διασπειρόμενα καὶ τυχοδιωκτοῦντα ἀνὰ τὰς πέντε Ἡπείρους. Καὶ ἂν ἔπρεπε, ὅπως ἔπρεπε καὶ κατελύθη, ἡ ἔκπτωσις καὶ ἡ κατάργησις του, πρὶν τὴν πιστοποιηθῆναι τυπικῶς ἡ Αὐγουστιανὴ Μεταβολή, εἶχε προηγηθῇ μὲ τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὴν σύγκρουσιν εἰς τὴν ὁποίαν περιήλθεν ὁ κόσμος αὐτὸς πρὸς τὰς ζωντανὰς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους, πρὸς τὰ ἐργαζόμενα δηλαδὴ στρώματα τοῦ λαοῦ, πρὸς τὸν κόσμον τῶν γεωργῶν, τῶν τεχνιτῶν, τῶν βιομηχάνων καὶ τῶν ἐργατῶν, τῶν ὁποίων κάθε ἐπιτυχία καὶ κάθε νίκη ποῦ ἐπραγματοποιεῖτο εἰς βάρος τῶν ἰδικῶν του θεωριῶν, πολὺ συχνὰ εἰς πείσμα τῆς ἀντιδράσεώς του, εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς παραγωγικῆς δημιουργίας, ἦτο καὶ μία ἰδικὴ του χρεωκοπία. Καὶ ἂν εἶναι, ὅπως εἶναι καὶ ὅπως τὴν ἀναγνωρίζομε ὅτι εἶναι, ἡ 4ῃ Αὐγούστου ἐπανάστασις, ἡ ἐπαναστατικότης τῆς ὑπάρχει εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ κόσμου αὐτοῦ, ποῦ δὲν ἔρριζωσε ποτὲ εἰς τὸ βάθος τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ τῆς Χώρας αὐτῆς, ἀλλὰ ἐφυτοζώσθη εἰς τὴν ἐπιφάνειάν της, ἐπάνω εἰς τὰς ἀδυναμίας μας, ἐπάνω εἰς τὴν ζωϊκὴν μας ἀπειρίαν, ὅπως φυτοζωοῦν τὰ παράσιτα καὶ τὰ σαπρόφυτα ἐπάνω εἰς τὸν φλοιὸν τοῦ δένδρου. Τὸ ὅτι αὕτη εἶναι ἡ διάγνωσις καὶ τὸ ὅτι ἡ διάγνωσις μας εἶναι ἀκριβὴς, πιστοποιεῖται ἀκόμη ἀπὸ ἓνα ἄλλο χαρακτηριστικὸν φαινόμενον τῆς Αὐγουστιανῆς Μεταβολῆς. Ἀπὸ τὴν εἰρηνικότητα καὶ τὴν εὐχέριαν μὲ τὴν ὁποίαν συνετελέσθη καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐχρειάσθη διὰ νὰ ἐπιβληθῇ κανέννας βίαιος σάλος, ἀπὸ ἐκείνου πού συνοδεύουν συνήθως τὰς πολιτικὰς μεταβολὰς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον. Ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐχρειάσθη νὰ θιγῇ τίποτε ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα ποῦ ἀπετέλουν ζωτικὰς ἀξίας τοῦ Ἔθνους. Τὸ ἐπιφανειακὸν σαπρόφυτον ἀπεκόπη καὶ ἐξεβλήθη χωρὶς ἔντονον προσπάθειαν, χωρὶς ἀγῶνα, καὶ ἡ ἀποκοπὴ του δὲν ἔθιξε, παρὰ ἀνεπισημάντως, τὸν φλοιὸν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Ἐταὶ ἐξηγεῖται ἀκόμη καὶ ἡ ταχύτης, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κορμὸς τοῦ ἐθνικοῦ δένδρου ἀντέδρασε καὶ ἀναλαμβάνει καὶ ἀνδροῦται, ὥστε νὰ ἡμποροῦμε νὰ ἐγκαυχώμεθα, ἔπειτα ἀπὸ τόσον ὀλίγον χρόνον, μὲ τὴν εὐφορίαν ποῦ διαπιστώνομε καὶ ποῦ παντοῦ ἄλλου θὰ ἦτο ἀκατανόητος καὶ ἀνεξήγητος. Ἐταὶ ἐξηγεῖται, τέλος, ἡ εὐχέρεια μὲ τὴν ὁποίαν ἀποκατεστάθη ἡ ἐνότης καὶ ἡ κοινωνικὴ εἰρήνη εἰς μίαν Χώραν, ποῦ πρὸ τριῶν ἀκόμη ἐτῶν ἐφαίνετο ἀμεσώτατα ἀπειλούμεν ἂν διπλῇ ἐμφύλιον σύρραξιν. Τὴν μίαν ποῦ παρεσκεύαζον ἐρεοκίνητοι αἱ σκοτεινὰι δυνάμεις ποῦ συνεκρότησε καὶ ἐδῶ, ἐπωφελομένη τῆς κρατικῆς ραθυμίας, ἡ παγκόσμιος ἀνατρεπτικὴ ὀργάνωσις, καὶ τὴν ἄλλην, ποῦ ἐξήτουν νὰ ἐξαπολύσουν αἱ χρονίως συντηρουσά, πρὸς ἴδιον ὄφελος, ἓνα ἀδικαιώτων ἐσωτερικὸν διχασμὸν, πολιτικὰ καὶ πατριὰ.

Σήμερα, την στιγμήν που κάμπτομε τὸ τέταρτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς Μεταβολῆς, δικαιούμεθα, χωρὶς περιττὴν ἔπαρσιν ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλην τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀξίας τῆς συντελεσθείσης δημιουργίας, ν' ἀνακεφαλαιώσωμε ἐποπτικὰ τὰς ἰδέας ποὺ ἐνέπνευσαν, ἐγομιμοποίησαν καὶ κατευδῶσαν τὸ ἔργον μας.

Μᾶς καταλογίζουν ὅτι κατελύσαμε τὰς ἐλευθε-

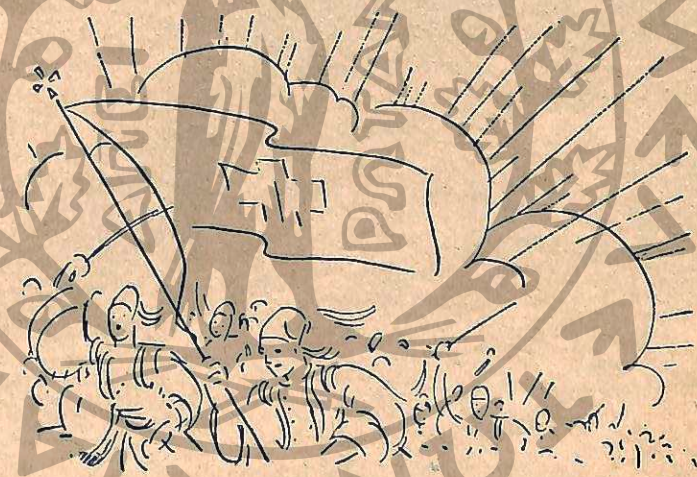

ρίας τοῦ Λαοῦ, καὶ ὀφείλομε νὰ ἐπανορθώσωμε τὴν παρανόησιν. Διότι πέραν τῆς συμβατικότητος αὐτῆς ταύτης τῆς ἰδέας τῶν ἐλευθεριῶν, ἡ ἔνστασις μας εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι βαθύτερα. Θὰ μᾶς ἦτο εὐκολον, πολὺ εὐκολον, ν' ἀμφισβητήσωμε τὴν φιλαλήθειαν τοῦ περὶ ἐλευθεριῶν μύθου. Ἄλλὰ αὐτὸ ὀδηγεῖ εἰς θεωρητικὴν ἀπεραντολογίαν. Ἄλλως τε ἡ κατηγορία εἶναι βασικῶς ἄτοπος. Ἀπλούστατα διότι δὲν ἡμπορεῖ νὰ γίνεταί λόγος περὶ καταργήσεως τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ, τὴν στιγμὴν ποῦ ἡμεῖς καταργήσαμε τὴν πλάσματικὴν ἔννοιαν τοῦ Λαοῦ, ὅπως τὸν ἐννοεῖ ὁ Κοινοβουλευτισμός. Τὸν καταργήσαμεν ὡς συμβολικὸν φορέα καὶ ὡς σκοπὸν τῆς πολιτικῆς ἐνεργείας, διότι τὸν ἀντικατεστήσαμε μὲ τὸ Ἔθνος. Κατηργήσαμεν αὐτὸ τὸ ρευστόν, τὸ παροδικὸν καὶ τὸ ἀπροσδιόριστον, τὸ ὁποῖον—καὶ ἂν τὸ πάρωμεν ἀκόμῃ ὡς σύμβολον, ποῦ δὲν θὰ ἦτο σωστόν, ἀφοῦ ὁ Κοινοβουλευτισμός δὲν τὸ ἀντικαθίσταται ἄλλως, παρὰ ὡς συμβατικὴν πλειονότητα τοῦ σώματος τῶν ἐκλογέων,—δὲν ἀντιπροσωπεύει παρὰ τὰς διαθέσεις καὶ τὰς ροπὰς μιᾶς ὀρισμένης στιγμῆς, διὰ νὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὴν θέσιν του τὸ αἰώνιον Ὅν, ποῦ αὐτὸ μόνον, εἰς τὴν διάρκειάν του, δικαιούται νὰ εἶναι ὁ φορεὺς καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς πολιτικῆς δημιουργίας. Ἀπὸ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτὴν ἐπήγασαν ὅλαι αἱ πράξεις μας καὶ μετὰξὺ αὐτῶν ἡ βασικωτέρα ὄλων: Ἡ ἐπιβολὴ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῆς Χώρας τ ο ὕ ζ υ ο ὕ ἐ ν ὁ ς ρ υ θ μ ο ὕ ἐ ν ι α ί ο υ κ α ἶ ἐ ν ὁ ς σ κ ο π ο ὕ. Ἐὰν ὁ ζυγὸς τῆς τάξεως, ποῦ διακρίνει τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὴν ἀγέλην, εἶναι δουλεία, εἶναι ἀληθὲς ὅτι καταργήσαμεν τὰς ἐλευθερίας Ἐὰν ὁ ζυγὸς τῶν ἐνιαίων σκοπῶν καὶ τῆς ἐνιαίας προσπάθειας καὶ ὁ συντονισμός καὶ ἡ ἐναρμόνισις ὄλων τῶν δυνάμεων καὶ ὄλων τῶν ἱκανότητων, διὰ τὴν πραγματοποιήσιν μειζόνως ἀποτελεσματος, δὲν εἶναι ἡ ὑψηλοτέρα ἔκφρασις τῆς ἐλευθερίας, ἡ κατηγορία ποῦ μᾶς ἐπιρρίπτουν εἶναι ὀρθή. Ἐπειδὴ ἐλυτρώθημεν καὶ ἐλυτρώσαμεν συγχρόνως τὸ Κράτος ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μερίζεται καὶ νὰ δουλεύεται εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῶν ψηφοφόρων, νὰ ρυθμίζῃ τὰς πράξεις του κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις των, κατωρθώσαμε ν' ἀδελφώσωμε καὶ τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Κράτους. Ἄν αὐτὸ εἶναι κατάργησις τῶν ἐλευθεριῶν, τὴν δεχόμεθα τὴν κατηγορίαν χωρὶς φόβον. Ἄν διότι ἀπηλλάξαμε τὸ Κράτος ἀπὸ τὴν δουλείαν, εἰς τὴν ὅποιαν ἐτέλει ἀπέναντι τοῦ ἀνευθύνου ψηφοφόρου, τοῦ ὁποίου μὲ φανακισμούς, εἰς στιγμὰς ὀχλικῆς φορᾶς καὶ διανοητικῆς κραιπάλης, ὑπέκλεπτε τὴν ἐμπιστοσύνην ὁ πρῶτος τυχὼν τραπεζορῆτορας καὶ τὸ ἐκάμαμε αὐτὸ διὰ νὰ θέσωμε λυτρωμένον καὶ ὑψημένον τὸ κύρος καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων, τῶν νέων καὶ τῶν γερόντων, τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, ἐκείνων ποῦ ἐψήφισον καὶ ποῦ δὲν εἶχον ψῆφον, καὶ, περισσότερον ἀκόμῃ, ἐκείνων ποῦ ἠγωνίσθησαν καὶ ἔζησαν δημιουργοῦντες ἐπὶ τριανταπέντε αἰῶνας τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ ἐκείνων ποῦ θὰ τὴν συνεχίσουν ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ ὁ Κόσμος, ἐπεβάλαμε τυραννίδα, τὸν δεχόμεθα ὑπερφάνως τὸν τίτλον τῶν τυράννων. Οὔτε θὰ εἰμεθα

ἀσφαλῶς ἡμεῖς, δὲν θὰ εἶναι δηλ. τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγοῦστου, ἡ μόνη τυραννὶς εἰς τὴν ἱστορίαν, πού ἐθεμελίωσεν ἀναγέννησιν. Ὅπωςδὴποτε εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡσκήσαμεν αὐστηράν τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους ἐναντίον πάσης κακοποιοῦ καὶ διαλυτικῆς μανίας. Ἐναντίον τῶν ὀργάνων τῆς κοινωνικῆς ἀνατροπῆς. Ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς τάξεως καὶ τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης. Ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων πού, παρασιτοῦντες εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ καφενεῖου, ἐλάμβανον τὸ θράσος ὅχι μόνον νὰ ὀμιλοῦν ἐξ ὀνόματος τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ νὰ κατευθύνουν καὶ νὰ ρυθμίζουν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος. Ἄν αὐτὴν τὴν ἀσκήσιν τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ Κράτους ὀνομάζωμεν κατάρχησιν τῆς ἐλευθερίας, ἀποδεχόμεθα χωρὶς ἀντιλογίαν τὴν εὐθύνην, ὥς τιμὴν.

Ἡ Ἀλλὰ τὴν δὲν ἠρνήθημεν ποτὲ ὅτι ἡ Μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου κατήργησε τὴν ἀνεύθυνον ἀσυδοσίαν. Οὕτε ἠρνήθημεν ὅτι κατωχύρωσε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὄσια τοῦ Ἔθνους ἐναντίον πάσης βεβηλώσεως καὶ ἐναντίον παντὸς ὕβριστοῦ. Οὕτε ὅτι ἔξεσε φραγμοὺς εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον κυκλοφορίαν καὶ διὰ δόξιν τῶν διαλυτικῶν ἰδεῶν ποῦ ἤρχοντο ἀπὸ τὴν παρακμάζουσαν Δύσιν καὶ ἀπὸ τὸν ζοφερὸν Βορρᾶν, μὲ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὅτι ὤφειλε νὰ τὸ ἔχη κάμει προστατεύουσα τὴν ψυχικὴν ὑγίαν τοῦ Ἔθνους. Καὶ δικαιοῦμεθα ν' ἀποροῦμε μὲ τὴν σειρὰν μας δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ δέχονταί ὡς τὸ φυσικώτερον τῶν πραγμάτων τὴν ἀπομόνωσιν τῶν φορέων παντὸς μεταδοτικοῦ μολύσματος ἢ νόσου, ποῦ ἀπειλεῖ τὴν σωματικὴν ὑγίαν τῶν ὁμοίων τῶν, ἐπιμένουν ν' ἀποκρούουν καὶ νὰ κατακρίνουν τὴν ἄσκησιν τῶν ἰδίων μέτρων, ὅταν πρόκειται νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὰς μολύνσεις αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὁπωσδήποτε, ἂν ἡ κατηγορία ὅτι κατηργήσαμεν τὰς ἐλευθερίας ἔχη ὡς βάσιν τὴν κατάργησιν ὅλου ἐκείνου τοῦ διαλυτικοῦ συστήματος τῶν κακοποιῶν ἀσυδοσιῶν, ὁμολογοῦμεν τὴν ἐνοχίην μας ἀδιστάκτως, ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὴν ἐλαχίστην διάθεσιν μετανοίας. Καὶ δὲν ἀμφισβάλουμεν ὅτι τὸν τρόπον τῆς σκέψεώς μας τὸν συμπεριφέρεται τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον.

Ἄν ἔπειτα ἀπὸ τρία χρόνια ποὺ ἐπέρασαν ἔχη ἀμβλυνθῇ μερικῶν ἢ μνήμη, ὅς μνημονεύσωμεν ὅλι-

«Στῶν Ψαράν τὴν ἀλόμαυρὴν ῥάχην,
περπατῶντας ἡ Δόξα μονάχη
μελετᾷ τὰ λαμπρὰ παλληκάρια
καὶ στὴν κόμην στεφάνῃ φορεῖ
γνωμένο ἀπὸ λίγα χορτάρια
ποῦχαν μείνει στὴν ἔρημῃ γῇ».

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔξαρσις τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀθάνατη δόξα, ἡ ἀκατάλυτη καὶ ἀκατάβλητη δύναμις, ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱερὴ φλόγα ποὺ διατηροῦσαν ἐπὶ αἰῶνες ἀσθηστὴ οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι καὶ τὴν διετήρουν νέες, παρθένες, οἱ ἀρχαῖες Ἑστιάδες. Αὐτὴ τὴν ἀλληγορικὴ καὶ φιλοσοφικὴ ἔννοια εἶχε τὸ φῶς τῶν ἀρχαίων Ἑστιάδων. Τὸ φῶς τῆς ψυχῆς, τοῦ πνεύματος, τῆς σοφίας, τοῦ νοῦ, εἰς τὰ ἡρωϊκὰ καὶ πνευματικὰ ἐπίπεδα. Καὶ αὐτὸ τὸ φῶς, τὸ φῶς τῆς σοφίας τῶν ἀρχαίων μας προγόνων, ἐφώτισε τότε τὸν κόσμον καὶ φωτίζει καὶ σήμερον τὴν οἰκουμένην. Καὶ ἡ φλόγα τοῦ ἀναψῆ ἀπὸ τότε, ἐφούντωσε, ἐνιγαντῶθηκε καὶ ἐξεξε στὰ πέσκατα τῆς οἰκουμένης καὶ ἀπὸ τότε 3.000 χρόνια ἕως τώρα τὸ φῶς τῆς φέγγης ἀναλλοίωτο καὶ εἶναι ὁ τηλαυγὴς φάρος, ποὺ θὰ φέγγῃ στοὺς αἰῶνες γιὰ νὰ δείχνῃ τὸ ἱστορικὸ πέρασμα τῆς Φυλῆς μας καὶ θὰ φέγγῃ στὰ σκοτάδια τῆς ἀνθρωπότητος, ποὺ τὴν δέρνει ἀλύπητα ἡ ὕλη καὶ ἡ βία.

Νέοι καὶ νέες τῆς Ἑλλάδος,

Δεῦτε λάβετε φῶς, φῶς ἀπὸ τὸ φῶς τῶν ἀρχαίων μας προγόνων, τὸ φῶς τῶν ἀρχαίων Ἑστιάδων. Φῶς ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὰς πηγὰς τῆς ἐμπνεύσεώς του, τῆς ἡρωϊκῆς καὶ πνευματικῆς, τῆς σοφίας, τῆς καλλιτεχνίας, τῆς μεγαλοφυΐας ἰδανικῆς ἐποποιίας του. Βαπτισθῆτε στὴν ἱερὴ του κολυμβήθρα, ἐνωτισθῆτε, ἐξασθῆτε εἰς τὰ ὕψη καὶ τὰ ἰδανικά του, ἵνα ἐπιτύχητε τὴν ἔξαρσιν τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης — ἡ ὁποία ὕλη εἶναι ἡ σάρξ, τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ οἱ ἀδυναμίες μας.

Ἡ ἔξαρσις τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης εἶναι ἡ δυναμικὴ ὀντότης ἡ ἐκπορευομένη ἀπὸ τὴν ψυχὴ, ἐκδηλουμένη διὰ τοῦ πνεύματος καὶ πραγματοποιουμένη διὰ τοῦ σώματος. Κύριον ἄρα δυναμικὸν ἐλατήριο, ἀρχή, βάση, ἀφετηρία, πηγὴ εἶναι ἡ ψυχοδυναμικὴ ὀντότης.

Ὅταν, λοιπόν, τὸ σῶμα, τὴν ἀνθρωπίνην μας ὕλικότητα, δηλαδὴ τὴν σάρκα, τὴν καθυποτάξωμεν εἰς τὴν ψυχικὴν δυναμικότητα καὶ τὴν ἐκδηλώσωμεν αὐτῆς διὰ τοῦ πνεύματος τὴν ὑποτάξωμεν ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν δυναμικότητα, τότε αὐτομάτως δημιουργεῖται ἡ ἔξαρσις τῆς ψυχῆς ὑπεράνω τῆς ὕλης. Τότε κατορθοῦνται τὰ ὑπεράνθρωπα, τὰ ἀδύνατα γίνονται δυνατά.

Καὶ αὐτὴν τὴν ἀλληγορικὴν ἔννοιαν εἶχαν οἱ λόγιοι τοῦ Θεοφάνους Χριστοῦ ὅταν ἔλεγον: «Ἐάν δὲ πίστιν ἔχετε, εἰπατε τῷ ὄρει τούτῳ μεταθέσθαι ἐντεῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταθήσεται». Διότι ἡ ἔξαρσις τῆς ψυχῆς ὑπὲρ τὴν ὕλην

δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία πίστις, δυναμικότης, αὐτοπεποίθησις. Πίστις ἐπὶ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν μας, πίστις εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ κατευθύνσεις μας, πίστις καὶ πειθαρχία τοῦ ἐξωτερικοῦ μας ἑαυτοῦ εἰς τὸν ἐσωτερικόν, δηλαδὴ τὸν ψυχικόν. Ἡ πίστις αὐτὴ εἰς τὰς ἀρχὰς μας εἶναι ἡ δημιουργία τοῦ ἰδανικοῦ, ποὺ ἐπέρχεται αὐτομάτως — τὸ ὁποῖον ἰδανικὸν δὲν εἶναι τὸ ἰδανικὸν τοῦ ἀτόμου μας, ἀλλὰ τὸ ἰδανικὸν τοῦ ΣΥΝΟΛΟΥ. Αὐτὸ τὸ Σύνολο, αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ τοῦ Συνόλου εἶναι τὸ ΕΘΝΟΣ.

Τὸ Ἔθνος — ἡ θέλησις, ἡ σκέψις καὶ ἡ δύναμις τοῦ Συνόλου — ἐπιτελεῖται καὶ πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Τὸ Κράτος ἐκπροσωπεῖ ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ.

Ἡ Κυβέρνησις ἄρα εἶναι ἐκπρόσωπος τοῦ Ἑθνικοῦ Κράτους.

Τὸ Ἑθνικὸν Κράτος, ἐκπροσωπεῖ ἕνας Ἀρχηγός - Κυβερνήτης — ὁ Ἑθνικὸς Κυβερνήτης.

Τοῦ Κράτους ἰδανικὸς καὶ συμβολικὸς, ἐνῆλος καὶ μόνιμος ἐκπρόσωπος εἶναι ὁ Βασιλεὺς. Διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως συμβολίζεται τὸ Ἔθνος, ἡ Φυλὴ, δηλαδὴ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ὁ Κυβερνήτης, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Κράτους εἶναι ὁ Ἑθνικὸς Κυβερνήτης, ὁ ὁποῖος μετὰ τῶν Ὑπουργῶν καὶ συνεργατῶν του ἐκπροσωπεῖ, ἐφαρμόζει καὶ πραγματοποιεῖ τὴν ὑψίστην καὶ ὑπεράσπαστην δύναμιν καὶ θέλησιν τοῦ Ἑθνικοῦ τῆς Φυλῆς, δηλαδὴ τοῦ Ἑθνικοῦ Κράτους.

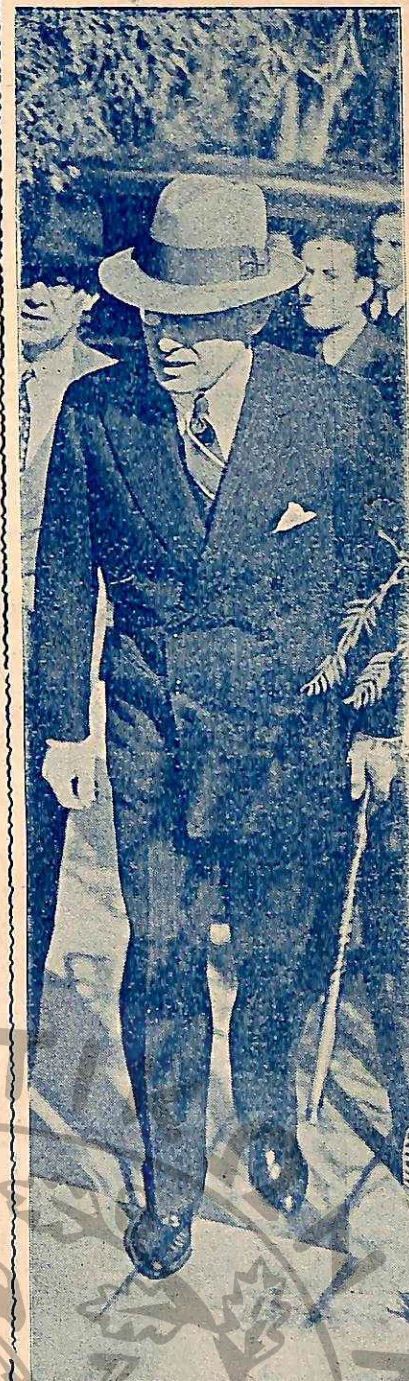
Τὸ Ἑθνικὸν Κράτος ἐπομένως εἶναι ἡ δύναμις τῆς θελήσεως — ἡ κινητήριος δύναμις — εἶναι ἡ ΠΙΣΤΙΣ. Εἰς αὐτὸ, λοιπόν, τὸ Ἑθνικὸν Κράτος, ποὺ δίδει τὰς κατευθυντήριους γραμμὰς, τὴν ἀρχὴν, τὰς βάσεις καὶ τὰ θεμέλια, ἠθικά καὶ ὕλικά, ψυχικά καὶ πνευματικά, δηλαδὴ τὰ ἰδανικά, ὀφείλουν οἱ πολῖται νὰ ἔχουν πίστιν ἀπόλυτον καὶ πεποίθησιν. Αὐτὴ δὲ ἡ πίστις ἐπιτελεῖται διὰ τῆς πειθαρχίας καὶ ἐργασίας.

Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς, Φαλαγγίτισσες καὶ Σκαπανίσσες,

Ἑλληνικὴ Νεολαία, ἐλεύθερη καὶ ξενητεμένη.

Αὐτοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Κράτους τὴν τετάρτην ἐπέτειον ἐορτάζουμε σήμερον. Αὐτὸ ὅμως τὸ Ἑθνικὸ Κράτος, σὲ μᾶς ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα — ὕστερα ἀπὸ τὴν πολυετὴ ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποσύνθεσιν — ποῖος τὸ ἐσκέφθηκε, τὸ ἐδημιούργησε καὶ τὸ ἐπραγματοποίησεν;

Ἕνας ἄνθρωπος, ἕνας Ἕλληνας, ἕνας στρατιωτικὸς, ἕνας πολιτικὸς, ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ. Αὐτὸς ὁ μέγας καὶ σοφὸς ἄνθρωπος, τὸ σύστημά του τὸ ἐμελέτησε καὶ τὸ ἐσπούδασε, χρόνια ὀλόκληρα, καὶ τὸ εἶχε ὅπως εἶδεν ὅτι ὅλα τὰ σεσαθρωμένα καὶ κατακουρελιασμένα κοινοβουλευτικὰ συστήματα τοῦ κακῶς ἐννοουμένου Φιλελευθερισμοῦ ἐχρεώκωπσαν καὶ

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β', ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Νέου Κράτους ἔδωκεν εἰς τὸ Ἔθνος τὴν γαλήνην, τὴν πρόδον, τὴν ἀσφάλειαν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν καὶ πρὸς τὸν Ὅποιον ἡ Ε.Ο.Ν. ἀπευθύνει τὰ βαθύτερα αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως, ἐτοιμὴ πρὸς πᾶσαν θυσίαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ πρὸς οὐς σκοποὺς ἀκούραστα παρασκευάζεται.

γας ἀπὸ τὰς περιφήμους ἐλευθερίας, ποὺ κατέλυσεν ἡ 4η Αὐγούστου: Τὴν ἐλευθερίαν τῆς διδασκαλίας καὶ διαδόσεως τῆς θεωρίας τοῦ μίσους, τῆς κατὰ εἶδη ἐργασίας καὶ κατ' ἐπαγγέλματα διαιρέσεως τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδίου γένους καὶ τῆς ἀπηνόου ἀλληλεξοντώσεως πλουσίων καὶ πτωχῶν. Τὴν ἐλευθερίαν τοῦ διασυρμοῦ καὶ τῆς βεβηλώσεως τῶν θείων, τῆς ἀρνήσεως τῆς ἠθικῆς παραδόσεως τοῦ Ἑθνικοῦ, μετὰ τὸ φῶς τῆς ὁποίας κατάρθρωσε τοῦτο νὰ νικήσῃ τὸν θάνατον τῆς δουλείας καὶ ν' ἀναστηθῇ εἰς νέαν αὐτοτελεῖαν ζωὴν. Ἀκόμη τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀρνήσεως ἐργασίας, τῆς ἀρνήσεως δηλαδὴ τῆς στοιχειώδους ὑπηρεσίας, μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον ἐξαγοράζει τὸ δικαίωμα τοῦ κοινωνικῶς ζῆν. Αὐτὰς τὰς ἐλευθερίας τὰς κατελύσαμε πράγματι ὅλας καὶ δὲν διεκδικούμε διὰ τὴν κατάργησιν τῶν παρὰ τὴν ἀναγνώρισιν, ὅτι ἐνηργήσαμε διὰ λογαριασμόν τοῦ Ἑθνικοῦ, ὅπως θὰ ἐνήργει ὁ ἔσχατος τῶν ἀνθρώπων ἐναντίον ἀπειλῶν στρεφόμενων κατὰ τῆς ζωῆς του.

Διότι ἀφωπλίσαμε τὰς ἀπειλὰς καὶ ἐτιθασεύσαμε τὰς καταστροφικὰς μανίας, ποὺ ἐστρέφοντο ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Διότι ἀνεστηλώσαμε τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας, τῆς ἐργασίας ποὺ δὲν εἶναι μόνον συσσωρευτῆς ὕλικῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ ψυχικῆς εὐφορίας. Διότι ἐπάνω εἰς τὸ βάθρον τῆς ἐργασίας ἐστερεώσαμε τοὺς δεσμούς τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἀνθρώπων. Διότι ἐπαγιώσαμε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν, τὴν εὐτακτον ἀρμονίαν ἐντὸς τοῦ ἑθνικοῦ οἴκου. Διότι ἀνεστηλώσαμε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν κατανόησιν ἐκεῖ ὅπου ἐμαίνοντο τὰ μῖση, οἱ φθόνοι καὶ ἡ τυφλὴ ἀνταρσία. Διότι ἀνεστηλώσαμε τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Πολιτείας καὶ ἀνεστήσαμε τὴν ἰδέαν τοῦ χρέους πρὸς τὸ παρελθόν, τοῦ χρέους πρὸς τὸ παρὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον, διὰ νὰ διοχετεύσωμεν εἰς τὴν κοίτην τοῦ πειθαρχημένου καὶ εὐτακτοῦ ὅσον ποτὲ καὶ ὅσον ποτὲ ἄλλοτε πλουσίαν, δημιουργικὴν καὶ γόνιμον τὴν δύναμιν τοῦ Ἑθνικοῦ, ἀναμένομεν ἡρεμοὶ τὴν κρίσιν τῆς ἱστορίας.

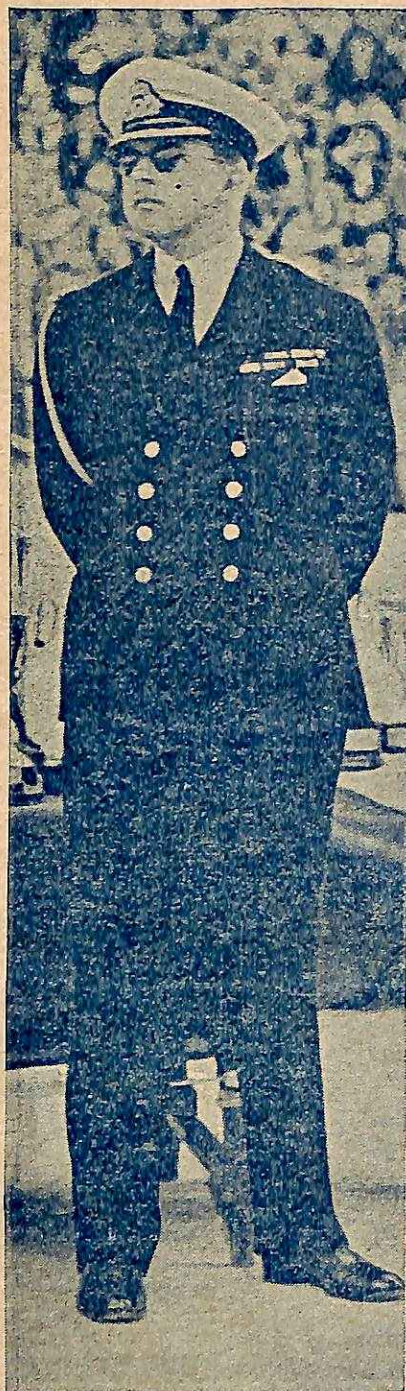
Ἐξήσαμε τρία χρόνια ἐντόνου ζωῆς. Τρία χρόνια γεμάτα προσπάθειαν καὶ μόχθον. Τὸ πόσον ἡλόγηθη ὁ καρπὸς τῶν ἔργων μας, τὸ βλέπομεν ὅλοι, παντοῦ. Εἰς τὴν καθολικὴν εὐφορίαν, τὴν ὁποίαν ἐτονίσσαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν. Εἰς τὴν ἀνοδὸν ποὺ ἐσημείωσαν ὅλοι οἱ κλάδοι καὶ ὅλοι οἱ τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Τὸ γεγο-

νὸς ὅτι εἰς μίαν ἐποχὴν συντόνου ὕλικου ἀνεφοδιασμοῦ τῆς Χώρας, εἰρηνικοῦ καὶ πολεμικοῦ, τὰ ἔθνη ἀποθέματα ἡδύθησαν, ἐνῶ ἡ στάθμη τῆς ζωῆς τοῦ Λαοῦ ἀνῆρχετο συνεχῶς, μᾶς δίδει, αὐτὸ μόνον, συνοπτικὴν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι εἰργάσθημεν καλῶς καὶ ὅτι ἡλόγηθη ὁ καρπὸς τῆς ἐργασίας μας. Τὸ ἴδιον αὐτὸ γεγονός πιστοποιεῖ ἐπίσης ὅτι νέον πνεῦμα, γόνιμον, ἐπνεύσεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν Χώραν καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι νέαι ζωτικαὶ πηγαὶ πίστεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀνέβλυσαν εἰς τὸν Τόπον αὐτόν, νέαι ἀπόψεις καὶ νέαι προοπτικαὶ δυνατοτήτων διηνοιχθῆσαν, ὅτι νέαι ἐποχὴ ἱστορίας χαράζει ἐπάνω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Κανεὶς δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι δὲν θὰ μᾶς λείψῃ οὔτε ἡ θέλησις, οὔτε ἡ δύναμις διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνόδου καὶ ὅτι τὸ βῆμα μας, περωμένον ἀπὸ βεβαιότητα διὰ τὸ ὄρθον τῆς πορείας, θὰ γίνεταί κάθε μέρα σταθερότερον καὶ γοργότερον.

Εἰς μίαν ἐποχὴν γεμάτην ἀπὸ ἀβεβαιότητα, μέσα εἰς ἕνα Κόσμον ἀνήσυχον καὶ ταραγμένον, γεμάτον κινδύνους καὶ γεμάτον φόβους, ἐπετύχαμε νὰ συσπειρώσωμε πειθαρχημένην καὶ ὁμονοοῦσαν τὴν ἐθνικὴν οἰκογένειαν γύρω ἀπὸ τὰ ἀκατάλυτά της ἱερά. Τοῦτο ἤδη εἶναι μία νίκη. Εἶναι μία βεβαιότης καὶ μία ἀσφάλεια. Ἐάν αἱ ἀντιθέσεις ποὺ χωρίζουν τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Κόσμον πρόκειται, ὅπως ἐλπίζομε καὶ εὐχόμεθα, νὰ ὑπερικήθουν, ἂν αἱ δυνάμεις τῆς ἀγάπης κατισχύσουν ἐπὶ τῶν δυνάμεων τοῦ μίσους, θὰ ἔχωμεν ὅλην τὴν εὐχέριαν, κατευθύνοντες καὶ συντονίζοντες τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν, ν' αὐξήσωμεν τὴν ἔντασιν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς τόσον, ὥστε νὰ ἐπαρκῇ αὕτη εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν Λαόν μας τὸ ὄριον ἐκεῖνο τῆς ἀνέτου ζωῆς, ποὺ, ἐνῶ δὲν γίνεται ἀγώγος μαλθακότητος καὶ θηλυπρεπείας, κατασφαλίζει τὴν βεβαιότητα διὰ τὴν ἐπαύριον, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ παύῃ νὰ συντηρῇ τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο τῆς ἐγρηγόρεως, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὰ ἔθνη, ὅταν θέτουν εἰς ἑαυτὰ σκοποὺς ἀνωτέρους τῆς ὕλικῆς εὐμερίας. Ἄν πάλιν εἶναι ἀναπότρεπτον ἡ Εὐρώπη νὰ τερματίσῃ τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τοῦ Κόσμου εἰς ἕνα νέον πόλεμον, ἕνα πόλεμον ποὺ τὸν ἐγνώρισε παλαιότερον ἡ Χώρα αὐτὴ ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ Πελοποννησιακοῦ, πρέπει νὰ λογιζώμεθα εὐτυχεῖς, διότι ἡ καταιγὶς θὰ εὕρῃ τὴν Χώραν μας μετὰ ἡδύτης τὴν ἀντοχὴν τῆς καὶ ἱκανὴν ν' ἀντιδράσῃ, ἡνωμένη ὡς εἰς ἄνθρωπος, ἐναντίον οἰαδήποτε ἀντιξοότητος.

Κδς.

«Η Α. Β. Υ. ο Διάδοχος Παύλος, ο Όποιος, ως Γενικός Αρχηγός της Ε. Ο. Ν., έδωκε νέαν ζωήν, νέαν όρμήν, νέον κύρος με την είσοδόν Του εις την Έθνικήν Οργάνωσιν Νεολαίας, ή όποία αποθέλει εις τό Σεπτόν Αυτού Πρόσωπον ως προς τόν Ύψηλόν αυτής Προστάτην και Όδηγητήν, και εις τόν Όποιον παρέχει όλόκληρον την άφοσίωσιν, την άγάπην και τόν σεβασμόν της μέσα από την άγνή νεανική της καρδιά.»

τάς παραμονάς της 4ης Αυγούστου 1936, όταν άντελήφθη ότι ή Έλλάς με τό σύστημα αυτό διοικουμένη έκινδύνευε νά πέση στόν έμφύλιο σπαράγμό, στό βόρβορο του όλέθρου και του άφανισμού, τότε σάν άνθρωπος της σοφίας και του ιδανικού έξήρε την ψυχήν υπέρνω της ύλης, και έκαμε την ειρηνικήν επανάστασιν και έδημιούργησε τό Έθνικό Κράτος της 4ης Αυγούστου.

Τό Κράτος αυτό δέν τό ήθέλησε όλικό, αλλά ψυχικό, πνευματικό. Γιατί, για τό Κράτος του, έπήρε τάς άρχάς και έμπνεύσεις, την έξαρσι και φαντασία από τό νάμα και τάς πηγάς της άρχαίας προγονικής άθανασίας, μαζί με τίς δικές του έξοχες και υπέροχες έφευρετικές δημιουργικότητες, συμπληρωμένες από την ιστορική έλληνική πραγματικότητα. Έπάνω σε τέτοιες άρχές έστηρίχθη ό Έθνικός Κυβερνήτης, για τό Κράτος της 4ης Αυγούστου. Διότι τό Ιδανικό είναι ή πηγή της έμπνεύσεως, ή βάση της αναδημιουργίας. Με τό Ιδανικό, με την έξαρσι, με την καθυπόταξι των πάντων εις τό πνεύμα, δημιουργούνται τά πάντα, ήθικά και όλικά. Τό Ιδανικό μαζί με τά ψυχοπνευματικά, φιλοσοφικά και καλλιτεχνικά δημιουργήματα, πραγματοποιεί και την όλική άπολαβή, για την θεραπεία των άναγκών του όλικού ανθρώπου.

Έλληνική Νεολαία,

Ένα από τά μεγαλειωδέστερα έπινοήματα και δημιουργήματα του Έθνικού Κράτους είναι ή Έθνική Οργάνωσις της Νεολαίας. Του Κράτους αυτού της 4ης Αυγούστου κι' έμείς είμαστε στοατιώτες και πρωτοπόροι, Ιερείς και Ιέρειες, ως Φαλαγγίτες και Φαλαγγίτισσες είμαστε δημιουργικοί πρωτοπόροι νέων άρχών και κατευθύνσεων πρωτοτύπων, έθνικών και Ιδανικών. Ο Αρχηγός μας Έωάννης Μεταξάς με την τιμητική άποστολή που μας άνέθεσε μας έφόρτωσε με μεγάλες και βαρείες υποχρεώσεις. Γι' αυτό όφείλουμε νά είμαστε πρότυπα και υποδείγματα. Όπου περνούμε, όπου διαβαίνουμε, ν' αφήνουμε στό πέρασμα μας την έντύπωση του θαυμασμού και της κινήσεως. Νά γίνουμε άνθρωποι ψυχικοί. Ιδανικοί. Νά τάσουμε υπέρνω του άτόμου μας τό Σύνολο, την Πατρίδα, τό Έθνος. Είμαστε πολίτες και στρατιώτες Αρχηγού που έδημιούργησε Κράτος, που έπραγματοποίησε σε έλάχιστο νοοτικό διάστημα σωστά θαύματα. Ούσιος και ζωογόνος άνεμος πνέει στην Έλλάδα από της 4ης Αυγούστου και ένας ήλιος χουσακτικός φέγγει και την ζωογονεί. Η γενική αναδημιουργία, μεταμόρφωσις και αναμόρφωσις των πάντων, ψυχικών και πνευματικών, ήθικών και όλικών. Πρωτότυποι κοινωνικά, οικονομικά, πολιτική, στρατιωτική, ριζική και νοογνή αναδιοργάνωσις. Και ποδέν έρωιψε σάνδαλο, κεραυνοβόλο και στορνικό τό βλέμμα και την ποσογή του ό δημιουργός του Έθνικού Κράτους; Ζωή, φάς, πνοή και άνάσα. Θάρρος και πεποίθησις, πίστις, έθνικά Ιδανικά. Έθνικόν Κράτος, που άνέστησε στην Έλλάδα μας νέο φώς, καινούργια ζωή και έλπίδα, σωστή

νεκρανάστασι των πόθων, Ιδανικών και πεπρωμένων της Φυλής.

Η 4η Αυγούστου, μία ώρα, μία στιγμή, μία μέρα που έπρόλαβε τό έξέσπασμα της μπόρας, έδημιούργησε, ένοικοκύρεψε, έζωντάνεψε και άνέστησε στους πολίτες την πίστι, τό θάρρος. Τό δε κυριώτερο άπ' όλα ή ταχεία αναδημιουργία των έθνικών δυνάμεων, ή πολεμική αναδημιουργία από ξηράς, θαλάσσης και άέρος. Χωρίς δάνεια, χωρίς προσκύνημα και υποδούλωσι στο ξένο κεφάλαιο, όπως εις τό παρελθόν. Χωρίς καμμία νέα φορολογική έπιβάρυνσι του λαού. Από ράκος και καταφρόνια, τό Έθνικό Κράτος, μας έκαμε Κράτος σεβαστό και ύπολογίσιμο σε φίλους και έχθρους. Η Έλλάς της 4ης Αυγούστου είναι κάστρο σιδηρόφρακτο, φρούριο άπόρρητο από παντού και ούτε σκιάζεται, ούτε ύπολογίζει τίς άπειλές της ύλης και βίας. Γιατί ό Λαός της, γιατί ή Νεολαία της έχει φλόγα και παλμό, έχει πίστι, πειθάρχια, εργατικότητα, έχει Ιδανικά. Έμπνέεται και φωτίζεται από την ψυχή του και από τό ζωογόνο φώς της 4ης Αυγούστου. Έμπνευσμένο και μυσταγωγημένο από τό αρχαίο και νεώτερο προγονικό φώς. Έχει την Νεολαία του, την έλπίδα του παρόντος και μέλλοντος, που μέσα σ' αυτό τό όλο ένισο μοναδικό Σύνολο ή Έθνική Έλληνική Νεολαία είναι ή άσπίδα, ό γρανίτης, τό άπόρρητο και άκαταμάχητο φρούριο, που διαπαιδαγωγείται με έθνικά Ιδανικά, δηλαδή με την έξαρσι της ψυχής υπέρνω της ύλης και δέν μπορεί νά καταλυθί, ούτε νά γίνη βορά ξένων έπιδρομέων. Γιατί την λευτεριά μας που την άποκτήσαμε με αίμα, ξέρουμε νά την υπερασπίσουμε και ξέρουμε νά πεθάνουμε γι' αυτήν, που είναι τό άνώτερο Ιδανικό μας, έάν ποτέ άπειληθί.

Έθνική Νεολαία,

Στό έξέσπασμα, στις μπόρες και στους καταγιγισμούς των αίωνων ή Φυλή μας έμεγαλούργησε, έδοξάσθη, έφεξε και έκοσμοκράτησε. Την συνέτριψε και την ύπεδούλωσε, όχι τό κύμα και ή ύπεροχή των έπιδρομέων, αλλά ό διχασμός, που είναι ό άτομισμός, ή ύλη, που έπέφερε την άκολασία, τον έκφυλισμό, την μοιραία ξενική υποδούλωσι σε λαούς κατατέτους ψυχικώς και πνευματικώς. Και όμως, όπως θροντοφωνεί ή Ιστορία, ή υποδουλωθείσα εις τους Ρωμαίους Έλλάδα άφωμοίωσε και υπέταξε με τό πνεύμα τόν κατακτητή της και ή Έλλάς άν και δούλη και άλυσοδεμένη «έάλω τόν νικητήν» διά του πνεύματός της. «Έθνικά Ιδανικά, έξαρσις της ψυχής υπέρνω της ύλης». Αυτό είναι τό αναμφισβήτητο ιστορικό άξίωμα της Φυλής μας και με τίς άρχές αυτές θέλει ό Αρχηγός μας νά διαπαιδαγωγήται ή Έλληνική Νεολαία. Την ιδέα του Συνόλου, της Πατρίδος κάμε την Ιδανική, ποιήσι, έμπνευσι, φαντασία, μοναδικό σκοπό της ζωής σου. Τάξε τό άτομικό σου συμφέρον υπέρ του Συνόλου, υπέρ του Έθνους. Εργάζου, άνδρίζου, πειθάρχει, πίστευε. Με αυτά θά νικήσης τόν άγώνα σου και ως άτομο και ως Έθνος και ως Φυλή.

Α. Λουκ.

Οι Νέοι μας στο τεύχος αυτό θά παρακολουθήσουν, σάν σε κινηματογραφική ταινία, όλην την μέριμναν, όλην την στοργήν, όλην την πολυποίκιλον ευεργετικήν δράσιν του Κράτους της 4ης Αυγούστου, διά την νεότητα, άρχομένην από της έποχής της ένδομητρίου άκόμη ζωής, από της βρεφικής και της νηπιακής ήλικίας και φθάνουσαν μέχρι της μεταβάσεώς της εις την άνδρικήν ήλικίαν.

Και ή πρόνοια και ή στοργή του αυτή στρέφεται έξ ίσου προς τόν νέον του άγρου, προς εκείνον της πόλεως, προς όλας τάς τάξεις τάς κοινωνικάς και προς όλα τά επαγγέλματα. Και τό κύριον γνώρισμα της μεγάλης αυτής γραμμής του Κράτους της 4ης Αυγούστου είναι ή επαναφορά της νέας Έλληνικής γενεάς εις τόν δρόμον των πεπρωμένων και των Ιδανικών του Έθνους, είναι ή άνυψωτική της προσπάθεια, της όποιάς δρέπει ήδη τους πρώτους καρπούς. Ένα βλέμμα στας έπομένους σελίδας, που συντομώτατα συγκεντρώνουν τίς κυριώτερες γραμμές του Μεγάλου Προγράμματος για την Νεότητα της χώρας, την στοργή και άγάπην του Αρχηγού και του Κράτους, είμεθα βέβαιοι ότι θά συγκινήση αλλά και θά ένθουσιάση τους Νέους μας, οι όποιοι νοιώθουν βαθύτατα πλέον και τάς Ιδικάς των υποχρεώσεις ως φορείς συνειδητοί της μεγάλης άποστολής διά την όποιαν τους προορίζει.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η 4^η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

χίας, συνεχώς δέ μελετάται και πραγματοποιείται ή επέκτασις της πολυτίμου δράσεώς των.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Το βρέφος παρακολουθείται επισημονικώς από την πρώτην ημέραν της γεννήσεώς του, διά να αναπτυχθή κανονικώς και ν' αποκτήσῃ την σταθεράν εκείνην βάσιν της υγείας, ή οποία θα του δημιουργήσῃ ἰσχυρόν ὄργανισμὸν καὶ δύναμιν διά να παλαίσῃ εἰς ὅλας τὰς δυσκόλους στιγμάς της ζωῆς του.

Τὴν ἀποστολὴν ἀκριβῶς αὐτὴν ἔχουν οἱ «Συμβουλευτικοὶ Σταθμοί». Εἰς αὐτοὺς ὁδηγοῦν, κάθε ἐβδομάδα, αἱ μητέρες τὰ βρέφη, ἀπὸ της γεννήσεως μέχρι τοῦ 36ου μηνὸς της ἡλικίας των. Ὁ ἰατρός τοῦ Σταθμοῦ ζυγίζει καὶ μετρεῖ τὰ βρέφη, διά να ἐξακριβώσῃ ἂν ἀναπτύσσωνται κανονικῶς. Ἐπίσης ἐξετάζει τὴν κατάστασιν της υγείας των καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, κανονίζει ἐπισημονικῶς τὸν τρόπον της διατροφῆς καὶ της περιποιήσεως τῶν βρεφῶν καὶ συμβουλεύει καὶ διδάσκει τὴν μητέρα διά τὰ καθήκοντά της.

Ἡ ἐπίσκεψις της μητρὸς ἀνταποδίδεται εἰς τὴν οἰκίαν της ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν ἐπισκέπτριαν τοῦ Σταθμοῦ. Αὐτὴ ἐλέγχει καὶ παρακολουθεῖ ἂν ἐφαρμόζωνται ἀπὸ τὴν μητέρα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὥρισεν ὁ ἰατρός· ἀκόμη ἐξακριβώνει τὰς ἀνάγκας τὰς ὁποίας ἔχει τὸ βρέφος καὶ ἡ οἰκογένειά του, ἡ ὁποία πιθανόν να εἶναι πολὺ πτωχή. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν οἱ Βρεφικοὶ Σταθμοὶ ἐπεκτείνουν τὴν ἐπισημονικὴν καὶ ἠθικὴν δρᾶσιν των. Καὶ διδουν σπάργαν, γάλα ἢ καὶ ἄλλα εἶδη, διά να ἀντιμετωπισθοῦν αἱ στοιχειώδεις ἀνάγκαι ὅχι μόνον τοῦ βρέφους, ἀλλὰ καὶ της οἰκογενείας.

Ὅπως ἀνεφέραμεν, οἱ Σταθμοὶ παρακολουθοῦν τὸ βρέφος ἀπὸ της γεννήσεώς του μέχρι τοῦ 36ου μη-

νὸς της ἡλικίας του, μέχρι δηλαδὴ καὶ τοῦ τρίτου ἔτους. Ἐάν ὅμως τὸ βρέφος συμπληρώσῃ τὸ δεύτερον ἔτος της ἡλικίας του καὶ εἶναι ἀπολύτως υγιές, ὁ Βρεφικὸς Σταθμὸς παύει νὰ ἀσχολῆται μὲ αὐτό, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει λόγος. Καὶ κατευθύνει τὰς προσπάθειάς του ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχει μεγαλειτέρα ἀνάγκη.

Η ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ. ΤΟ ΝΗΠΙΟΝ

Ἀπὸ τὴν νηπιακὴν ἡλικίαν ἀρχίζει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φροντίδα διὰ τὴν υγείαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν γενικῶς τοῦ παιδιοῦ, ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἠθικὴν του κατάρτισιν, τὴν ψυχικὴν του διάπλασιν. Διότι τὰ πτωχὰ παιδάκια, ποὺ ἐγκαταλείπονται μόνα τους εἰς τὸ σκονισμένον πεζοδρόμιον ἀπὸ τὴν μητέρα, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐργασθῇ, νὰ μοχθήσῃ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ καθημερινὸ ψωμί, τὰ παιδάκια αὐτὰ μεγαλώνουν εἰς τὴν τύχην, φθείρουν τὴν υγείαν των, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν των. Τὴν ψυχὴν, ποὺ εἶναι ἐξ ἴσου πολῦτιμος μὲ τὴν υγείαν τοῦ σώματος διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἡ προσπάθεια τοῦ ὀργανωμένου Κράτους πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν εἶναι τεραστία ὅσον καὶ εὐεργετική.

ΤΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Ἐχουν ἰδρυθῇ καὶ ἰδρύνονται συνεχῶς Νηπιαγωγεῖα ἢ Παιδικοὶ Κήποι. Εἶναι τὰ κέντρα, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ἐργαζόμεναι κυρίως μητέρες ὁδηγοῦν τὰ τέκνα των, ἡλικίας 3-6 ἐτῶν καὶ τὰ παραδίδουν εἰς τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον της Κοινωνίας, διά νὰ μεταβοῦν ἡσυχὸς εἰς τὰς ἐργασίας των.

Τὰ νήπια ἀπασχολοῦνται ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν μὲ διάφορα παιχνίδια, ποὺ τὰ διασκεδάζουν, γυμνάζουν τὸ σῶμα των καὶ εἶναι κατάλληλα διὰ νὰ προετοιμάσουν τὸν ψυχικὸν των κόσμον, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὸ στάδιον της δημιουργίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν της ἡμέρας τὰ παιδάκια λαμβάνουν τρία γεύματα: Πρωϊνόν, μεσημβρινόν καὶ δειλινόν. Τὸ βράδυ ἐπιστρέφουν εἰς τὰ σπιτία των.

Ὁ ἰατρός τοῦ Νηπιαγωγείου παρακολουθεῖ τακτικὰ τὴν υγιεινὴν κατάστασιν τῶν παιδιῶν καὶ ἐνε-

ργεῖ ἐμβολιασμὸν αὐτῶν, ἀντιτυφικὸν καὶ ἀντιδιφθεριτικόν.

Τὰ Νηπιαγωγεῖα λειτουργοῦν εἰς ὅλας τὰς περιφερείας τοῦ Κράτους, ἰδιαίτερος δὲ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ δρᾶσις των εἰς τὴν βόρειον Ἑλλάδα.

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Ἐκ παραλλήλου ἐργάζονται πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν καὶ οἱ «Ἐθνικοὶ Παιδικοὶ Σταθμοί», οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν πραγματικὸν τίτλον τιμῆς διὰ τὸ Κράτος της 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν πολιτισμὸν μας. Οἱ Παιδικοὶ Σταθμοὶ προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν ὅλων ὅσοι ἀντελήφθησαν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν σπουδαίαν δρᾶσιν των καὶ τὴν υπερηφάνειαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ τὴν λειτουργίαν των.

Ὁ θεσμὸς τῶν Παιδικῶν Σταθμῶν δὲν εἶναι νέος. Ἦρχισε νὰ γίνεταί πραγματικότητα ἀπὸ τοῦ 1926, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 1936, ἐντὸς δέκα δηλ. ἐτῶν, ἰδρύθησαν καὶ ἐλειτούργησαν ἑννέα μόνον Σταθμοί. Καὶ

αὐτὰ εἰς περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπῆρχον ὅλαι αἱ οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν δημιουργίαν μεγάλων εἰρηνικῶν ἔργων. Ἀλλὰ ἦλθεν ἡ 4η Αὐγούστου τοῦ 1936. Καὶ ἔκτοτε, ἐντὸς τριῶν μόνον ἐτῶν, δημιουργοῦνται πενήντα τρεῖς Παιδικοὶ Σταθμοί, ἑναντι τῶν ἐννέα ποὺ εἶχαν ἰδρυθῇ κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν δλόκληρον δεκαετίαν. Πενήντα τρεῖς Παιδικοὶ Σταθμοί, οἱ ὁποῖοι στοιχίζουν ἰσάριθμα περὶπου ἑκατομμύρια, ἐξοικονομηθέντα μὲ φειδῶ ἀπὸ τὰς κολοσιαίας δαπάνας ἑνὸς Κράτους ποὺ θέλει νὰ ἀνοικοδομήσῃ ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τοῦ κακοῦ παρελθόντος, νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἐθνικὴν του ἁμυναν καὶ νὰ σεβασθῇ τὴν ἐθνικὴν του τιμὴν.

Οἱ Παιδικοὶ Σταθμοὶ ἐγκαθίστανται εἰς ἰδιαίτερα κτίρια, ἕκαστον τῶν ὁποίων στοιχίζει 750.000—1.000.000 δραχμῶν. Ἦδη ἔχουν ἀποπερατωθῇ τὰ κτίρια 25 περίπου νέων Σταθμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ λειτουργήσουν ἐντὸς τοῦ 1939. Καὶ εἶναι ὑπὸ κατασκευὴν ἡ μελέτην ἄλλοι 35 πε-

Τὰ παιδιά παίζουν ξένοιαστα σὸ ὑπαίθρο.

Ἡ φροντίς τοῦ Κράτους της 4ης Αὐγούστου γιὰ τὸ παιδί ἀρχίζει ἀπὸ της ἐνδομητρίου ἀκόμη ζωῆς του.

Ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ γίνῃ ὕστερα ἀπὸ ὀλίγους μῆνας μητέρα, δὲν ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν τύχην της, ἐάν δὲν ἔχῃ τὰ οἰκονομικά μέσα νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπισημονικὴν παρακολούθησιν. Εἰς τὴν διάθεσιν της ὑπάρχουν οἱ «Συμβουλευτικοὶ Σταθμοὶ Ἐπιτόκων». Εἰς αὐτοὺς προσέρχονται αἱ ἐπίτοκοι γυναῖκες μιὰ φορὰ τὴν ἐβδομάδα καὶ ἐξετάζονται ἀπὸ τὸν μαιευτῆρα. Ὁ ἰατρός κανονίζει τὴν θέσιν τοῦ ἐμβρύου καί, ἐάν παρίσταται ἀνάγκη, προβαίνει εἰς τὴν θεραπείαν ὑπαρχουσῶν τυχόν νόσων· ἀκόμη συμβουλεύει τὰς ἐπίτόκους διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον διαδρομὴν τοῦ τοκετοῦ των. Ὁ Σταθμὸς, τέλος, φροντίζει

διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μαιευτικῆς κλίνης, διὰ νὰ τύχῃ ἡ ἐπίτοκος ὅλων τῶν ἐπισημονικῶν μέσων κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν τοῦ τοκετοῦ.

Ὁ ἴδιος Σταθμὸς, διὰ της μαίας ἀδελφῆς ἐπισκεπτρίας, ἡ ὁποία μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν της ἐπιτόκου, παρακολουθεῖ ὅχι μόνον αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειάν της. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν εἶναι δυνατόν νὰ λαμβάνωνται μέτρα βελτιώσεως τῶν ὄρων της ζωῆς της οἰκογενείας, διὰ νὰ μὴ γίνεταί λύπη ἡ μεγάλη χαρὰ της γεννήσεως ἑνὸς νέου ἀνθρώπου.

Οἱ «Συμβουλευτικοὶ Σταθμοὶ ἐπιτόκων», τῶν ὁποίων ἡ μεγάλη χρησιμότης ἐξετιμήθη ὅσον πρέπει ἀπὸ τὴν κοινωνίαν καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰς ἀπορωτέρας τάξεις, λειτουργοῦν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὰς ἐπαρ-

ρίπου Σταθμοί, μετά την ίδρυσιν των οποίων ο αριθμός αυτών εις δόλοκληρον την Χώραν θά φθάση τούς έβδομήκοντα.

Σκοπός των Έθνικων Παιδικών Σταθμών είναι ή περιθαλψις των νηπίων των εργαζομένων γυναικών και κατά προτίμησιν των χηρών. Ο Σταθμός λειτουργεί καθ' όλας τας εργασίμους ημέρας, υπό την διεύθυνσιν νηπιαγωγών, δέχεται τὰ παιδάκια τὸ πρωί και τὰ επιστρέφει τὸ βράδυ εις τὰς μητέρας των.

Τὸ νήπιον λούζεται εις τὸν Σταθμόν κατὰ τὴν εἰσοδὸν του, φορεῖ καθαρά ροῦχα και ἑλαφρά υποδήματα (σανδάλια). Τρώγει τρεῖς φορές τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἀσχολεῖται, ὅπως και εις τὰ Νηπιαγωγεία, με διάφορα εὐχάριστα παιγνίδια, με ἄσματα και γενικῶς με ὅτι εἶναι ἐπαγωγὸν διὰ τὴν ἡλικίαν του. Τὸ βράδυ, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ μητέρα του διὰ νὰ τὸ πάρῃ, τὸ παιδάκι θὰ φορέσῃ τὰ ἰδικά του ρουχαλάκια και θὰ επιστρέψῃ εις τὸ σπῖτι του χορτάτο, εὐθυμο και ζωηρό, πρόθυμο νὰ διηγηθῇ με τὸν τρόπον

του κάτι ποὺ τοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι ἀπ' τὴν εὐτυχισμένη ἡμέρα ποὺ ἐπέρασεν εις τὸν Σταθμόν.

Ἡ ἐξέτασις και ἡ παρακολούθησις των νηπίων ἀπὸ τὸν ἱατρὸν εἶναι τακτική. Καὶ τακτικὴ εἶναι κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ἡ παροχὴ εις αὐτὰ μπουρνελαίου.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ζωῆς των Σταθμῶν ἔχει ὡς ἐξῆς: 8-9 π. μ. Καθαριότης των προσερχομένων. 9 π. μ. Προσευχὴ και πρωϊνὸν ρόφημα. 10-12 π. μ. Παιδιὰ και ἀσκήσεις. 12-1 μ. μ. Πρόγευμα. 1-3 μ. μ. ἀνάπαυσις. 4 μ. μ. Δειλινόν. 4½ μ. μ. Εὐχαριστήριος προσευχή

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

Ὁ λεπτός παιδικὸς ὀργανισμός, ἀπὸ τοῦ 7ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἀρχίζει νὰ ἐπιβαρύνεται και με τὴν σωματικὴν ἐνέργειάν. Τὸ παιδάκι πηγαίνει εις τὸ Σχολεῖον. Πιθανὸν νὰ εἶναι ἡ οἰκογένειά του πτωχὴ. Εἶναι ἀκόμη δυνατόν νὰ ἔχῃ μίαν μητέρα ὡς μοναδικὸν και ἀδύνατον προστάτην. Μπορεῖ νὰ μὴ τρέφεται καλῶς. Νὰ ζῇ ὑπὸ ὄρους ἀνθυγιει-

νούς. Νὰ εἶναι καχεκτικὸ. Καὶ νὰ κουράζεται ἀπὸ τὰ μαθήματα.

Τὸ παιδάκι αὐτὸ ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐξοχῆς. Πρέπει νὰ ἀναπνεύσῃ ἐπὶ ἕνα διάστημα τοῦλάχιστον ἀέρα καθαρόν. Νὰ τραφῇ καλῶς. Νὰ ζωογονηθῇ ἀπὸ τὸν εὐεργετικὸν ἥλιο. Νὰ ξεχάσῃ, ἔστω και γιὰ λίγο, τὴν στενοχώρια τοῦ οἰκογενειακοῦ του περιβάλλοντος. Νὰ παίξῃ, νὰ τρέξῃ, νὰ γελάσῃ, νὰ δυναμώσῃ γιὰ τὸν μελλοντικὸν ἀγῶνα, εις τὸν ὁποῖον εἶναι πιθανὸν ἡ οἰκογένειά του νὰ τοῦ δώσῃ ἐλάχιστα ὄπλα.

ΑΙ ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΞΟΧΑΙ

Εἰς αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς ἀποβλέπουν αἱ «Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ» τοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Νέου Κράτους Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος. Καὶ με ὑπερφηάνειαν μποροῦμε νὰ διαπιστώσωμεν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε και ἐπιφανὴς ξένος, ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως τὴν Χώραν μας, ὅτι αἱ Παιδικαὶ μας Ἐξοχαὶ ἀποτελοῦν πρότυπον ποὺ δὲν ἔχει νὰ ζηλεύσῃ τίποτε ἀπὸ τὰς Παιδικὰς Ἐξοχὰς των μεγάλων και πλουσίων Κρατῶν.

Ἡ ἱστορία των Παιδικῶν Ἐξοχῶν εἶναι μικρὰ και κυρίως ὀφείλει τὴν λαμπράν ἐξέλιξίν της εις τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου. Καὶ εὐρισκόμεθα ἀκόμη εις τὰς ἀρχὰς μιᾶς ἐξόχου δημιουργίας.

Αἱ Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ τῆς Βούλας, αἱ ὁποῖαι φιλοξενοῦν κάθε καλοκαίρι πέντε χιλιάδας περίπου παιδιὰ, ἀποτελοῦν ἕνα τεράστιον συγκρότημα μαγειρείων, ἐστιατορίων και περιπτέρων, με πλῆρες δίκτυον ὑδρεύσεως και ἀποχετεύσεως. Τὸ πρότυπον αὐτὸ Κέντρον Παιδικῶν Ἐξοχῶν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ και κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ὡς μαθητικὸν ἀναρρωτήριον.

Ἡ θάλασσα ὁμως δὲν ὠφελεῖ ὅλους τοὺς ὀργανισμοὺς. Εἶναι παιδάκια, ἐκεῖνα πρὸ πάντων ποὺ ὑπέφεραν ἀπὸ ὀρισμένας ἀσθενείας, ποὺ ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τὸν ἀέρα τοῦ βουνοῦ. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἐδημιουργήθησαν ἐσχάτως αἱ ὀρειναὶ Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ τῆς Πεντέλης, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον συμπλήρωμα των ἐξοχῶν τῆς Βούλας.

Ἐκτὸς των Ἀθηνῶν και τοῦ Πειραιῶς, ἡ Θεσσαλονίκη, αἱ Πάτραι,

ἡ Κέρκυρα, τὸ Ἡράκλειον, τὸ Ρέθυμνον και ἄλλαι ἐπαρχιακαὶ πόλεις ὠργάνωσαν με ἐπιτυχίαν Παιδικὰς Ἐξοχὰς, ἡ χρησιμότης των ὁποίων διὰ τὰς μεγάλας βιομηχανικὰς πόλεις ἰδίως ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ δόλοκληρον τὴν Κοινωνίαν.

Ἡ ἐκλογὴ των παιδιῶν, τὰ ὁποῖα θὰ παραθερίσουν εις τὰς Ἐξοχὰς, γίνεται με μεγάλην προσοχήν, μεταξὺ δεκάδων χιλιάδων αἰτήσεων ποὺ ὑποβάλλονται. Καί, ὅπως εἶναι εὐνόητον, προτιμῶνται τὰ παιδιὰ ποὺ εἶναι περισσότερον πτωχὰ και ἔχουν μεγαλειτέραν ἀνάγκην, διὰ λόγους ὑγείας, νὰ ζήσουν εις τὴν ἐξοχήν.

Πρὸ τῆς ἀποστολῆς των τὰ παιδιὰ ἐξετάζονται λεπτομερῶς ἀπὸ ἱατρὸν, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ὁ συγχρωτισμός εις τὴν κατασκήνωσιν ἀσθενῶν και ὑγιῶν.

Διακόσισαι παιδαγωγοὶ ἐπιβλέπουν με στοργικὸν ἐνδιαφέρον τὴν ζωὴν των μικρῶν παραθεριστῶν, εις τὴν Βούλαν και τὴν Πεντέλην. Τὰ παιδιὰ κινοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει ἐιδικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται με ἀκριβείαν. Ἡ καθαριότης, ἡ προσευχή, τὸ φαγητόν, τὰ παιγνίδια, ἡ μικρὰ ἀπαραίτητος διδασκαλία, τὸ μπάνιο εις τὴν θάλασσαν (εις τὴν Βούλαν), ὅλα αὐτὰ ἐναλλάσσονται κατὰ τρόπον διασκεδαστικὸν και δίδουν τὴν ὑγείαν εις τὸ σῶμα και τὴν ψυχὴν. Τὴν εὐτυχίαν.

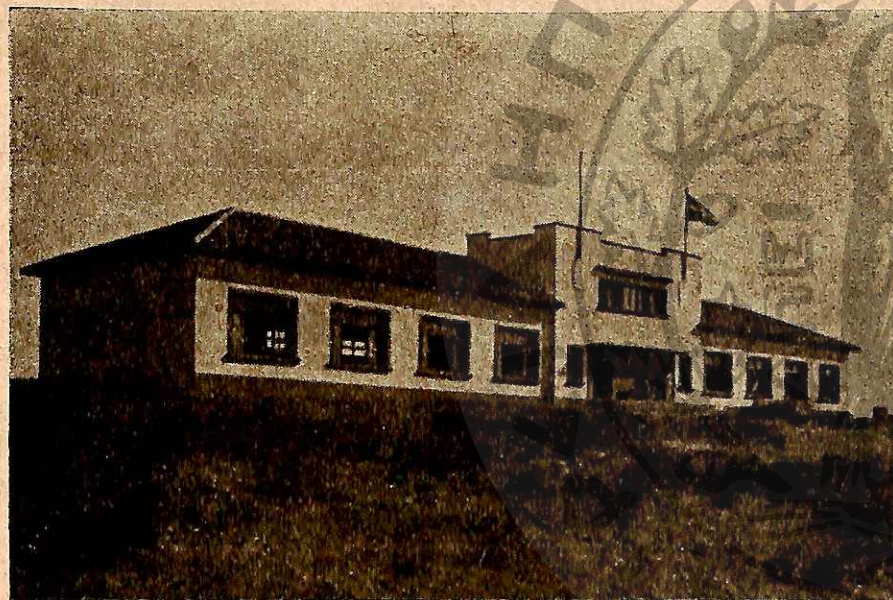
Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς βοηθοῦ νοσοκόμου τὰ παιδάκια ἀπολαμβάνουν τὴ θάλασσαν και τὸν ἀέρα.

Χάρις εις τὴν κολοσσιαίαν προσπάθειαν τοῦ Νέου Κράτους διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Λαοῦ, αἱ Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ τελειοποιοῦνται και ἐπεκτείνονται συνεχῶς. Εἶναι ἴσως ὁ θεσμός, ὁ ὁποῖος περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον θὰ δημιουργήσῃ ὑγιεῖς τοὺς αὐριανοὺς πολίτας και θὰ ὀλιγοστεύσῃ τὴν δυστυχὴ πελατεῖαν των Νοσοκομείων.

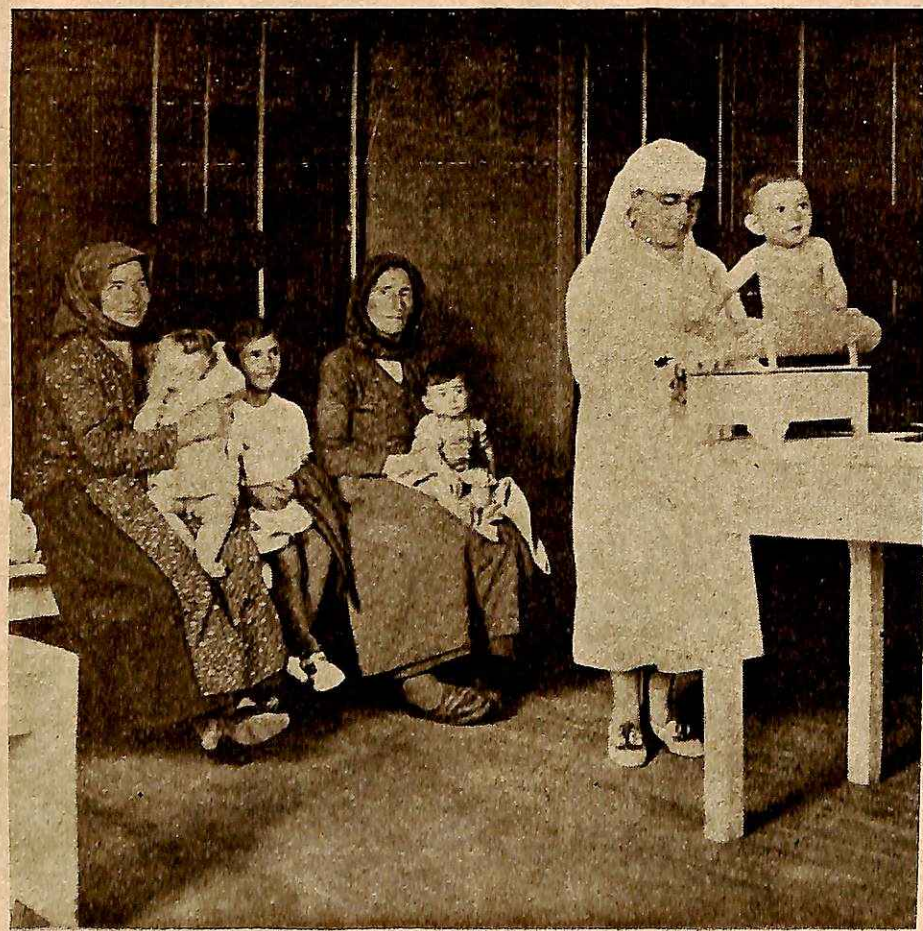
Εἶναι ὁ θεσμός, τὸν ὁποῖον, μολοντί ἐπιτακτικὴ τὸν καλοῦσε ἀνάγκη, δὲν εἶχε προχωρήσει οὔτε ἕνα βῆμα πρὸ τῆς Αὐγουστιανῆς Μεταβολῆς. Ὅταν γενεές δόλοκληρες κατετρώχοντο ἀπὸ τὴν στέρησιν τοῦ ἀέρος και τοῦ ἡλίου, ποὺ ἐδώρησεν ὁ Θεὸς γιὰ ὅλα τὰ πλάσματά του.

Διὰ των ἀνωτέρω δίδομεν μίαν ἀπλὴν σκιαγραφίαν τῆς συντελουμένης κολοσσιαίας κινήσεως, τῆς ἀφορώσης τὰς πρώτας πηγὰς ἐξ ὧν προέρχεται ἡ Νεότης και διὰ τὰς ὁποίας τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν φεῖδεται οὐδενός, οὔτε ὑλικοῦ οὔτε ἄλλου μέσου, ἵνα ἐξασφαλίσῃ ἀπὸ των πρώτων ἀκόμη βημάτων της τὴν ψυχικὴν και σωματικὴν ὑγείαν εις τὴν Ἑλπίδα τοῦ Ἔθνους — τὴν νέαν γενεάν — ἀξίαν νὰ ἀντικρύσῃ τὰς νέας ὑποχρεώσεις, ἐθνικὰς και κοινωνικὰς, ὡς χαράσσει ταύτας ὁ Ἀρχηγὸς διὰ τὴν Νέαν Ἑλλάδα.

Αὐταὶ και πλείσται ἄλλαι φροντίδες ἀκόμη, ποὺ ὁ στενὸς χώρος τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ δὲν δύναται λεπτομερῶς νὰ περιλάβῃ, καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Νέου Κράτους διὰ τὴν προσχολικὴν ἡλικίαν τοῦ παιδιοῦ.

Τὸ νέον κτίριον των Παιδικῶν Ἐξοχῶν Χανίων «Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι».

Ἐπαρχιακὸς Σταθμὸς ζυγίσματος βρεφῶν.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. —
ΝΕΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝ-
ΣΕΙΣ - ΝΕΟΣ ΝΟΙ-
ΚΟΚΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗ
ΜΟΡΦΩΣΙ ΤΟΥ ΛΑ-
ΟΥ - ΝΕΑΙ ΤΑΣΕΙΣ.

Εἰς τὴν ὅλην δημιουργικὴν προσπάθειαν πού ἐσημείωσε τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἐντελῶς ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἔχει ἡ μέριμνα πού ἐπέδειξε διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τοῦτο δὲ διότι κατενόησε τὸν τεράστιον προορισμὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἔδωσε εἰς αὐτὴν τὴν ἀρμοζούσαν θέσιν.

Σκοπὸς τῆς Πολιτείας δὲν εἶναι μόνον νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς παρούσας ἀνάγκας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅσον τὸ δυνατόν εὐνοϊκωτέρους ὁρους ζωῆς διὰ τοὺς πολίτας, ἀλλὰ ἱερώτερος καὶ βαθύτερος προορισμὸς τῆς εἶναι νὰ ἐπιδιώξῃ ἕνα αὐριον καλλίτερον ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς φυλῆς. Αὐτὸ δὲ μόνον μὲ τὴν ἐπιμελημένην ἐκπαίδευσιν τῶν νέων μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ.

Προχθὲς ἀκόμα ὁμιλῶν πρὸς τὴν Νεολαίαν τῶν Καλαμῶν ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης εἶπε: «...Ὅσο μεγάλα ἔργα καὶ ἂν κάμωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅσο καὶ ἂν τὴν σηκώσωμεν ὑψηλά, δὲν θὰ ἔχωμεν κάμει τίποτα ἂν ἡ νέα γενεὰ πού ἔρχεται πίσω ἀπὸ ἡμᾶς, οἱς δηλαδὴ, δὲν εἴσθε ἔτοιμοι νὰ παραλάβετε εἰς τὰ χέρια σας τὸ ἔργον τὸ ἰδικόν μας καὶ νὰ τὸ τελειοποιήσετε...».

Ἄν ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ συγκρίνωμεν τὴν τότε κατάστασιν πρὸς τὴν σημερινὴν θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν περισσώτερον νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ συντελεσθὲν ἔργον καὶ τὴν διαφορὰν.

Οἱ λόγοι ἦσαν πάντοτε πρόχειροι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἦσαν μία ἐθνικὴ ἀσθένεια· τὰ ἔργα ὅμως ἦσαν τόσοι πτωχὰ ἢ μᾶλλον τόσοι ἀντίθετα πρὸς τοὺς λόγους, ὥστε εἰς τὸ τέλος κατήντησε νὰ μὴ διδῇ κανεὶς περισσότεραν σημασίαν εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῶν ἐκαστοῦ κομματικῶν Κυβερνήσεων ἀπὸ ὅσην ἔπρεπε νὰ δώσῃ εἰς ὑποσχέσεις μεγάλας, αἱ ὁποῖαι ὁπωσδήποτε δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ νὰ ἐκπληρωθοῦν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἰδίως ἀνελάμβανον πολιτικοὶ πού εἶχαν μὲν ἀρκετὴν δύναμιν ὥστε νὰ ζητήσουν ἕνα Ὑπουργεῖον, δὲν εἶχαν ὅμως τόσην, ὥστε νὰ ἐκλέξουν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελαν νὰ τοποθετηθοῦν. Ἀγνοοῦντες λοιπὸν τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ ζητήματα τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἠρκοῦντο νὰ ἀντιγράψουν πρόχειρα καὶ στερεότυπα μεγάλας χρεωκοπημένας φράσεις, γενικοῦ περιεχομένου, χωρὶς καμμίαν δυνατότητα ἐφαρμογῆς. Συστήματα καὶ νόμοι ἀντεγράφοντο ἀπὸ ξένας Χώρας καὶ ὅταν ἀπεδεικνύοντο ἀνεφάρμοστοι, εἰσήγοντο νέοι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἢ δὲ Ἑλληνικὴ Νεολαία ἐφθείρετο μέσα εἰς τοὺς διαρκεῖς αὐτοὺς ἀκάρπους πειραματισμούς.

Τί ἔκαμεν ἡ 4η Αὐγούστου ἀπέναντι τῆς καταστάσεως αὐτῆς;

Πρῶτον κατενόησε βαθεῖα τὴν πραγματικότητα, τὰς ἀνάγκας τῆς, ἔκαμε μίαν διάγνωσιν σαφῆ τῆς ἀσθενείας καὶ κατόπιν καθώρισε μὲ σταθερότητα ποῖαν πορείαν ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ριζικὴν θεραπείαν.

Μερικὰ λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ δίδουν τὴν πλέον ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ καὶ διαγράφουν τὸ εὐρὺ πλαίσιον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐτοποθετήθη καὶ ἐκινήθη ἡ ἐκπαίδευσις ἐκτοτε.

«Ζητοῦμεν νὰ κάμωμεν μιά νεολαία γερὴ σὰ σώματα, γερὴ στὴν ψυχὴ, εὐθυμῇ, ἐνθουσιώδη καὶ πρὸ πάντων ἕνα σύνολον».

Ἐὰν ἐνθυμήσῃ καλὰ τὴν προαγουσίαν ἐποχὴν, τότε θὰ μπορέσετε μόνον νὰ ἐκτιμήσετε μὲ πόσῃ ἀκρι-

βειαν ἐτέθη τὸ ζήτημα καὶ καθωρίσθη ὁ σκοπός, εἰς δύο γραμμάς, χωρὶς πομπώδεις ἐκφράσεις, χωρὶς ἀπρεπεῖς ρητορισμούς.

Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος πράγματι δὲν εἶχον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κρατικὴν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν, δὲν εἶχον καμμίαν πίστιν, ἢ ὁποῖα νὰ τοὺς ἐμψυχώνῃ καὶ ἔτσι ἐφθεῖροντο σωματικῶς καὶ ὕλικῶς, βυθισμένοι εἰς ἀπαισιοδοξίαν χαρακτηριστικὴν. Ἐπάνω ἀπ' ὅλα ἐβασίλευε τὸ ἀτομικὸν συμφέρον καὶ ὡς ἀνωτέρα ἐπιδιώξις ἐλογίζετο ἡ ἐξυπηρέτησις αὐτοῦ.

Πλήρης κατάπτωσης ἠθικῆς!

Διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν νέαν Ἑλλάδα ἀπὸ Ἑλληνικὰ Πρωθυπουργὸν τινίζεται τὸσον κατηγορηματικὰ ἡ σημασία τοῦ ψυχικοῦ παραγόντος ὡς βασικοῦ διὰ κάθε δημιουργίαν καὶ πρόοδον.

Πότε ὁμιλῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐνώπιον τῶν φοιτητῶν, πότε εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχιακὰς πόλεις ἐνώπιον τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν, μὲ τὴν ἴδια πάντοτε ἀπλότητα καὶ περιεκτικότητα, παρακινεῖ, προσπαθεῖ νὰ μεταδώσῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην του καὶ συγχρόνως ἐκθέτει τὸ ἐκπαιδευτικὸν του πρόγραμμα. Ἔτσι ἂν θέλωμεν αὐτὴν τὴν στιγμήν νὰ σκιαγραφήσωμεν εἰς γενικὰς γραμμάς τὸ προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ παραθεώσωμεν ἀποσπάσματα τῶν λόγων τούτων τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Νὰ π. χ. τί λέγει πρὸς τοὺς φοιτητάς:

«Δὲν ἤξεύρω πού θὰ φέρῃ ἡ μοῖρα τὸν καθένα ἀπὸ σας. Ἄλλον θὰ φέρῃ χαμηλά, ἄλλον ὑψηλά καὶ πολλὰς φορὲς ἀδίκως καὶ ἀδικαιολογητῶς. Ἀλλὰ ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ἐγκρίνεται εἰς τὸ νὰ εἶναι ἄνθρωπος σωστὸς ὁποῦδήποτε καὶ ἂν τὸν ἔχη τάξει ἡ μοῖρα του».

Καὶ πάρα κάτω:

«Ἡ γυναῖκα εἶναι ὁ πραγματικὸς ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἡ γυναῖκα θὰ διαφυλάξῃ τὴν παράδοσιν. Ἡ γυναῖκα, πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις μας καὶ εἰς τὰς ἰδέας πού ἐκληρονομήσαμεν, μὲ ὀπλισμὸν τὴν μόρφωσίν της, θὰ ἐναρμονίσῃ καὶ θὰ τοποθετήσῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ θέσιν μὲ μεθοδικὴν παρακολούθησιν τὰ ἰδανικά πού θὰ τῆς παράσχωμεν γιὰ τὰ παιδιά μας. Ἀπὸ σας τὰς γυναῖκας ἐξαρτᾶται τί παιδιά θὰ ἔχῃ εἰς τὸ μέλλον ἡ Ἑλλάς. Αὐτὸ μὴν τὸ λησμονήτε ποτέ».

Εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιόδους σαφέστατα ἐκφράζονται τὰ ἰδανικά πού πρόκειται νὰ ἐπιδιώξῃ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Νὰ διαπλάσῃ δηλ. ἀπὸ τὰ νέα ἀγόρια ἀνδρας ἔχοντας ἀντίληψιν τῆς εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ συνόλου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ των, εἴτε ἡγήτορες τῆς Κοινωνίας ἀναδειχθῶν, εἴτε ταπεινοὶ ἐργάται, καὶ ἀπὸ τὰ νέα κορίτσια, μητέρας, φρουροὺς τῶν παραδόσεων, μεταλαμπαδευτὰς τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Εἰς μίαν ἄλλην περίοδον τοῦ ἰδίου λόγου του πρὸς τοὺς φοιτητάς διαγράφει γενικώτερα τὸ καθήκον κάθε γενεᾶς ἀπέναντι τῆς προηγουμένης. «Πρέπει νὰ μᾶς ὑπερβῇτε, διότι ἂν δὲν μᾶς ὑπερβῇτε, τότε δὲν θὰ κά-

μετε τὸ καθήκον σας. Ὅπως θὰ σᾶς ὑπερβῶν καὶ σᾶς ἐκείνοι πού θὰ ἔλθουν κατόπιν. Ἔτσι διαδοχικῶς ἡ Ἑλλάς θὰ φθάσῃ ἐκεῖ πού τὴν ὀνειρεύεσθε ὅλοι».

Οἱ τρόποι μὲ τοὺς ὁποίους ἐπεδίωξεν ἡ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τῆς προγράμματος ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ πλῆθος νόμων καὶ ἀπὸ ἐπεξηγηματικὰς ἐγκυκλίους διὰ τῶν ὁποίων οἱ νόμοι αὐτοὶ ἀναλύνονται καὶ διαφωτίζονται ὡς πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὸ πνεῦμα των.

Ἡ Μέση Ἐκπαίδευσις ἀναδιοργανώνεται ἐπὶ νέων βάσεων πλέον πρακτικῶν. Τὸ δὲκατάξιον Γυμνάσιον χωρίζεται εἰς δύο αὐτοτελῆ τμήματα· ἀποσπῶνται δηλ. ἐξ αὐτοῦ αἱ δύο ἀνωτέρα τάξεις καὶ ἰδρύονται τὰ διτάξια Λύκεια, τὰ ὁποῖα προορίζονται μόνον διὰ τοὺς νέους πού πρόκειται νὰ παρακολουθήσουν ἀνωτέρας σπουδὰς. Διὰ τοῦ νόμου τούτου προκύπτουν τρία καλὰ: α') Περιορίζονται τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεως πού ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀποκτήσιν ἀπολυτηρίου Γυμνασίου ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ἕξ. β') Ἀπαλλάσσονται ἀπὸ φόρτον μαθημάτων ἀχρήστων τὰ παιδιά πού πρόκειται ν' ἀσκήσουν πρακτικὰ ἐπαγγέλματα καὶ γ') Τὸ καὶ σπουδαιότερον, περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστημόνων, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰ Λύκεια, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον εἶναι δυνατὴ ἡ εἰσὸδος εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς ἀνωτάτας σχολὰς, εἶναι αὐστηρῶς περιορισμένος.

Ἰδιαιτέραν ἐντελῶς μέριμναν κατέβαλεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἵδρυσε πρὸς τοῦτο τὰ ἀστικὰ λεγόμενα σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἀπόφοιτοι τῆς τῆς τάξεως τοῦ δημοτικοῦ θὰ εἰσάγωνται, παιδιὰ δηλ. ἡλικίας 12 ἐτῶν, διὰ τὴν ἀπαραίτητον γεωργικὴν, βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν κατάρτισίν των. Τὰ ἀστικά δηλ. σχολεῖα θὰ εἶναι διαφόρου τύπου, ἀναλόγως μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς ὅπου λειτουργοῦν. Διὰ τὰ κορίτσια ἰδρύονται οἰκοκυρικὰ σχολαῖ. Εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ἀστικῶν σχολείων, ἐξερχόμενοι εἰς τὴν κοινωνίαν, θὰ ἔχωσιν ὅλας τὰς ἀπαραίτητους στοιχειώδεις γνώσεις διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος διὰ τὸ ὁποῖον προορίζονται.

Ὡς πρὸς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν χαρακτηριστικοὶ εἶναι μερικοὶ ἀριθμοί. Ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1938 μέχρι σήμερον, δηλαδὴ εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους, διωρίσθησαν 1031 δημοδιδάσκαλοι καὶ ἐπληρώθησαν ἔτσι ἰσάριθμα κενὰ καὶ προήχθησαν 2830 ἀμειβόμενοι διὰ τὰς ὑπηρεσίας των, κατόπιν προτάσεως τοῦ οἴκειου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. Ἀκόμη ἰδρύθησαν 132 θέσεις δημοτικῶν σχολείων, 43 νηπιαγωγείων καὶ ἐδόθησαν ἀρωγαὶ εἰς διάφορα σχολικὰ ταμεῖα, ἀνερχόμενα εἰς 3.000.000, πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας. Ἐγοράσθησαν ραδιόφωνα, τὰ ὁποῖα θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ ἀπομακρυσμένα σχολεῖα τοῦ Κράτους, ἵνα τόσοι οἱ μαθηταὶ ὅσον καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου ἀπολαμβάνωσι τὸ ἀγαθὸν τῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν ὑπόλοιπον κόσμον. Ἐγοράσθησαν ἐπίσης κινηματογραφικὰ μηχανήματα καὶ 600 ταινίαι μορφωτικοῦ καὶ ψυχαγωγικοῦ περιεχομένου ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῶν σχολικῶν κινηματογράφων.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου ἔλαβε ἀκόμη μέτρα διὰ τὸ ζήτημα τῶν σχολικῶν κτιρίων καὶ προέβη εἰς τὴν σύστασιν ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας εἰς διαφόρους Δήμους καὶ Κοινότητες. Εἰς ταῦτα ἦλθεν ἐπικουρῶν τὸ Κράτος διὰ γενναίων χρηματικῶν ἐπιχορηγήσεων.

Εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν ἐπίσης πλῆθος νόμων καὶ διαταγμάτων ρυθμίζει τὴν λειτουργίαν τῶν Πανεπιστημίων καὶ ἀνωτάτων σχολῶν καὶ κανονίζει τὴν διδασκαλίαν τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, τὴν διοίκησιν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ, παρέχει δικαίαν διευκολύνσεις ὅσον ἀφορᾷ τὰς προθεσμίας τῶν ἐξετάσεων, ἰδρύει τὰς ἑδρας ἐπικουρικῶν καθηγητῶν καὶ πληροῖ τὰς κενὰς πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας, ἵνα δυνηθῶσι τὰ ἀνώτατα ἱδρύματα νὰ ἐπιτελέσωσι τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν των.

Τὸ ἀναδημιουργικὸν ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐπεξετάθη ἰδιαιτέρως εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων. Ἡ γυμναστικὴ ὤψωθ' εἰς μάθημα πρῶτεον καὶ ἐτηρήθη μὲ ἐξαιρετικὴν προσοχὴν ἡ ἀθλητικὴ παράδοσις πού εἶναι συνηθὴ ἀπαραίτητος διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου. Ἐνισχύθη τὸ ἐμψυχὸν τῶν ἐργατῶν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ διετελέσθησαν σημαντικὰ ποσὰ διὰ τὴν ἵδρυσιν, τὴν συντήρησιν καὶ συμπλήρωσιν δημοσίων σχολικῶν γυμναστηρίων, διὰ τὴν τέλεσιν σχολικῶν γυμναστικῶν ἀγώνων καὶ ἐπιδεί-

ξεων, διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ διανομὴν διαφόρων ἀθλητικῶν ὀργάνων καὶ σκοπευτικῶν εἰδῶν.

Μεγάλα ποσὰ ἐπίσης ἐδαπανήθησαν καὶ πλεῖστα ὅσα μέτρα ἐθεοπίσθησαν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν διαφόρων ἀθλητικῶν σωματείων χάριν τοῦ ἐξωσχολικοῦ ἀθλητισμοῦ. Διὰ πρώτην φοράν ὁ ἀθλητισμὸς μας πλαισιοῦται ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ κράτους ἀρχηγὸς τοῦ ἀθλητισμοῦ τάσσεται ὁ ἴδιος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀποδείξεις τῆς συντελουμένης ἐντατικῆς ἐργασίας εἰς τὸν τομέα τούτον εἶναι οἱ συντελεσθέντες ἐνώπιον τριάκοντα χιλιάδων θεατῶν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἀγῶνες καὶ γυμναστικὰ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν περιχώρων.

Παραλλήλως ἡ ὑπηρεσία Σχολικῆς Ὑγιεινῆς κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς προστασίαν τῆς ὑγείας τοῦ μαθητοῦ· προέβη εἰς τοὺς ἐνδεικνυμένους ἐμβολιασμοὺς πρὸς προστασίαν ἀπὸ τῶν ἐμφανιζομένων συνήθως εἰς τὰ σχολεῖα λοιμωδῶν νοσημάτων καὶ ἐνέτεινε καὶ ἐυστηματοποίησε τὸν ἀντιτραυματικὸν ἀγῶνα μὲ ἀποτελέσματα πλέον ἢ ἱκανοποιητικά.

Εἰς τοὺς νόμους δὲ «περὶ ὁργανώσεως τῶν μαθητικῶν συσσιτίων» καὶ «ἀναδιοργανώσεως τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας» ἐξεδηλώθη ἀκόμη ἐναργέστερον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ στοργὴ τοῦ Κράτους πρὸς τὴν μαθητικὴν νεολαίαν καὶ δικαίως εἰς τὰ νομοθετήματα αὐτὰ ἀπεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου σημασία ὅχι στενῶς ἐκπαιδευτικὴ ἀλλὰ γενικώτερον Ἑθνικὴ. Διὰ νὰ ἐννοηθῇ καλλίτερον ἡ εὐρεῖα κοινωνικὴ σημασία, τὴν ὁποίαν προσέλαβον τὰ μαθητικὰ συσσίτια, ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος συμμετέσχον εἰς αὐτὰ ἄνω τῶν 50.000 ἀτόμων μαθητῶν. Ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν διδασκάλων ἐξεδηλώθη ἡ στοργικὴ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ νόμων σχετικῶν ρυθμίζεται ἡ χορήγησις τῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν κατὰ τρόπον ἐξασφαλιζόμεν μὲν τὴν χορήγησιν τούτων εἰς τοὺς πραγματικῶς πάσχοντας ἀλλὰ καὶ προστατεύοντα τὴν ὑπηρεσίαν ἐναντι τῶν φυγοπνόντων.

Θὰ ἀπέμενεν ἤδη νὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὁργάνωσιν τῆς νεολαίας, ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον, ὡς ἐπανειλημμένως ἐξεφράσθη, σεμνύνεται ὁ Ἐθνικὸς Ἀρχηγός, διότι ἀποτελεῖ τὸ κορύφωμα τῶν ὑπὲρ τῆς νεότητος ληφθέντων μέτρων, ἐὰν εἰς ἄλλο ἄρθρον δὲν ἐζητάμε τοῦτο λεπτομερέστερον.

Ὁ ἐθισμὸς εἰς τὸ πειθαρχεῖν, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς τοιαύτης στρατιωτικῆς ὁργανώσεως ἐπιδιώκεται καὶ ἐπιτυγχάνεται, ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ἃς εἴπωμεν ἔτσι, τοῦ ὅλου ἔργου· διότι ἂν τὸ ἄτομον δὲν ὑποταχθῇ εἰς τὸ σύνολον καὶ δὲν θεωρήσῃ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα κατώτερα τῶν συμφερόντων τοῦ συνόλου, οὔτε Κράτος εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ, οὔτε ἄλλος οἰοσδήποτε ὁργανισμὸς.

Τόση φροντίς καταβαλλομένη ὑπὲρ τῶν νέων δὲν ἦτο δυνατόν βεβαίως παρὰ νὰ ἔχῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ὅχι μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν καλλιέργειαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο πού πρὸ παντὸς ἐνδιαφέρει—εἰς τὴν διάπλασιν καὶ ἠθικοποίησιν τοῦ χαρακτῆρός των. Τὸ πανταχόθεν πράγματι ἐκδηλούμενον, τόσο φανερά, ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον, θὰ γεννήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν των τὴν εὐ-

Τὸ νέον Γυμνάσιον Παγκρατίου.

Μαθηταί της Σχολής «Αρχιμήδης» του Πειραιώς.

γνωμοσύνην και την πίστιν πρὸς τὸ Κράτος, δηλαδή πρὸς τὸ σύνολον, τὸ ὁποῖον τοῦτο ἀντιπροσωπεύει.

«Ὅλοι αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως σχετικὰ μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ποὺ ἀποτελοῦν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν εἰς τὰ ἐπὶ μέρους ζητήματα, δὲν δλοκληρῶνουν βεβαίως τὸ ἔργον τῆς. Πολλὰ πρόκειται ἀκόμη νὰ γίνω- ν, εὐρισκόμενα πρὸς τὸ παρὸν ἐν σχεδίῳ, οὐδὲ ἦτο δυ- νατὸν ἐντὸς τόσον μικροῦ χρόνου νὰ συντελεσθῇ ἔργον κολοσσιαῖον. Διότι ἀνθρώποις εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν δὲν σημαίνει ἀπλῶς διάθεσιν ὠρισμένων πιστώσεων, ἀλλὰ ἀνακαίνισιν τῶν συνειδήσεων καὶ συντονισμόν τῶν πο- λυαριθμῶν ἐργατῶν αὐτῆς πρὸς τὸ νέον Ἐθνικὸν πνεῦμα ποῦ τὴν διέπει καὶ τὴν καθοδηγεῖ.

«Ἐν πρᾶγμα ὅμως ἀπολύτως διαπιστοῦται: ὅτι τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἔδωκεν εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν τὴν πρέπουσαν κατεύθυνσιν καὶ ἐπανεφέρει αὐτὴν εἰς τὸν μεγάλον προορισμόν τῆς, δηλ. εἰς τὸ νὰ παρασκευάσῃ μίαν αὐρίον καλλιτέραν, ἀνταξίαν τῶν πεπρωμένων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

ΚΕΝΤΡΑ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΧΑΡΑΣ

Σὲ μιὰ ἀπέραντη πλατεῖα δενδροφυτευμένη, ποῦ τι- μητικά φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ πατέρος τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων, στὴν πλατεῖα Ἰωάν. Μεταξᾶ, βρί- σκεται ἕνα παράξενο κέντρο. Ἐνα καλοχτισμένο, μον- τέριον, τετράγωνο σπῆτι. Στὴν πόρτα τοῦ τῶνομά του: «Κέντρον Νεότητος». Τῶνομα θαυμάσιον, μὰ καὶ τὸ πρᾶ- γμα πῶς θαυμάσιον. Ὄνομα καὶ πρᾶγμα. Εἶναι ὁ πυρή- νας γύρω στὸν ὁποῖον σχηματίζονται σινὰ σινὰ τὰ «Κέν- τρα τῆς παιδικῆς χαρᾶς», μιὰ ἰδέα νευάτη ἐνθουσιασμοῦ, μιὰ ἰδέα, ποῦ μεταφράζεται σὲ πρᾶξι τώρα, ποῦ τὸ Κρά- τος τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπλόχερα χαρίζει τὴν χαρὰ στὸ παιδί, φιλόστορνα τὸ φροντίζει σὲ κάθε του ἐκδήλωσι- χωρὶς νὰ φειδωλεῖται τὰ μέσα.

Στὶς 25 Μαρτίου 1938 ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια του. Ξε- σκλάβωμα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ ζυγὸ, ξεσκλάβωμα τῆς συνειδήσεως τοῦ μέλλοντος πολίτου ἀπὸ τὴν κακομοιριά τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

Τέσσερα ἑκατομμύρια ἐπιχορήγησι τοῦ Δήμου Ἀθη- ναίων! Παντοῦ ἑκατομμύρια γιὰ τέτοια κοινωφελῆ ἔργα. Μὰ πῶς ἔνινε δυνατόν. Ἀμέσως μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου, ἐκείνη τὴν ἱστορικὴ, ὅλα τὰ ταμεῖα νὰ ἔχουν ἑκατομμύ- ρια γιὰ τέτοια κοινῆς ὠφελιμότητος ἔργα; Καὶ νενῶται ἡ λογικὴ σκέψις: Μήπως πρὶν μετεγγνίζονταν ἀδιόρστα καὶ πολὺ τεχνικὰ σὲ ἀτομικοπαθῆ βαλάντια;

Δέκα κέντρα παιδικῆς χαρᾶς εἶναι σπαρμένα σὲ διά- φορες συνοικίες τῆς Ἀθήνας κι' ἀκόμα προβλέπονται πολλά. Στὴν Κοσβάλλα, στὴν Κασδίτσα, στὴν Πάτρα, στὴν Τρίπολι, στὰ Χανιά ἔχουν βλαστήσει τὰ ἴδια φυτῶρια γιὰ τὸ ἄνθισμα καὶ ἐξήλιγνμα τοῦ παιδικοῦ κορμιοῦ καὶ τῆς παιδικῆς ψυχῆς. 6.000 παιδάκια σὲ ἡλικία 6-8 χρονῶν εἶναι ἐγγεγραμμένα στὰ κέντρα αὐτά. 6.000 παιδάκια

καταφεύγουν ἐκεῖ μετὰ τὸ σχολεῖο τοὺς γιὰ νὰ χαροῦν, νὰ παίξουν, νὰ κολυμβήσουν, νὰ μάθουν χωρὶς ἐξα- ναγκασμὸ, νὰ μορφώσουν τὸ κορμὶ καὶ τὴν ψυχὴ τοὺς σ' ὅ,τι χρειάζεται σ' ἕναν γερό, πειθαρχημένο, αἰσιό- δοξο, πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ μορ- φωμένο πολίτη. Τὸ μοντέρνο, καλλι- τεχνικὸ, στολισμένο μὲ πολὺ πράσι- νο, ἀναπαυτικὸ ἀναγνωστήριον μὲ τὰ κατάλληλα γιὰ κάθε ἡλικία βιβλία, τὸ παιδικὸ θέατρο, ὁ ἐρασιτεχνικὸς ἀπὸ παιδιὰ θίασος, τὸ κουκλοθέα- τρο, ὁ παιδικὸς κινηματογράφος, οἱ ὥραιες δροσερὲς πισίνες, τὰ παιγνί- δια στὸ ὑπαίθριον, κούνιες, τραμπά- λες, τσουλήθρες, ἀεροπεταστὲς, γυ- μναστική, σπὸρ, μὲ μορφωμένους γυ- γναστὰς καὶ φροντιστικοὺς ἐπιστά- τες, οἱ ἐκδρομὲς, οἱ ἐπισκέψεις σὲ μουσεῖα, δίνουν τὴν χαρὰ, γεννοῦν τὴν αἰσιοδοξίαν, μεγαλώνουν τὸν ἐνθου- σιασμό, προκαλοῦν τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ παιδιοῦ καὶ γονιοῦ.

Ὅταν βλέπῃ κανεὶς τὰ παιδιὰ αὐ- τὰ εὐθυτενῇ, μὲ ἀναμμένα μάγουλα ἀπὸ τὰ πολλὰ παιγνίδια στὶς 7 ἢ ὡρὰ τὸ βραδινόν, νὰ στέκουν σάν μικροὶ ἥρωες τῆς μέρας μὲ γυαλιστερό μάτι, μὲ κατ' εὐθείαν βλέμμα στὴν ὑποστολὴ τῆς ἑλληνι- κῆς σημαίας, τότε νοιώθει τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμό τὸν ἑθνικόν, ποῦ τὸ γαλανόλευκο αὐτὸ δοξασμένο πανί παί- ζοντας μετὰ τὸν ἀνέρα, φουσκώνει τὰ παιδικὰ στηθάκια γεμίζοντας τὶς μικρὲς καρδιὲς μὲ περηφάνεια. Μποροῦμε ἐμεῖς σὲ τέτοιες περιπτώσεις νὰ μάθουμε ἀπὸ τοὺς μι- κροῦς μας λιλιπούτιους φίλους. Αὐριο αὐτοὶ δὲν θὰ στέ- κωνται σκεπτικιστὲς καὶ σκοτεινοὶ ὁμφαλοσκοποὶ μὲ ζο- φερὲς παιδικὰ ἀναμνήσεις, ποῦ δημιουργοῦν τὸν χαρα- κτήρα καὶ ἐπηρεάζουν ὅλη τὴ ζωὴ μπροστὰ στὴ βιοπάλη καὶ σὲ μιὰ ἐθνικὴ περίπτωσι, ἀλλὰ θὰ ρίξουν ὅλο τοὺς τὸ βάθος, ψυχικὸ καὶ σωματικόν, στὴν πλάστιγγα γιὰ τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ τοὺς, μέλλοντες ἄνδρες, σήμερα κοντὰ πανταλονάκια, καὶ γυναῖκες σωστὲς — ποδίσσες σήμερα κεντημένες, Ἑλληνες ὅπως πρέπει καὶ Ἑλληνίδες μὲ συναίσθησι τῆς ἀποστολῆς τῶν.

Ὅλοι μας ἀκούσαμε στὸ ραδιόφωνο, στὴν ὥρα τοῦ παιδιοῦ, στὸ θέατρο «Ρέξ», τὶς δροσερὲς φωνούλες, τὶς καλλιεργημένες καὶ φροντιστικὰ ἀρμονισμένες τῆς παιδι- κῆς χορωδίας. Σὰν χαρούμενες φανφάρες πηδοῦν ἀπὸ τὸ ἕνα ἐρτζιανὸ αἰθέριο κύμα πρὸς τὸ ἄλλο φέρνοντας κοντὰ στὴν καρδιά μας τό: «Ἐμπρὸς τὴ δόξα τὴν παλῆα μας, νὰ ἐξανάρουμε...».

Ὅλα αὐτά ὅμως, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἄμεσο τῆς σωματι-

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἡ Κα Μεταξᾶ μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονο- μίας καὶ Ἐργασίας εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς «Αρχιμήδης».

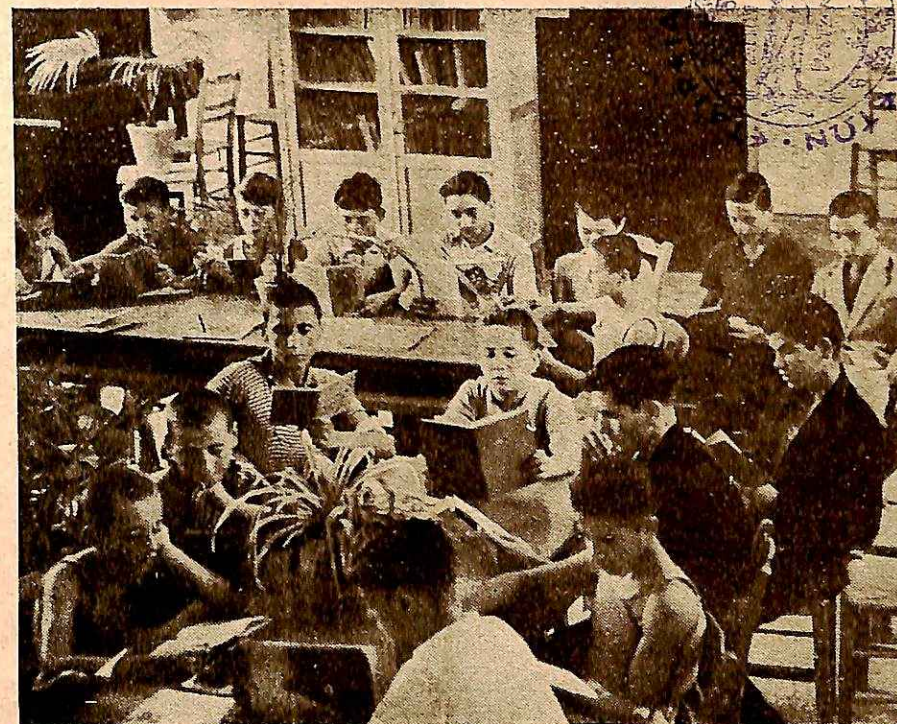
κῆς καὶ ψυχικῆς τοῦ μέλλοντος σκοπὸ, ἔχουν κι' ἕνα ἄλλον ἔμμε- σον κι' αὐτὸν σπουδαῖον γιὰ τὸν μέλλοντα ἄνθρω- πον. Προσπαθοῦν, μέσα ἀπὸ τὶς χι- λιάδες αὐτὲς τῶν χαρούμενων παι- διῶν, νὰ ἐπιτευ- χθῇ κάποια διαλο- γῇ τῶν μὲ ἐξαιρε- τικὸ ταλέντο παι- διῶν καὶ νὰ βοη- θηθῇ ἡ ἐξέλιξις τῶν. Θὰ μοῦ πῇ- τε: Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνη στὸ σχο- λεῖο. Κι' ὅμως δὲν εἶναι πάντα εὐκό- λο. Στὸ σχολεῖο τὸ παιδί μαθαίνει, στὸ παιδικὸ κέν- τρο χαρὰς ἐνθου- σιάζεται. Ἡ μά- θησι προκαλεῖ τὸ πνεῦμα σὲ ἐκδή- λωσι, ὁ ἐνθουσια- σμὸς τὸ συναίσθη- μα. Ἐνας καλλι- τέχνης ποτὲ δὲν φανερῶθηκε στὸ ὄρασιό τοῦ σχο- λείου, ποῦ τὸ νομίζει πάντα σκλαβιά. Ἐκεῖ μάλιστα με- γάλαι ἄνδρες θεωρήθηκαν στὴν παιδική τους ἡλικία ἀνί- κανοι καὶ ἀνάξιοι μαθηταί.

Ἡ ἐποχὴ μας εἶναι μιὰ ἐποχὴ εὐλογημένη γιὰ τὴ νεολαία γενικά. Μιὰ καρδιά πατρικὰ στοργικὴ, τοῦ Ἀρ- χηγοῦ τῆς, πάλαι δυνατὰ γι' αὐτὴ, καὶ χίλια χέρια ἄξια τῶν συνεργατῶν βοηθοῦν τὴν ἐξέλιξί τῆς. Ὡ, νὰ μὴ γυρίξῃ ἡ νιότη ἄλλη μιὰ φορὰ γιὰ μᾶς τοὺς μεγάλους, ὅπως στὸ γύρισμα τοῦ χρόνου ἡ ἀνοιξι, γιὰ νὰ χαροῦμε κι' ἐμεῖς τοὺς καρποὺς μιᾶς τέτοιας ἐπο- χῆς. Τώρα βλέπουμε καὶ παρακολουθοῦμε μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπῃ καὶ χαρὸμαστε μόνο στὸ ἀντίκρουσμα τῆς παι- δικῆς αὐτῆς χαρᾶς.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, καὶ τὸ Πατριω- τικόν Ἰδρυμα — ὄργανον τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγι- εῖνης καὶ Ἀντιλήψεως — λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν προστασίαν τῆς μαθητικῆς ἡλικίας τοῦ παιδιοῦ.

Αἱ «Μαθητικὰ Πολυκλινικαὶ» προσφέρουν μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν

Τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦ Κέντρου Νεότητος τῆς Πλατείας Ἰ. Μεταξᾶ (Λένορμαν).

τὰς Ἀθήνας, 11 εἰς τὸν Πειραιᾶ, 1 εἰς Κέρκυραν καὶ Κο- μοτινὴν. Μετὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ τραχώματος τὰ εἰδικὰ ἱατρεῖα θὰ πληθυνθοῦν.

Θαυμάσιως ἐπίσης λειτουργοῦν τὰ τέσσαρα Στομα- τολογικὰ Κέντρα καὶ τὰ δύο Μαθητικὰ Ἀναρρωτήρια τῶν Ἀθηνῶν.

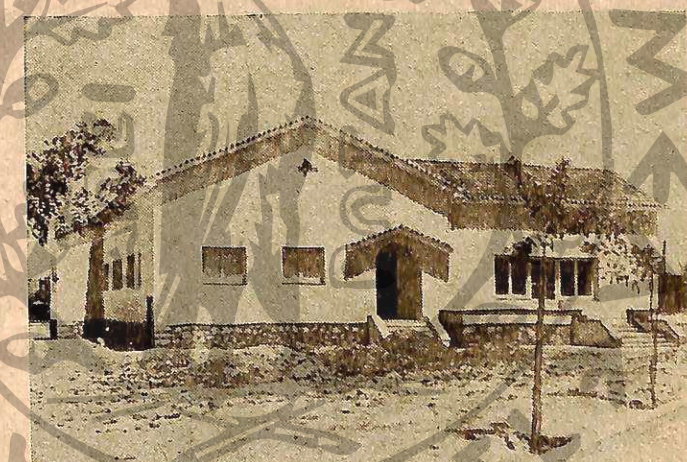
Μεγάλως ἀποδόσεως ἱδρύματα, λειτουργοῦντα ἀρ- τῶς καὶ προσφέροντα ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὰ ἄπορα ἀσθενῆ παιδιὰ, εἶναι αἱ Παιδιατρικαὶ Κλινικαὶ «Νοσοκομεῖον Παίδων Ἀγία Ὀλγας» 135 κλινῶν καὶ «Ἀγλαίας Κυριακοῦ» 100 κλινῶν.

Τὰ ἱδρύματα αὐτά, πολλὰ τῶν ὁποίων ἱδρύθησαν δι' ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας φιλανθρώπων Ὄργανώσεων, ἐφυ- τοζῶν εἰς τὸ παρελθόν κατὰ τὸ πλεῖστον.

Ἡ ζωογόνος πνοὴ τῆς 4ης Αὐγούστου τὰ παρέλαθεν ἦδη καὶ τὰ ἐπεξέτεινε καὶ τὰ ἐπροικοδότησε πλουσίως καὶ τὰ περιέβαλε μετὰ τὴν στοργὴν τῆς καὶ τὴν ἀγρυπνὸν παρα- κολούθησίν τῆς, ὥστε δυνάμεθα νὰ ἐπώμεν ὅτι ταῦτα μόνον ὑπὸ τὸ Νέον Κράτος ἐκτελοῦν ἀρτίως τὸν προορι- σμόν τῶν.

Τὸ νέον Δημοτικὸν Σχολεῖον Παγκρατίου.

Ἡ Παιδικὴ Στέγη Νέων Σφαγείων.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Για την επαγγελματική μόρφωση των παιδιών του λαού λειτουργούν πλείστες όσες Σχολές, μεταξύ των οποίων και ο «Αρχιμήδης», για την οποίαν ασχολούμεθα σήμερα, επιφυλασσόμενοι εν καιρώ να ασχοληθώμεν και με τις άλλες.

Πρό πενταετίας δύο ένθουσιώδεις και ψυχωμένοι άνθρωποι, οί κ.κ. 'Α. ριστ. Δημητράτος, 'Υφυπουργός της 'Εργασίας σήμεραν ως γνωστόν, και 'Αναστ. Ι. Βουλόδημος, Διευθυντής σήμεραν της σχολής «Αρχιμήδης», βοηθούμενοι και από μερικούς άλλους φιλοπροόδους Πειραιώτας, ίδρυσαν ύστερα από αγώνες και αποκαρδιωτικές δυσκολίες τη Σχολή.

Ευτυχώς, ύστερα από δυο χρόνια ή 4η Αυγούστου, έδωσε την ώθησιν και την ενίσχυσιν, οικονομικώς και ήθικώς, πού έχρειάζετο ή Σχολή για να εκπληρώση το μεγάλο προορισμό της.

Ο 'Αρχηγός, εϋθύς από την πρώτη του επίσκεψιν στη Σχολή, διεπίστωσε ότι ο «Αρχιμήδης» είναι μία κυψέλη, από την οποία θα βγούν αύριο τὰ σμήνη των έργων του μηχανικού πολιτισμού πού ζούμε, οί εργάτες πού πρέπει να έχουν όλα τὰ εφόδια, τεχνικά και θεωρητικά, για να ίκανοποιήσουν τις ανάγκες της εποχής μας στην αεροπορία, στην ναυτιλία, στον κλάδο του έφηρμοσμένου ήλεκτρισμού.

Διεπίστωσεν όμως ακόμη ότι το κτίριο της Σχολής και γενικά αί εγκαταστάσεις του ήσαν ανεπαρκείς να εξυπηρετήσουν ένα τόσο μεγάλο προορισμό.

Και έδωσε εντολή, με την ταχύτητα πού τον διακρίνει στις δημιουργικές αποφάσεις του, να κτισθῇ κτίριο ανάλογο και αντάξιο των προσδοκιών και των επιδιώξεων της Σχολής.

Δυόμισι ολόκληρα εκατομμύρια έστοίχισε το κτίριο με τις εγκαταστάσεις του πού κοσμήι την οδόν Β' Μεραρχίας του Πειραιώς και πού στεγάζει σήμερα άνετα και πολιτισμένα 1800 μαθητάς.

'Αλλά μήπως σ' αυτό περιωρίσθη ο Μεγάλος 'Αρχηγός; Διαθλέποντας ό τι από κεί μέσα θα εκπαιδῆσθῃ ή μέλυσσα στρατιά των πολιτισμένων εργατών την ενίσχυσε οικονομικώς διά του 'Υπουργ. 'Εθν. Οικονομίας και του 'Υπουργείου 'Εργασίας ('Εργατικής 'Εστίας) και παρέσχεν όλα τὰ μέσα μιάς άρτίας λειτουργίας.

Το διδακτικό προσωπικό, πού την εποπτεύει ο κ. 'Ιατρίδης του 'Υπουργείου 'Εθνικής Οικονομίας, ηύξηθη από 18 εις 30 καθηγητάς όλων των ειδικοτήτων.

Οί μαθηταί πού ήσαν στιβαγμένοι 200 σέ κάθε τάξει ηிரαιώθησαν σέ 80, τὰ υλικά μέσα για τις πρακτικές εφαρμογές εδóθησαν πλούσια, σπάταλα σχεδόν. Οί μαθηταί της, πού αποτελούν ίδιον σχηματισμό της Ε.Ο.Ν., απέκτησαν «μπάντα» και το βοηθητικόν «Πάραλος» διετέθη διά τους εκπαιδευτικούς πλόας αυτών.

Δυστυχώς, ο περιωρισμένος χώρος της «Νεολαίας» δέν μάς επιτρέπει να έκταθώμεν εις λεπτομερείας, πού θα άξιζε αλήθεια να γνωσθούν. Σημειώνουμε μόνο ότι έφέτος το Κράτος εν

τῇ μερίμνῃ του να εξασφαλίζῃ εις τους αποφοίτους της Σχολής θετικόν μέλλον, άπερρόφησε τους περισσότερους των μαθητών σε κρατικές θέσεις.

Πενήντα πέντε μαθηταί προσελήφθησαν εις το Βασ. Ναυτικόν με τον βαθμόν του ύποκελευστού, άλλοι εις την αεροπορίαν και άλλοι στους Σ. Ε. Κ.

Γονείς και μαθηταί λατρεύουν κυριολεκτικώς τον 'Αρχηγό εκεί μέσα και μιλούν με συγκινητικό σεβασμό και ευλάβεια για τον ευεργέτη τους!

Χίλια οκτακόσια παιδιά, εξασφαλίζουν χάριν στη μέριμνα και τη στοργή του αναδημιουργού της 'Ελλάδος 'Ιωάν. Μεταξά ένα λαμπρόν μέλλον και μίαν άνετον ζωήν.

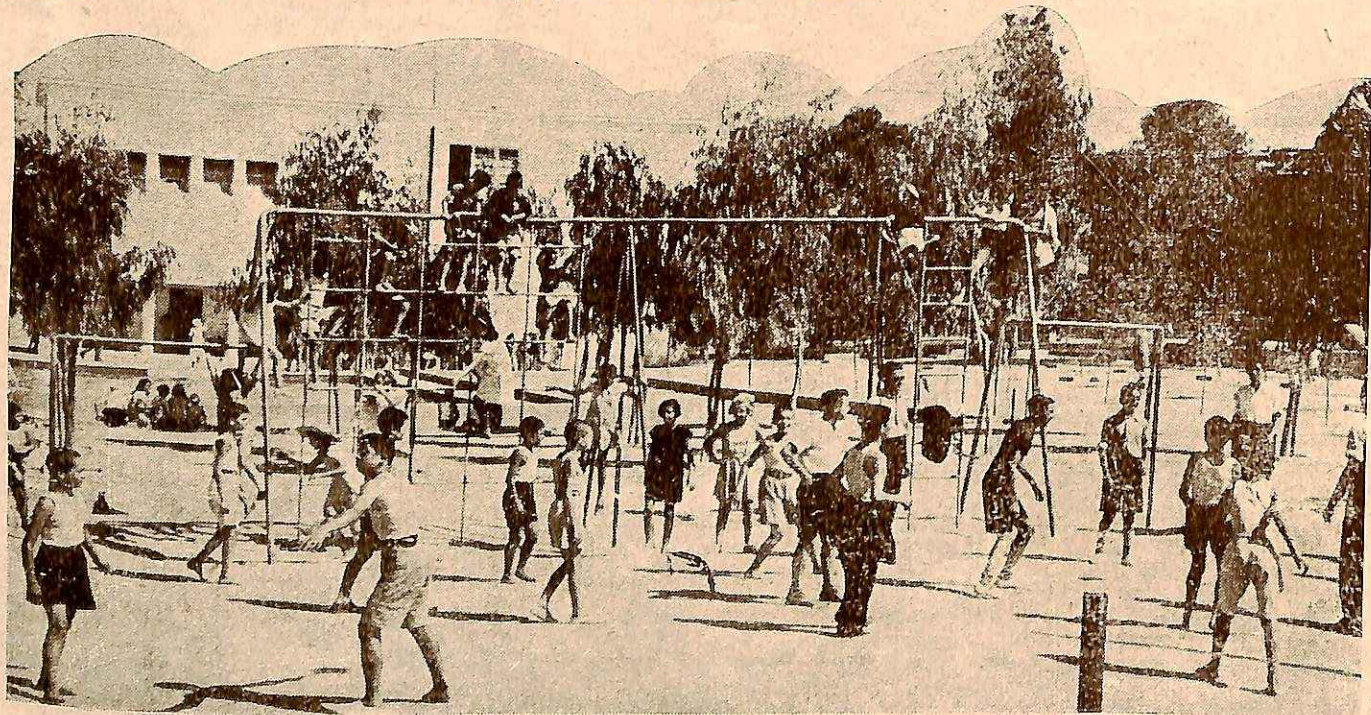
Σ. «Ν».—Για τις άλλες πολυάριθμες επαγγελματικές σχολές πού ίδρυσε το Κράτος της 4ης Αυγούστου, το περιοδικόν θα ασχοληθῇ σε προσεχή τεύχη του.

ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Πρόληψις του έγκλήματος στην παιδική ηλικία.— Καταστολή της αλητείας και έπαιτείας.

Η 4η Αυγούστου, διά του 'Υπουργείου της Δικαιοσύνης, έδωκε νέαν πνοήν εις τὰ ιδρύματα πού ασχολούνται με την πρόληψιν της έγκληματικότητας και την περιστολήν της αλητείας και έπαιτείας της παιδικής ηλικίας.

Περί αυτών έκτεταμένως το Περιοδικόν θα ασχοληθῇ εις προσεχή τεύχη του.

Κέντρον Νεότητος Πλατείας 'Ι. Μεταξά.

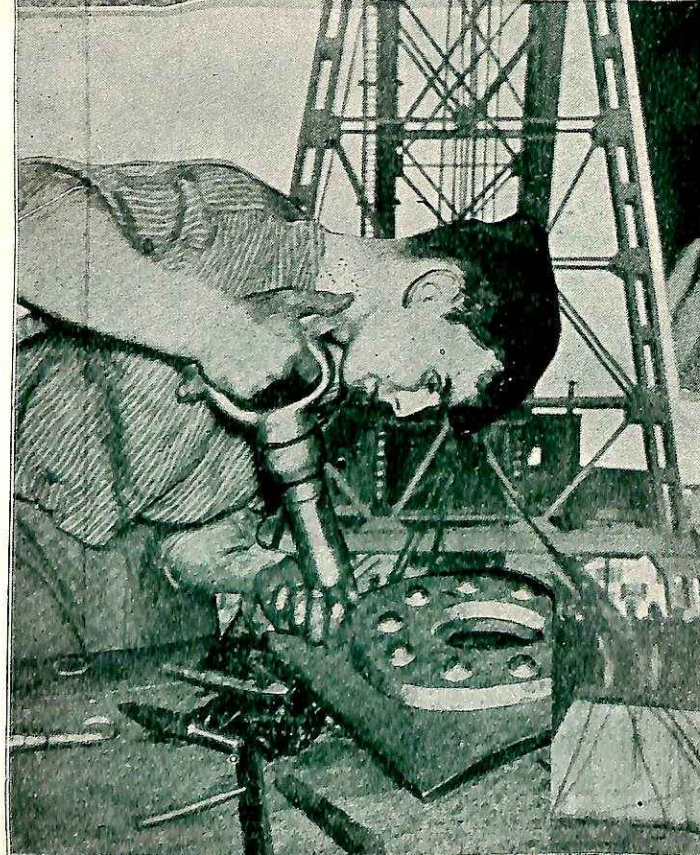
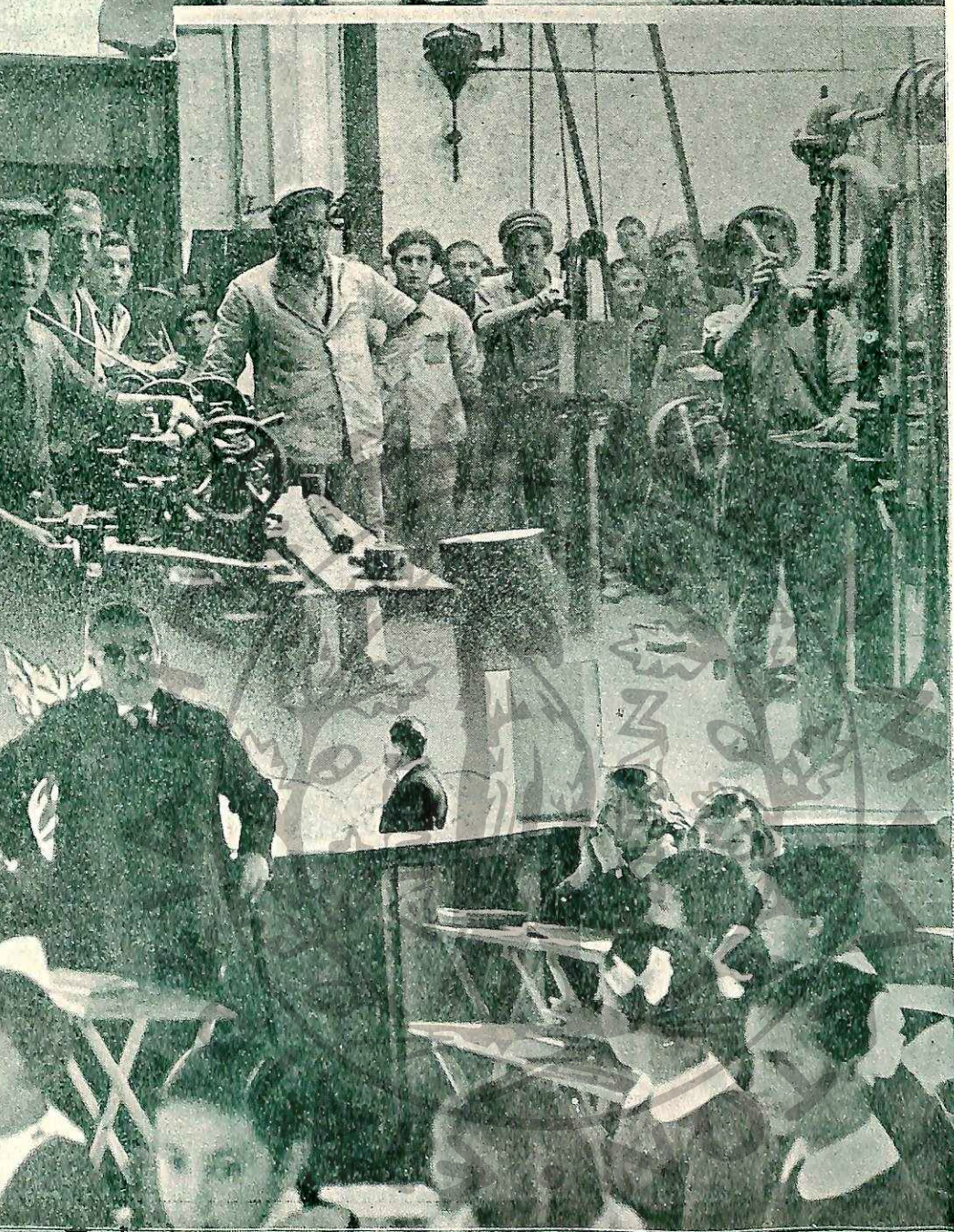

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΜΑΣ

Η Έλλάς είναι η μεγάλη μάνα όλων μας. Είδε τα παιδιά της, όχι μονάχα έτσι στα λόγια. Είδε πραγματικά παιδιά της, το αίμά της είναι μέσα εις τας φλέβας σας, η ψυχή της είναι μέσα στην ψυχή σας, σεις οι ίδιοι, αγόρια και κορίτσια, είσδε η Έλλάς. "Όταν αγαπάτε την Έλλάδα, αγαπάτε τόν έαυτό σας. Μιά μέρα, όταν δά μεγαλώσετε, δά έχετε νά της προσφέρετε μεγάλα πράγματα και τό μεγαλύτερο πράγμα που έχετε, τό ωραιότερο και καλύτερο, είναι η ζωή σας. "Αν χρειασθί νά της δώσετε τη ζωή σας, δά τή δώσετε όχι μόνον μέ ένδουσιασμόν αλλά και διότι είναι η φύσις του πράγματος τέτοια.

Καί πρό πάντων θέλομεν νά διαπλάσθοι ρωμαλέα τά σώματά σας, όλων σας, και τών άνδρών και τών γυναικών. Δέν μπορείτε νά φτιάσετε οίκογένεια μέ σώματα καχεκτικά και άρρωστημένα. Μή λησμονείτε ποτέ ότι τό ιδεώδες της φυλής μας ήτο όχι μόνον νά παράγη μεγάλα πνεύματα, αλλά και ωραία και δυνατά σώματα. Καί αυτόν τόν σκοπόν έχει η όργάνωσις της Νεολαίας.

Είμαι βέβαιος ότι η Νεολαία της Έλλάδος δά κάμει μία Έλλάδα καλλιτέραν από εκείνην την όποιαν δά της παραδώσωμεν ήμεις. Πρέπει νά μάς υπερβήτε, διότι, άν δέν μάς υπερβήτε, τότε δέν δά κάμετε τό καθήκόν σας.

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ 4^{ΗΣ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

—Γιατί χαίρεται ο κόσμος
Και χαμογελάει πατέρα;
Γιατί λάμπει ο ήλιος έτοι
Γιατί φέγγει έτοι ή μέρα;
—Γιατί σάν αυτή, παιδί μου
Τήν ήμέρα τήν χρυσή
Που τήν χαιρέσαι και σύ
Στέρεψε το μαύρο δάκρυ
Κλείσανε πολλές πληγές
Αψηλώσανε τα στάχυα
Κί ένα γύρο όλα τα βράχια
Έχινήκανε άνδοβούνια
Και χρυσοπηγές.

Μιάν ήμέρα σάν έτούτη
Τήν ολόφωτη κι ώραία
Ξεδιπλώθηκε και πάλι
Η γαλάζια μας σημαία
Πούχει τ' ουρανού το χρώμα
Και σκεπάζει τ' άγιο χώμα
Που έλεύθερος πατάς.
Κί έτοι με χαρά κι έλπίδα
Γιά μιάν ένδοξη πατρίδα
Η σημαία κυματίζει
Μ' ένα «τάν ή επί τας»!

Μιάν ήμέρα σάν έτούτη
Που χτυπάνε οι καμπάνες
Που τήν τραγουδούν οι νέοι
Και δοξολογούν οι μάννες
Έγινε σάν πρώτα πάλι
Η πατρίδα μας μεγάλη
Δοξασμένη κι ίσχυρή.
Κί έτοι σάν τήν άντικρύζης
Έτοι πάλι τήν γνωρίζεις
«Τήν γνωρίζεις άπ' τήν κόψη
Του σπαδιού τήν τρομερή».

ΜΕ ΠΥΡΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Νέοτης θα τη πρωτίστως ζωή, ζωή όμως συγκερα-
σμένη με ήθος, αυτό το ίδιο ήθος, που έκαμε από τις
τάξεις των Αθηναίων έφήβων ν' ανάδειχθούν, όταν
έφθασεν ή ώρα, Μαραθωνομάχοι και Σαλαμινομάχοι
και από τις τάξεις των Πανελλήνων, οι άνδρες που
κατέσπειραν τον κόσμο με την ελληνική δόξα και το
κατέστησαν θρόνο ως τα άκραία όρια της Ασίας.

Πλανάται εκείνος, που θα ίσχυρισθ ή ότι οι σελίδες
της ιστορίας δεν άντιγράφονται. Οι σελίδες της ιστο-
ρίας μένουν νεκρές και δεν ξαναζωντανεύουν όταν είναι
νεκροί οι λαοί, που τις έγραψαν. Νεκροί λαοί είναι οι
Καρχηδόνιοι, οι Φοίνικες, οι Ασσύριοι, οι Βαβυλώνιοι
και άλλοι πολλοί, που έφώτισαν το στερέωμα των
έθνων και του πολιτισμού και σάν άστρα διάττοντα
έσβυσαν δια παντός. Υπάρχουν και άλλοι που είναι
κυριολεκτικώς ζωντανόνεκροι, γιατί στο πέραςμα των
αίωνων έξεφυλίσθησαν, έχασαν τα έθνικά τους συ-
στατικά, τους έλειψαν οι σκοποί. Ο Έλληνικός, όμως,
λαός είναι ζωντανός, γεμάτος ρώμη, που διέτηρσεν
όλα τα συστατικά της φυλετικής του αξίας, όλα τα
έθνικά του στοιχεία και που τον κατέστησαν ικανό,
παρά τήν σκληρή δουλεία τετρακοσίων έτών, ν' άνα-
δείξη μέσα από τα σπλάγχνα του άνδρας ήρωϊκούς
όπως εκείνοι που έγραψαν το έπος της Σαλαμίνας
και των Πλαταιών και έφλόγισαν το στερέωμα της
Ασίας με την ελληνικήν δόξαν και άρχηγούς, που ή
συγκέντρωσίς των στήν ίδια εποχή καταπλήσσει και
προκαλεί το θαυμασμό.

Ξένος ναυτικός κρίνοντας τις ναυμαχίες του στε-
νου της Σάμου, γράφει πως θα έπρεπε ν' αποτελούν
υπόδειγμα τακτικής και να δίδωνται ως θέμα σ' όλες
τις Ναυτικές Ακαδημίες. Και άλλοι ξένοι κρίνοντας
διάφορες μάχες κατά ξηράν στον ίδιο Ιερόν άγώνα,
μένουν έκθαμβοι μπρός στην στρατηγικήν ικανότητα
των Έλλήνων άρχηγών.

Και όμως και ο Μισούλης και ο Κανάρης και ο
Σαχτούρης και ο Καραϊσκάκης και ο Κολοκοτρώνης
ήσαν άνθρωποι που τα στοιχειώδη μόνον έγνώριζαν
γράμματα. Και τότε, αυτόμάτως, έρχεται το έρώτη-
μα: Τί είναι εκείνο, που άνεδείκνυν ένα Μισούλην ή
ένα Κολοκοτρώνην, τί είναι εκείνο, που έκαμε τους
άπλους και άγραμμάτους αυτούς ανθρώπους άνωτέ-
ρους από πολλούς άλλους μορφωμένους και καλλιερ-

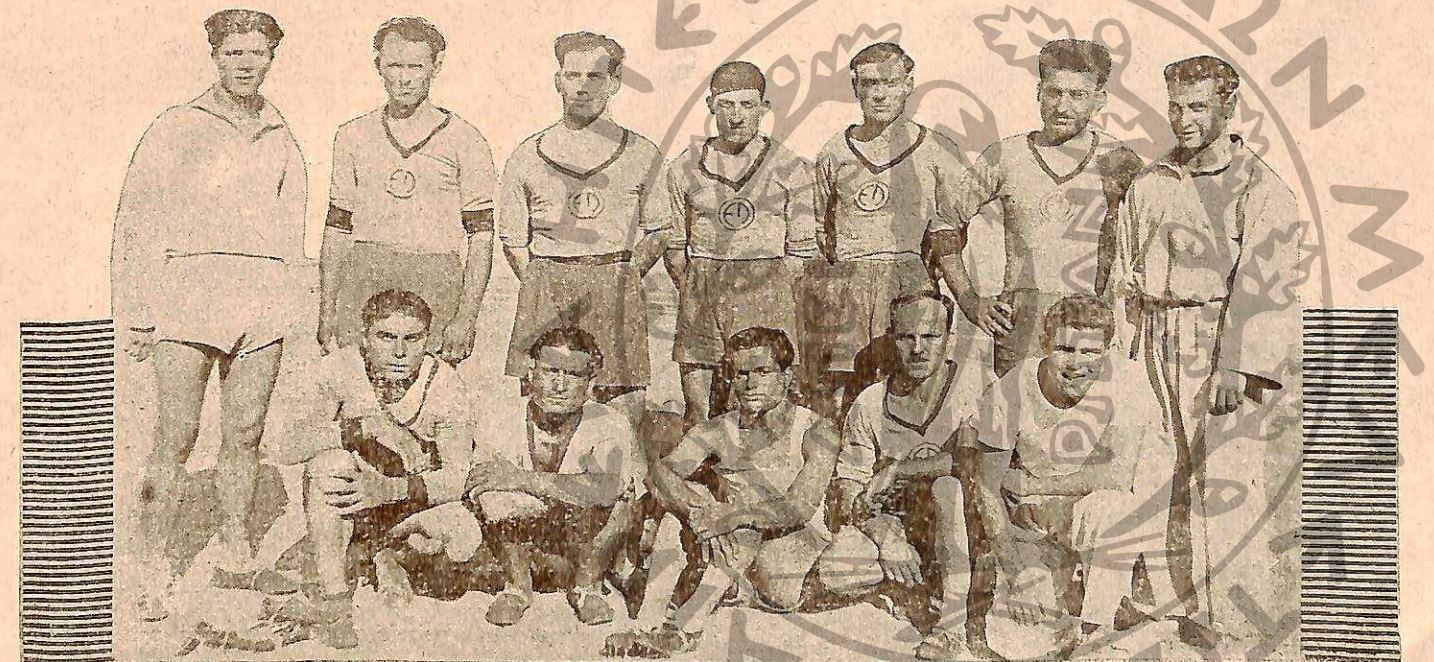
γημένους; Η άπάντησις δεν είναι δύσκολος. Είναι το
πνεύμα της Φυλής, είναι οι ψυχικές ικανότητες που
υπήρχαν «σοδοῦσαι» στον Έλληνα σ' όλες του τις πε-
ριπέσεις κατά τήν εποχή που ήταν υποδουλωμένος
στος Ρωμαίους και τήν εποχή που άγωνιζόταν υπό
τήν κρατικήν αϊγίδα της Έλληνικής Αυτοκρατορίας,
να σώση τον ευρωπαϊκόν πολιτισμόν και τήν εποχή
που ήταν υποδουλωμένος στους Τούρκους. Είναι το
ίδιο πνεύμα, που ένεψύχωνε το Έθνος μας και μετά
το 21 και θα το έμψυχώνη σ' αιώνας αίωνων. Θα το
έμψυχώνη γιατί αν μια φορά τα Έλληνόπουλα έπή-
γαιναν με κίνδυνο να μη ξαναϊδούν το φώς της ήμέ-
ρας στο Κρυφό Σχολείο, να ζωντανέψουν στο νοῦ και
στην ψυχή τας παραστάσεις που θαμβώνουν τήν Οίκου-
μένην, σήμερα υπάρχουν τα έλεύθερα Έλληνόπουλα
που ξέρουν τί θέλουν, τί επιδιώκουν και έχουν χαραγ-
μένες με πύρινα γράμματα στην καρδιά τους τας λέ-
ξεις: «Είμεθα ή εύγενεστέρα Φυλή της γης, έχουμε
τεσσάρων χιλιάδων έτών γραπτή ιστορία, ξέρουμε τί
περιμένει από μας το Έθνος».

Και αυτό το τελευταίο είναι στοιχείο, που κανείς
δεν μπορεί να το παραβλέψη. Λαοί χωρίς σκοπούς και
ιδανικά είναι καταδικασμένοι να φυτοζωήσουν, να
μαραθούν, να σδύσουν.

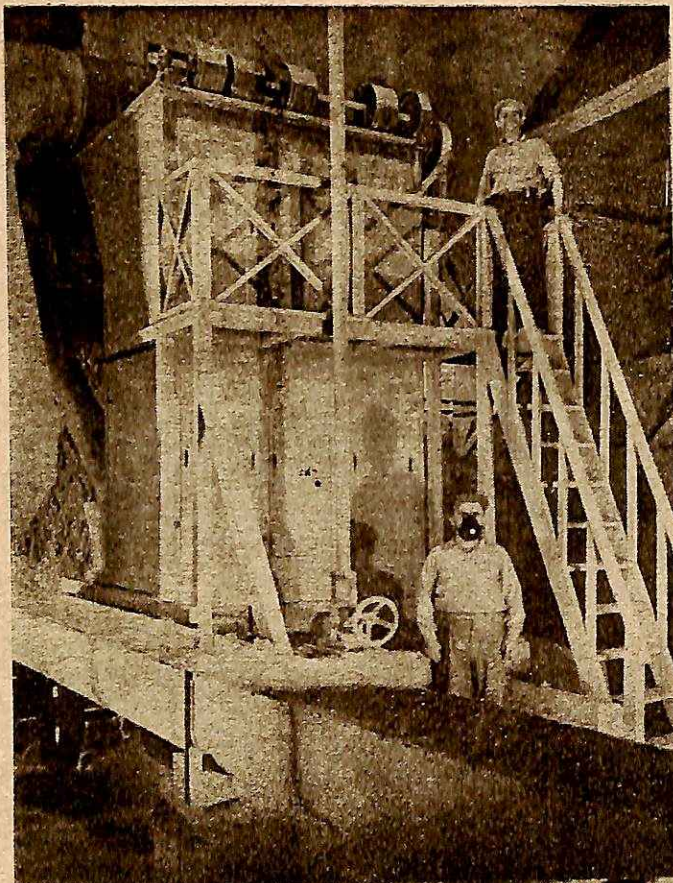
Αυτό συνέβη με άπείρους λαούς και σε μια άλλη
εποχή και μεις οι ίδιοι οι Έλληνες έπληρώσαμε τον
ψυχικόν αυτόν μαρασμόν. Όταν οι άκαρποι θεολογι-
κοί άγώνες έμειναν ο μόνος ιδεολογικός σκοπός, το
Βυζάντιον, ή θεοφύλακτος πόλις, το Βυζάντιον, ή βα-
σιλεις και κρηπς του πολιτισμού, κατέρρευσεν υπό τα
πλήγματα των έχθρων. Παρά τήν πύλην του Ρωμανού
οι Έλληνες άνένηψαν, ήτο όμως άργά πλέον, έπρεπε
να πληρώσουν τα άμαρτήματά τους και ήλθεν ο μα-
κρός καθαρμός, ή μαύρη νύχτα της δουλείας.

Τά σημερινά Έλληνόπουλα έχουν και σκοπόν και
ιδανικά. Είναι οι κληρονόμοι του λαμπροτέρου πολι-
τισμού, της μεγαλειτέρας δόξης, έχουν να γράψουν τήν
συνέχειαν του νέου Έλληνικού πολιτισμού, που άρχισε
ν' άχνοφέγγη στις 25 Μαρτίου του 1821. Έχουν νοῦν,
έχουν φωτεινήν άντίληψιν, έχουν μπράτσα γερά, έχουν
σκοπούς, κατευθύνσεις, άρχηγούς.

Χρ. Έμ. Άγγελομάτης

Αθληταί, εργάται της Έταιρίας Λιπασμάτων.

 Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ

Ἡ σημερινή ἐθνική σκέψι με τὴν 4η Αὐγουστοῦ ἀπλῶθηκε βαθειά μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἐργαζομένου ἀνθρώπου καὶ προσπαθεῖ με πολλὴν φροντίδα καὶ με κάθε μέσο νὰ τὴν κἀνὴ ψυχικὸ κτῆμα τοῦ νέου ἐργαζομένου ἀνθρώπου, ποὺ ἄρχισε νὰ συνησφέρει κι' αὐτὸς με τὶς δυνάμεις του, στὴ συνολικὴ ζωὴ, γιὰ νὰ ἀποτελέσῃ ἀργότερα τὸν πυρῆνα αὐτῆς τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ.

Οι απόψεις και οι πράξεις της νέας εργατικής πολιτικής και πρό πάντων της μορφώσεως και της ψυχικής θέσεως της εργαζομένης νεολαίας σὲ ὅλο της τὸ πλάτος και τὴν περικομμένη φροντίδα, φανερώνει ὅτι ὁ λαὸς μας ἄρχισε νὰ γίνεται-ἐλεύθερος μὲ τὴν κατανόησι τῆς ἀνάγκης τῆς δημιουργικῆς ἐργατικῆς συνειδήσεως. Γιατὶ ἡ ἐλευθερία ἑνὸς λαοῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀντοχή και δύναμι τῆς ἐργασίας του. Τάξι ἑνὸς λαοῦ εἶναι ἡ διάταξι τῆς ἐργασίας του, δύναμι ἑνὸς λαοῦ εἶναι ἡ δύναμι τῆς ἐργασίας του. Ἡ νέα ἀληθινὰ σοσιαλιστικὴ πνοὴ τῆς 4ης Αὐγοῦστου ἐμφοσᾷ βαθεῖα μέσα στὴν ψυχὴ τῆς ἐργαζομένης νεολαίας τίς ἀλήθειες αὐτές.

Φρόντισε επίσης να βοηθήσει από κάθε άποψη την εξέλιξη του εργαζομένου νέου δίνοντας στο χέρι του το μοχλό, που θα τον κάνει αργότερα πολύτιμο προ-
 κτημένο και δημιουργικό φορέα αυτής της έλευθε-
 ρίας και τάξεως, που φέρει μόνο ή εργασία.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ
ΜΟΡΦΩΣΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Ἡ λύσις τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος εἶναι ζήτημα τῆς μορφώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ. Ἦταν ἐσφαλμένη ἡ θέσις τῆς προηγουμένης ἐποχῆς ὅτι ἡ λύσις τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἀνθισμα τῆς οἰκονομίας. Τὰ ἀποτελέσματα ἀπέδειξαν πῶς ἡ γνώμη αὐτὴ ἦταν ἐσφαλμένη. Τὸ ἀνθισμα τῆς ἀμερικανικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας μὲ τὴ μηχανοποίησιν δὲν βοήθησε καθόλου τὴν καλὴν λύσιν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος τῶν Χωρῶν αὐτῶν. Μάλιστα τὴν ἔκανε πρὸς δυσκόλῃ μὲ τὴ δημιουργίαν τοῦ στρατοῦ τῶν ἀνέργων. Μόνο ἡ κατάλληλη μόρφωσις καὶ ἡ κατανόησις τοῦ ὅτι ἡ ἐργασία λύνει τὸ δύσκολο πρόβλημα αὐτὸ μέσα στὶς σημερινὰς κοινωνίας θὰ βοηθήσῃ. Ἡ σημερινὴ ἑλληνικὴ ἐθνικὴ σκέψις, ἐξυγιασμένη ἀπὸ τὴν πνοὴ τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936, διδάσκει τὸν νέο ὅτι μόνον ἡ ἐργασία πᾶν ὡς αὐτὴ τὴ γῆ κάνει τὴ ζωὴ ὡραία καὶ ἀξία καὶ ὅτι μόνον ἡ ἐργασία εἶναι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ οὐσία τῆς ζωῆς.

Τό νά δημιουργή κανείς αξίες, τό νά μπορή νά ἐργά-
ζεται δημιουργικά, τό νά πραγματοποιή ιδέες, τό νά συν-
εργάζεται στη λαϊκή ἀναγέννησι, αὐτό εἶναι ἡ μεγάλη τῆς
ὑπάρξεως ἔννοια.

ὕπαρξιν ἔννοια.
Ἡ 4η Αὐγουστοῦ δὲν ἀρκέσθηκε μόνο με λόγια, ὅπως
ἢ πρὶν Διευρωπαικὴ ἐποχὴ. Σφωρηλατεῖ καὶ δένει γερά
τὶς ἔννοιες αὐτές, πραγματοποιοῦνται τὶς καὶ ἐφαρμο-
ζοντάς τὶς ἀποφασιστικά. Μέσα στὸ νοῦ καὶ στὴν ψυχὴ
τοῦ ἐργαζομένου νέου μέλλοντος πολίτου ἀπλώνεται νέος
κόσμος κ' ἵνας νέος τρόπος τοῦ βλέπειν, ξεταΐζειν καὶ
κρίνειν. Τὰ πολύπλοκα κοινωνικά προβλήματα ξεδιαλύ-
νονται καὶ ἀπλοποιούνται σάν ἀπὸ μαγικὰ δάκτυλα ξε-
τυλιγμένα. Πρὶν τοῦ ἔλεγον: «Ἀρπάξε μιὰ σιδερένια
πυγμὴ καὶ ἔβγα στὸ πεζοδρόμι». Φανάτο καὶ τάραις τῇ
δημοσίᾳ ἡσύχα». Τώρα τοῦ λένε: «Κάθισε ἥσυχος καὶ
πειθαρχικός σ' αὐτὸ τὸ θρανιό τὸ βρόδου ἣ τὴν Κυριακὴ
ὅταν σ' ἀφήνῃ ἡ ἐργασία σου καιρὸ. Ἄντι νὰ κραταιώ-
λῃς καὶ νὰ χαροπαλίζης, ἀντί νὰ διαταράσσῃς τὴν ἡσυχί-
α αὐτῶν συμπολιτῶν σου κάθισε ν' ἀκούσης, πῶς ἀληθινὰ
θὰ ἐπιτύχῃς μετὰ τὶς δικές σου δυνάμεις, ὅτι οἱ ἄλλοι σοῦ
ὕποσχονται πῶς μπορεῖς ν' ἀρπάξεις ἀπὸ τοὺς γείτονάς
σου».

» Ἐδῶ στο βραδινὸ αὐτὸ σχολεῖο, πάνω στο σκληρὸ

ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

ξύλινο πάγκο υπομονητικά — κάθε καλό αποκτάται με υπομονή και έπιμονή — θα ανόισξη το πνεύμα σου γιά να νιώσεις τις μεγάλες συνάψεις, που έχεις έσύ και ή έργασία σου μέ τό μεγάλο κοινωνικό σύνολο, πού όταν τό αγαπήσεις θα σού ανταποδώση κι' αυτό χιλιοδιπλή τήν αγάπη σου αυτή».

Πρὶν τοῦ ἔλεαν: «Πάρε τὴ σκαπάνη στὰ χέρια σου καὶ γκρέμιξε στραβά ὅτι βρῆς μπροστά σου». Τώρα τοῦ λένε: «Ἐμεῖς σοῦ δίνουμε τὸ δημιουργικὸ σφυρὶ στὰ χέρια σου. Μ' αὐτὸ θὰ σφυρηλατήσης γερὰ τὴ δική σου καὶ τοῦ λαοῦ σου τὴν τύχη».

“Ετσι σήμερα, μετά την 4ην Αυγούστου, άνοιξαν την άγκαλιά τους τὰ νυκτερινὰ σχολεία καὶ τὰ κυριακάτικα τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ καὶ τὰ ἐπαγγελματικὰ πού μαζεύουν τὰ ἀνήσυχα νεαρὰ πνευματικά καὶ ψυχικά ρεύματα γιὰ νὰ τὰ θέσουν καὶ νὰ τὰ κατευθύνουν σὲ μιὰ φροντισμένη κοίτη, πού θὰ φέρῃ τὴν καρποφορία στὸ μεγάλο λαϊκὸ χωράφι. Ὅλες οἱ σολὲς τοῦ εἵδους αὐτοῦ γιὰ τὸ ἐργαζόμενο παιδί καὶ τὸν ἐργαζόμενο νέο πού ἤτανε πρὶν ἀσθενικὲς πρωτοβουλίες ἰδιωτῶν λειτουργοῦν σήμερα κάτω ἀπὸ τὴν κρατικὴ φροντίδα, τὴν ἡθικὴ καὶ τὴν ὕλική, πάνω στὶς σκέψεις πού ἀναφέραμε κι’ ἅπάνω στὶς γερεὲς καὶ ἀποφασιστικὲς τῆς 4ης Αυγούστου γραμμές.

Δέν είναι ανάγκη νά ἀπαριθμήσουμε τὰ ἐκπαιδευτή-
ρια αὐτά, γιατί δέν εἶναι αὐτό δυνατόν στή μικρή μας
αὐτή μελέτη. Μόνα ἀναφέρουμε πῶς σ' ὅλα τὰ μέρη τῆς
Ἑλλάδος εἶναι σπαρμένα ἐξυμνηστικῶν ἐντατικά τῶν
ἐξέλιξι τῆς ἐργαζομένης νεολαίας καί ὅτι ὁ Κυβερνήτης
Ἀρχηγὸς ἀμέσως χαρίζεи τὸ ἐνδιαφέρον του στὴν κί-
νησι αὐτή. Ἡ ἐπισκεψὶ τοῦ πρὶν ἀπὸ κάμποσον καιροὶ
στὶς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς τοῦ Πειραιῶς «Ἀρχιμῆδης»
καὶ «Προμηθεύς» καὶ ἡ ἀνάλυσι τῶν σκοπῶν τῶν ἱδρυμά-
των αὐτῶν φανερωμένη τὸ σημερινὸ τῆς Κυβερνήσεως πρό-
γραμμα πᾶνω σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο.

ΥΛΙΚΗ ΚΑΛΥΤΕΡΕΥΣΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΡΓΑΤΟΥ.
ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

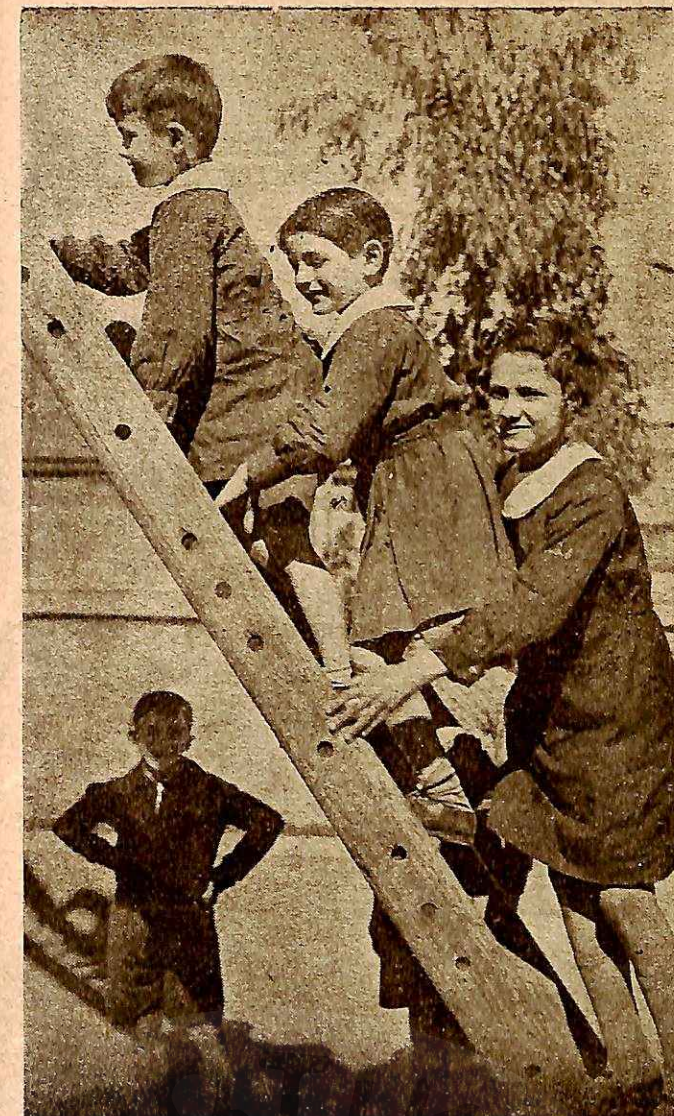
Ἡ ἐργασία δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ξεσταθῇ χωριστὰ ἀπὸ τὸν φορέα τῆς. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ ἥθικο κεφάλαιο τῆς ἰδιοκτησίας, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐργασία. Τιμὴ καὶ σεβασμὸς πρέπει νὰ προσφέρεται στὸν φορέα τῆς ἐργασίας ὅσο μικρὴ κι' ὅσο μηδαμινὴ κατὰ τὸ φαινόμενο κι' ἂν εἶναι.

Ποιός φρόντισε πριν για το εργαζόμενο παιδί και για τον εργαζόμενο νέο; Μά αυτός δεν είχε ψήφο κι ήτανε για τόν κοινοβουλευτικό κόσμο κάτι χωρίς αξία. Έβλεπε κανείς μικρά παιδιά να ζαρώνουν και να τσακίζονται, να γενοῦν προτού ζήσουν για μερικές δεκάρες. Έκαναν καλά τὴ δουλειά τους, μά ήτανε μικρά και δὲν μπορούσαν νὰ πάρουν παραπάνω ἀπὸ ἕνα τῶλληρο ἢ κάποτε καὶ δυὸ δραχμές. Ἀπὸ μικρά γνώριζαν μιὰ χωρίς συναίσθησι καὶ χωρίς στοργὴ Κοινωνία. Ἡ φτώχεια τᾶσπαρωνε καὶ κάνουν τὸ κάθε τι γιὰ ἕνα κομμάτι ξερόψωμο. Πολὺ χωρίς γνώριζαν μιὰ χωρίς ἔλεος Κοινωνία καὶ περίμεναν μὲ σφιγμένα χεῖλη νὰ μεγαλώσουν γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν.

Η νέα εθνική σκέψη, που κύτταξε κι' ἐξήτασε ὅλα γύρω της, ἦταν ἐπόμενο νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴ τῆς καὶ στὰ ἐργαζόμενα παιδιά, ποὺ ἡ ἀνάγκη τὰ κάνει νὰ μπούνε τόσο πρῶτα στὴν κοινωνικὴ βιοπάλη.

Με τις πρώτες δύο εθνικές συλλογικές συμβάσεις, που έγιναν κιόλας στις 12 Αυγούστου 1936, δέν ξεχάστηκαν οι γεαροί εργάτες και μαθητευόμενοι. Είπαν γνωστό ότι, πριν από την 4η Αυγούστου, ο νέος εργάτης και η γυναίκα ήτανε σωστόι ελλώτες. Παίρναν τόσο λίγο μισθό «λίγο για να ζήσουν και αρκετό για να μην πεθάνουν». Κι' ό,τι πριν ήτανε λόγια κενά και κούφια υποσχέσεις γίνεται πραγματικότητα με την άμεση συγκρότηση της επιτροπής «ρυθμίσεως των εργατικών ζητημάτων», στην οποία προήδρευαν αὐτὸς ὁ ἴδιος Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ κατώτατον ὄριον ὁρίσθηκε ἀποφασιστικὰ παρ' ὅσες τὶς ἀντενέργειες ἐργοδοτῶν, οἰκονομολόγων καὶ πολιτικῶν ἀντιπάλων ποὺ θεωροῦσαν τὸ ζήτημα ἀντιοικονομικό.

Είχαμε 42.000 μαθητευομένους, πού έπαιρναν 5 - 10 δραχμές ήμερομίσθιο ή καί καθόλου, νέες γυναίκες μέ τε-

Α' Παιδιά ἐργατῶν. Β' Ἀτομικὴ καθαριότης.

Εικόνα από την εκπαίδευ-
σιν των εργαζομένων νέων.

ἐπιτρέπεται νὰ ἐργασθῇ ἢ κάλλιο δὲν ἐπιτρέπεται σὲ κἀνέναν νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῇ εἰς βάρος τῆς μελλοντικῆς του ἐξελεύσεως πρὶν ἀπὸ τὸ 14ον ἔτος του. Μέχρι τοῦ ὁρίου αὐτοῦ πρέπει νὰ πάη στὸ σχολεῖο, πρέπει νὰ μάθῃ νὰ διαβάξῃ καὶ νὰ γράφῃ. Τοὺς σταυροὺς καὶ τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων ὡς ὑπογραφὴς δὲν θὰ γνωρίζῃ πιά ἡ μέλλουσα γενεά. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, σὲ ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ νεαροῦ ὁργανισμοῦ ἐπαγγέλματα, ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία μόνο ἀπὸ τὸ 16ον ἔτος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ, ΑΣΘΕΝΕΙΑ, ΑΤΥΧΗΜΑ

Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος δὲν ἔχῃ τὴ συναίσθησι πὼς σὲ μιὰ ἀναποδιά τῆς ζωῆς κάποιος θὰ τὸν παρασταθῇ καὶ θὰ τὸν βοηθήσῃ, νοιώθει κάτι ἄδειο γύρω του ποὺ τοῦ γεννᾷ τὸ φόβο καὶ μάλιστα συχνὰ τὴν ἀπελπισία. Ἡ ἀβεβαιότητα αὐτὴ δημιουργεῖ ἄνθρώπους ἀπαισιόδοξους καὶ ἐπικινδύνους γιὰ τὴν ἐξέλιξι μιᾶς Κοινωνίας.

Παρουσιάστηκε ἡ σωτήρια ἐθνικὴ σκέψις τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ μετ' ἀποφασί εἰσέβη ἀπὸ τὴν καρδιά τοῦ ἐργάτη καὶ πρὸ πάντων τοῦ νέου ἐργάτη, ποὺ ἀρχίζει τὴν αὐτὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾷ, τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὴν ἀπελπισία. Τοῦ ἔφκισε ὅ,τι χρόνια καὶ χρόνια συζητοῦσαν καὶ ἀναμασοῦσαν οἱ κοινοβουλευτικοί. Τοῦ ἔδωσε τὴν Κοινωνικὴ Ἀσφάλισι. Στὰ 115 χρόνια τῆς ἐλευθερίας μας ἐθνικῆς ζωῆς μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 ἦταν ἀσφαλισμένοι σὲ διάφορα ταμεῖα μόλις 600.000 πρόσωπα. Τώρα εἶναι 1.500.000 ἀσφαλισμένα μετ' κεφάλαια δύο δι-σεκατομμυρίων δραχμῶν.

Ποῖο ρόλο παίζει ἡ Κοινωνικὴ Ἀσφάλισι στὴν ψυχὴ ἐνὸς νέου ἐργάτη δὲν μπορεῖ ἀρκετὰ νὰ τουνισθῇ. Νοιώθει πὼς ἔχει μιὰ γωνιά, κάποιο καταφύγιο ὅταν τὸν πιάσῃ ἡ μπόρα κ' ὅταν τὸν χτυπήσῃ μιὰ ἀσπλάχνη τύχη.

Ἡ εὐημερία ἡ δική του καὶ τῆς οἰκογενείας τῆς πατρικῆς ἀν' ἀλάχῃ νὰ τῆς εἶναι προστάτης ἢ ἐκείνης ποὺ θὰ σχηματίσῃ μελλοντικά, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑγεία του. Ὅταν ὁμως πέσῃ κάποτε ἀπὸ τὴ σκαλωσιά, ὅταν πιασθῇ στὸ μηχανήμα, ὅταν πεταχθῇ τὸ γρανάξι καὶ τοῦ πληγώσῃ τὸ μάτι, ὅταν ἐκτραπῇ τὸ καζάνι καὶ τὸν κάψῃ, τότε ἀρχίζει τὸ δράμα γι' αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειά του. Τώρα ὁμως ἡ δυστυχία του ἐλαττοῦται ἢ παραμερίζεται. Πρῶτα πρῶτα ἡ φροντιστικὴ μέριμνα τοῦ Νέου Κράτους συνιστᾷ ἐπίμονα μετ' ἀσφαλίσεως, μετ' ἀσφαλίσεως, μετ' ἐπιμέλειας καὶ στὸν ἐργοδότη καὶ τὸν ἐργάτη τὴν προφύλαξι καὶ τὴν προσοχή. Πρὸ πάντων οἱ νέοι ἐργάτες πρέπει νὰ ἔξερουν νὰ προφυλαχθοῦν περισσότερο ἀπὸ τοὺς γέροντας συναδέλφους των, ἀφοῦ τώρα τοὺς παρέχονται καλύτερα ἀπὸ πρὶν τὰ μέσα. Μάσκες προφυλακτικῆς γιὰ τὸ πνευμόνι, συσκευὲς ἀερισμοῦ ἀπὸ βλαβερὰ γιὰ τὸν ὁργανισμό ἀέρια, ἀσφαλιστὰ μηχανῶν, ἀλλαγὴ θέσεως ἐργασίας κλπ. βo-ηθοῦν τώρα τὸ νέο ἐργάτη νὰ διατηρήσῃ τὴν ὑγεία του, τὸ πολυτίμητο αὐτὸ ἀγαθὸ γιὰ τὸν ἑαυτοῦ καὶ γιὰ τὸ λαὸ του.

Ὅμως καὶ στὴν περίπτωσι ατυχήματος καὶ ἀσθενείας πάλι βρῖσκει καταφύγιο καὶ βοήθεια. Κατὰ τοὺς ἑξ πρῶτους μῆνες τῆς λειτουργίας τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων στὰς Ἀθήνας, στὸν Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην συνέθε-

σαν 8.141 ατυχήματα ἐργασίας μετ' πολλοὺς νέους ἐργάτας καὶ 1077 γυναῖκες. 4.831.871 δραχ. παρεχωρή-θησαν γιὰ τὴν προστασία τοῦ ατυχήσαντος καὶ 2.670.078 πληρώθηκαν γιὰ ἐπιδόματα ἐκείνων ποὺ ατύχησαν.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΜΙΛΛΑ

Ἄν σὲ ἄλλους λαοὺς εἶναι τοῦτο, ποὺ σήμερα λέμε «ἐργατικὴ ἀμίλλα» νεωτερισμός, σ' ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἀποτελεῖ μιὰ φυλετικὴ ἰδιότητα. Ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς αἰῶ-νας ἡ ἐλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἡ ἐλληνικὴ θέλησι ἀγωνίστηκαν πάντα γιὰ ἐπιτυχίες. Αὐτὰ ἐδημιούργησαν τὰ ὕλικά καὶ τὰ πνευματικά ἀγαθὰ ποὺ ἀποτελοῦν τὸν ἐλληνικὸ πολι-τισμό. Ὅχι μόνον ὁ Παρθενὼν καὶ ἡ «Πολιτεία», οἱ ὠραῖες Τέχνες καὶ ἡ Γνώσι διεπνέοντο ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῆς ἀμίλλης. Καὶ ἡ ἐργασία τῶν δημιουργικῶν τοῦ ἐργάτη χερῶν εἶχε μέσα τῆς τὸ ἴδιο κεντρί. Θεοποίησι τῆς ἐργασίας στὸν Ἡφαίστο καὶ στὴν Ἀθηνᾶ Ἐργάνη. Ὁ Ὅμηρος μετ' ἡν κατασκευὴ τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἀχιλλέου μᾶς δίνει τὸν «ἐνθεὸ τεχνίτην», ποὺ σήμερα τὸν λέμε «μά-στορα».

Καὶ σὲ ὅλη τὴν περίοδο τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς παρ-οιᾶζονται οἱ ἐξαιρετικοὶ σὲ κάθε ἐπάγγελμα τεχνίτες ποὺ μ' αὐτὸ τὸ συναίσθημα τῆς ἀμίλλης θαυματούργησαν.

Ἡ κρατικὴ μέριμνα τῆς 4ης Αὐγούστου δὲν ἄφησε ἀνέγγιχτο καὶ τὸ ἐπίπεδο αὐτό. Ἐδῶσε στὸ νέο ἐργάτη τὴν δυνατότητα νὰ δείξῃ τὴν ἱκανότητα. Κηρύττει κάθε χρόνο τὴν «Ἐξδομάδα τῆς ἀμίλλης» καὶ εἰναι συγκινη-τικό μετ' πόση χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμό παίρνουν μέρος σ' αὐτὴ οἱ νέοι ἐργάτες. Γιατί ἡ ἀμίλλα αὐτὴ πρέπει νὰ γί-νεται γιὰ τοὺς νέους καὶ θὰ καταστῇ τὸ μέτρο τῆς ποιη-τικῆς καὶ ποσοτικῆς δυναμικότητος τοῦ ἔθνους μας. Εἶναι τὸ ὄπλο τῆς ἐπικρατήσεως ἐν εἰρήνῃ, ὅπως ὁ ἡρώϊσμός τῆς νίκης ἐν πολέμῳ.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Ἡ ψυχαγωγία ἔχει σκοπὸ νὰ ἐξυψώσῃ τὸν ἄνθρωπο, νὰ διώξῃ τὶς φροντίδες του, νὰ σαρώσῃ τὴν κούρασιν του, νὰ καθάρσῃ τὴν ψυχὴν του.

Ἡ ψυχαγωγία δίνει στὸν ἄνθρωπο δύναμι καὶ νέα ἐνέργεια, τὸν προετοιμάζει στὸ νέο του ἔργο, στὴ νέα του δημιουργία, στὴ νέα του ἐργασία.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου θέλει νὰ δώσῃ μιὰ ἀληθινὴ ψυχαγωγία ποὺ σὰν ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ θὰ μπορῇ νὰ ἀνεβαίνει πάντα νέος καὶ δυνατός καὶ θὰ δίνη πάντα τὴν ἀνωτάτη προσπάθεια.

Τώρα ἡ πλατεία προσπάθεια τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καταπιάστηκε γερά καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ ζήτημα. Ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές ζεπιτείεται καὶ ὑψώνεται σὲ μιὰ σε-βαστὴ πυραμίδα. Μετ' ἡν πρωτοπορία τῆς «Εργατικῆς Ἑστίας», μετ' ἡν θερμὴν προτροπὴν τοῦ Κυβερνήτου, κινή-θηκαν μετ' ἐνδιαφέρον οἱ ἐργοδότες δίνοντας στὸν παρόντα καὶ στὸν μέλλοντα δημιουργικὸν ἐργάτη τὴν ἀνάσα καὶ τὴν χαρὰ τῆς γιορτῆς. Μακριὰ ἀπὸ τὸν μόχθο τῆς καθε-μέρας τοῦ δίνουν νὰ χαρῇ τὸ ἐλληνικὸ τοπίο, τὸ βουνὸ καὶ τὴ θάλασσα, νὰ τὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ τ' ἀγαπήσῃ.

Κι' ὅταν τὶς Κυριακὰς πρῶτ' ἢ δεύτερ' ἡμερῆς τὰ μακριὰ τραῖνα, κατὰφορτα νὰ ξεκινοῦν ἀπὸ τοὺς σταθ-μοὺς τῶν πόλεων, διακρίνῃ στὰ παράθυρα τῶν βαγονιῶν χαρούμενα πρόσωπα, σπινθηροβόλα μάτια, νέα στόματα ποὺ τραγουδοῦν κι' ἀγαλλιοῦν στὴ γιορτάσιμο αὐτὴ ἑξο-δο πρὸς τὴν ἐλληνικὴ φύσιν. Μένει μέσα σ' αὐτὰ τὰ πνεῦ-ματα χάρος γιὰ κακὸ στοχασμό; Μπορεῖ νὰ ἐδρεύῃ μέσα στὶς καρδιὰς αὐτὰς συναίσθημα μουντὸ καὶ συννεφια-σμένο; Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδιά εἶναι σὰν λίθον ποὺ ἀνεβαίνουν πρὸς τὸ βωμὸ τῆς γιορτῆς σὰν εὐχαριστᾶ πρὸς τὸν δημιουργὸν τῆς. Κανένας ἀπὸ ὅλους δὲν νοιώθῃ τὸ ἐξαιρετικὸ τῆς φροντίδας αὐτῆς τοῦ Κράτους ὅσο ἡ νεότης ποὺ δὲν εἶχε πρὶν τὴν δυνατότητα νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ φτωχικὸ τῆς σπιτακι.

Τώρα μ' ἕνα ἐλάχιστο τίμημα—τὸ ὑπόλοιπο τὸ πληρώνει τὸ Κράτος—μπορεῖ νὰ ξεκινήσῃ γιὰ ἀντάμωσι τῆς χα-ρᾶς. Νέες ἐντυπώσεις καὶ νέα συναίσθηματα τοῦ ξεκουρά-ζουν τὸ κορμί καὶ τὴν ψυχὴ. Ἡ συντροφικὴ χαρὰ εἶναι πολλὰ πλεονέκτημα μέσῃ στὴ νεαρὴ ψυχὴ. Μιὰ συναυλία, ἕνα θέατρο, μιὰ κατὰλληλὴ διάλεξι, ποὺ ἀκούει πλάι στὸ σύντροφό του, εἶναι γι' αὐτὸν μιὰ ἐσωτερικὴ βίωσι κι' ὅχι μιὰ ἀπλὴ διασκέδωσι. Ἡ «Εργατικὴ Ἑστία» καὶ ἡ Ἑ-θνικὴ Ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας κάνουν καὶ θὰ κάνουν πολλὰ ἐπάνω στὸ ἐπίπεδο αὐτό. Ὅμως καὶ τὰ διάφορα ἐργοστάσια ἀνέβασαν μετ' τὸ παράδειγμα καὶ τὴν ὑπόδειξι.

τοῦ Κράτους τὴν ψυχαγωγία σὲ ἀπαραίτητὸ γιὰ τὴν ἐπι-χείρησι τμήμα. Ποιὸς μποροῦσε πρὶν νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡ τάδε ἢ ἡ δεῖνα ἐταιρεία θὰ ἐξέδιδε τόσα καὶ τόσα γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν ἐργατῶν τῆς; Ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία Λιπα-σμάτων, ποὺ τὴν πνοὴν στὸ ζήτημα αὐτὸ ἔδωσαν ὁ Κυβερνη-τικός Ἐπίτροπος τῆς Νεολαίας, ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία Κα-πνῶν Παπαστράτου ὡς τὶς μικρὲς βιομηχανικὲς ἐπιχει-ρήσεις καθιερώθηκε ἡ ἰδέα τῆς ψυχαγωγίας κι' ἔγινε σὰν κάτι ἀναπόσπαστο στὴ λειτουργία τῆς ἐργασίας. Καὶ «παντοῦ προτιμᾶται ὁ νέος», ὅπως μοῦ ἔλεγε ἕνας διευ-θυντὴς ἐπιχειρήσεως.

Μὰ καὶ γι' ἄλλα πολλὰ φρόντισε ἡ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου. Τὸ Κέντρο τῆς ἐργαζομένης γυναίκος μα-ζεῦει καθετ' ἡμέρην καὶ βράδυ τὰ ἐργαζόμενα κορίτσια, ποὺ πρὶν γύριζαν στοὺς δρόμους, ὡς ποὺ νά'ρθε πάλι ἡ ὥρα νὰ πάνε στὴν ἀπογευματινὴν τους δουλειά, πράγμα ποὺ ἦταν βλαβερὸ καὶ γιὰ τὴν ὑγεία καὶ τὴν ἡθικὴν τους.

Πολλὴ σημασία ἔδωσε τὸ Νέον Κράτος στὴν ὁργά-νωσι ἀποστολῶν σὲ ἐξοχὰς καὶ κατασκηνώσεις νεαρῶν ἐργατριῶν καὶ ἐργατῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Ἀνή-λικα ἐργαζόμενα ἀγόρια καὶ κορίτσια, ποὺ βρίσκονται στὴν κρίσιμο περίοδο τῆς σωματικῆς των ἐξελέξεως, στέλλονται ἐπὶ 15—30 μέρες στὴν ἐξοχή.

Ἀκολουθώντας τὴν πρωτοβουλία τῆς Κυβερνήσεως ξεκίνησαν γιὰ τὸν ἴδιο δρόμο καὶ διάφορα ἰδιωτικά ἰδρύ-ματα, ὡς ἡ Λέσχῃ τοῦ Ἑργαζομένου Κοριτοῦ Πειραιῶς, ἡ Ἑταιρεία Φίλων τῶν Νέων Πειραιῶς, ἡ Λέσχῃ τοῦ Ἑρ-γαζομένου παιδιοῦ. Ἐδῶ ἔρχονται ἀρωγοὶ τὸ Ὑπουρ-γεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, τὸ Ὑπουργεῖον Ἑργασίας καὶ ἡ «Εργατικὴ Ἑστία». Ἐφέτος στέλλονται πάνω ἀπὸ 3.000 παιδιὰ στὶς κατασκηνώσεις τῆς Βούλας, Βουλιαγ-μένης, Περὰματος καὶ Ἐκάλης. Τὴν φροντίδα τοῦ αὐτῆ συμπλήρωσε τὸ Κράτος μετ' τὸν καθορισμὸ τῆς 15ῃς ἡμέρας ἢ 30ῃς ἡμέρας ἀδείας μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἀπὸ τὴν Ὀλυμπία καὶ τὰ Ἴσθμια μιὰ μακράωνν ἱστορία μᾶς μεταφέρει τὴν εἰκόνα μιᾶς γερῆς ψυχῆς σ' ἕνα γερό κορμί. Μιὰ φωνὴ μᾶς μεταδίδει ἀπὸ τὸ βάθος τῶν αἰώνων τὸ μεγάλο ἐκεῖνο «εὖγε», ποὺ ὡς κότινος εἰς τοὺς ἀθλητικὸς ἀγῶνας κατεφόβισε τὸν Ξέρξην καὶ τὸν ἔκανε νὰ ἀναφωνήσῃ: «Ἀλλοῖμονο μετ' ἰσθμίων ὅ' ἀναμετρηθούμε». Τί ἄλλο εἶναι ἡ σημερινὴ προτροπὴ τῆς μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου ἐποχῆς παρὰ μιὰ συνέχεια ποὺ ἔκανε τοὺς Ἕλληνας δασκάλους καὶ φωτοδότες στοὺς κατοπινούς ὄλων τῶν λαῶν πολιτισμοὺς; Εἶναι μόνο τὸ σῶμα ποὺ ἀτσάλωνεται μετ' τὸν ἀθλητισμό; Ὅχι, εἶναι κυ-ρίως ἡ δημιουργία χαρακτῆρος, εἶναι ἡ ἰσορροπία τοῦ ψυχικοῦ κόσμου. Ὅταν κατορθώσῃ ὁ νέος νὰ ἔχῃ τὸ σῶμα του μετ' τοὺς 368 μυῶνας τοῦ στήν κυριαρχία του, τότε εἶναι βέβαιο πὼς θά'χῃ καὶ τὴν θέλησιν στὴ φύξῃ του. Αὐτὸ εἶναι ποὺ ἐπιδιώκει μετ' ἐπιμονὴν τὸ Νέο Κρά-τος καὶ ἡ Ε.Ο.Ν. «Ἀπὸ μικρὸς συνηθίζει ὁ μάστορ», λέγει ὁ λόγος. Κι' ἀπὸ νεαρός πρέπει ν' ἀρχίσῃ κι' ὁ Ἕλ-λην νὰ ἔχῃ δύναμι πάνω στὸ κορμί του.

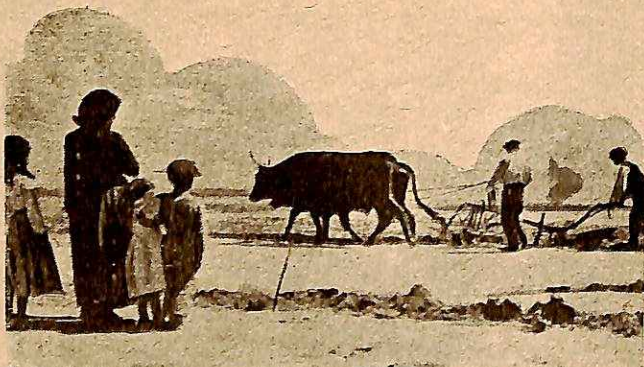
Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσι αὐτὴ ξεφυτρώνουν σήμερα παντοῦ τὰ ἀθλητικά στάδια, τὰ ἀθλητικά γήπεδα, ἰδρύ-ονται ἀθλητικὲς ομάδες μέσα στὰ ἐργοστάσια μικρὰ καὶ μεγάλα, ξεδεύονται ποσά, ἐξασκοῦνται ἀθλητικὰ σύνολα καὶ τίθενται ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές ἐπαθλα νίκης. Ἡ Ε.Ο.Ν., ποὺ ἔχει συλλάβει τὸ γνήσιο ἀθλητικὸ πνεῦμα, προσπα-θεῖ νὰ ἐνθουσιάσῃ ὅλα τῆς τὰ μέλη γιὰ ἀθλητικὲς πρὸς-πάθειες. Ἐπειτα ὅ,τι δημιουργεῖ ἡ μονότονη καὶ μονο-μερὴς ἐργασία πάνω στὸ κορμί τοῦ νέου ἐργάτη πρέπει νὰ ἐξουδετερωθῇ καὶ νὰ ἰσορροπήσῃ μόνο μετ' τὸν ἀθλη-τισμό. Τὸ τί γίνεται τελευταῖα στὸ ἐπίπεδο αὐτὸ ἀναφέ-ρεται σὲ ἄλλο ἄρθρο.

Κι' ἄλλη μιὰ φορὰ παρουσιάζονται στὴν ἱστορία μας τὰ ἴδια γεγονότα: 594 π. Χ., 1936 μ. Χ., Ἀθηναϊκὸν Κρά-τος—Ἑλληνικὸν Κράτος. Σῶλων—Μεταξάς. Σωτήρια ἀπὸ τὴν καταστροφὴν, ἀναδημιουργία, κοινωνικὴ δικαιο-σύνη, τακτοποίησι τοῦ ἀτόμου μέσα στὸ σύνολο, εἰσαγ-χθεῖα, δυνατὴ καὶ ἐνθουσιασμένη νεολαία καὶ στὶς δύο ἐποχές.

Δὲν εἶναι μόνον συμπτωματικὴ παραβολή, εἶναι φυ-λετικὴ συνέγνεσι ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς αἰῶνες.

Ἡ ἐποχὴ μας μετ' τὴν 4ην Αὐγούστου 1936 μπῆκε στὸ δρόμο τῆς μακράωννς ἐλληνικῆς παραδόσεως.

Σ. Κ.

ΤΟ ΑΓΡΟΤΟΠΑΙΔΟ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΠΝΟΗΝ ΤΗΣ
4^{ΗΣ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, Ο ΝΕΟΣ ΑΓΡΟΤΗΣ
ΥΨΟΥΤΑΙ ΕΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑ ΕΠΙΠΕΔΑ
ΖΩΗΣ, ΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΑΣΣΕΤΑΙ ΕΘΝΙΚΩΣ

Το Κράτος της 4ης Αυγούστου διά του Υπουργείου Γεωργίας, του οποίου την ευεργετική δράση σε όλους τους τομείς της αρμοδιότητός του ε γνώρισεν όχι μόνον ο αγροτικός κόσμος αλλά και ο αστικός, που αποτελεί το καταναλωτικό στοιχείο, δέν παρέλειψε μέσα στη γενική για το Έλληνόπουλο φροντίδα του, να μεριμνήση ειδικά, μέσα στο πλαίσιο της μελλοντικής του ζωής και για το αγροτόπαιδο.

Είναι γνωστό πόση εξαιρετική σημασία δίνει ο Αρχηγός στην καθοδήγηση της Αγροτικής Νεολαίας της Χώρας και στην ανύψωση του μορφωτικού και επαγγελματικού της επιπέδου και πόσα καλά περιμένει στο προσεχές μέλλον το Κράτος της 4ης Αυγούστου από το αποτέλεσμα της προσπάθειας του αυτής.

Έτσι στην προσπάθειά του για τη βελτίωση του επαγγελματικού (γεωργοτεχνικού επιπέδου) του αγροτόπαιδου, δέν έδωκε να υποβληθή σε μεγάλες υλικές θυσίες και να δώσει όσο το δυνατόν πλουσιώτερα τα μέσα της γεωργικής εκπαίδευσής στο παιδί του αγρότου.

ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Εκτός από τις κατώτερες γεωργικές σχολές, για τις οποίες θα μιλήσουμε παρακάτω, και τη βελτίωση των μέσων γεωργικών σχολών, το Κράτος της 4ης Αυγούστου εφρόντισε να πλουτίση τις γεωργικές γνώσεις και να μορφώση στον κύκλο της δράσεώς των όσο το δυνατόν περισσότερα αγροτόπαιδα, με την εφαρμογή του συστήματος της εξωσχολικής γεωργικής εκπαίδευσής.

Παιδιά, που βρίσκονται μακριά από τα κέντρα της γεωργικής εκπαίδευσής, ή και που από έλλειψη τυπικών προσόντων (γραμματικών) δέν μπορούν να φοιτήσουν σ' αυτά, βρήκαν την ευκαιρία να πλουτίσουν τās γνώσεις των στα περιοδεύοντα γεωργικά σχολεία.

Η Αμερικανική οργάνωση «Εγγύς Ανατολή» υπό τον έλεγχον των αρμοδίων υπαλλήλων του Υπουργείου Γεωργίας, έδωσε τον χειμώνα του 1938-39 σε 15 χωριά των περιφερειών Κυλικής, Έδεσσης, Ναούσης, Βεροίας και Κατερίνης 158 γεωργικά μαθήματα τα οποία παρηκολούθη-

σαν περισσότερα από τρεις χιλιάδες αγροτόπαιδα.

Κάθε γεωργικό μάθημα το παρηκολούθησαν κατά την συνταχθείσαν στατιστικήν 21 αγροτόπαιδα.

Είς την επιτυχίαν των μαθημάτων αυτών συνετέλεσαν καθ' αρμοδίαν άνακοίνωσιν, οι σχηματισμοί της Ε.Ο. Ν. είς όλα τα χωριά όπου ή Όργάνωσις έδιδε.

Εξωσχολικά γεωργικά μαθήματα έδωσαν τα γεωργικά σχολεία Α. Χ. Ε. Π. Α. Βέλλου (Κορινθίας), Φλωρίνης, Τεγέας, Πτολεμαΐδος και Μεσσαράς Κρήτης.

Τα γεωργικά αυτά σχολεία έμοίρασαν στα διδασκόμενα αγροτόπαιδα άπρωφόρα και καλλωπιστικά δένδρα είτε έντελώς δωρεάν-ώς επί το πλείστον-ή με ελάχιστη τιμή.

Ο πάρα κάτω πίναξ μάς δείχνει πόσα άκριβώς δένδρα μοίρασαν τα διάφορα γεωργικά σχολεία.

Γεωργ. Σχολείον	Αριθ. άπρωφόρων	Αρ. καλλωπιστικών
1) Α.Χ.Ε.Π.Α.	3.304	890
2) Φλωρίνης	11.895	—
3) Τεγέας	767	205
4) Πτολεμαΐδος	3.100	3.700
5) Μεσσαράς (Κρήτης)	2.437	2.600
Σύνολον	21.503	7.395

Κατ' αυτόν τον τρόπον τα γεωργικά μαθήματα δέν περιόρισαν μόνον στο θεωρητικό μέρος, αλλά με το μοίρασμα των δένδρων άπλώθηκαν και στο πρακτικό. Τα αγροτόπαιδα έφαρμόσανε ό,τι διδασχτήκανε πάνα στα δένδρα που τους έδωσαν.

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΚΗΠΟΙ

Το Υπουργείον Γεωργίας συνεχίζοντας τη γραμμή που έχαραξε από το περασμένο έτος, έδοθήσε με τις Γεωργικές του Υπηρεσίες τους Διευθυντάς των Δημ. Σχολείων διαφόρων χωριών, να δημιουργήσουν σχολικούς κήπους είς τους οποίους ασχολήθηκαν όλοι σχεδόν οι μαθηταί των.

Κατά το έτος 1938-39 με την οικονομική βοήθειαν των Γεωργικών Ταμείων των Νομών, έγιναν 223 νέοι σχολικοί κήποι, παρηκολούθησαν δέ και βελτιώθηκαν και οι άλλοι 116 σχολικοί κήποι που είχαν γίνει τον προηγούμενον χρόνον.

Τους σχολικούς αυτούς κήπους, είς τους οποίους το αγροτόπαιδο παίρνει τα πρώτα θεωρητικά και πρακτικά μαθήματα, το Κράτος τους έπλούτισε με σπόρους δένδρων και λαχανικών, δενδρύλλια, λιπάσματα και άλλα υλικά.

Σε πολλά σχολεία-τα περισσότερον αγροτικά-δόθηκαν και αρκετά εργαλεία για να μπορούν να εργάζονται μ' αυτά οι μαθηταί.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Κατά το σχολικόν έτος 1938-39 ελειτούργησαν 10 έν όλω πρακτικά γεωργικά σχολεία γενικής γεωργικής μορφώσεως, και ένα ειδικό, ή Γαλακτοκομική Σχολή Ίωαννίνων.

Από τα σχολεία αυτά, τρία ελειτούργησαν με έξοδα από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Γεωργίας, τέσσερα είναι αυτοσυντήρητα, καλύψανε δηλαδή τα έξοδα της λειτουργίας των τα εισοδήματα των κτημάτων που καλλιεργούν οι ίδιοι οι μαθηταί βοηθούμενοι και από ανάλογο εργατικό προσωπικό και τέσσερα ιδιωτικά που τα έπιχορήγησε κι' αυτά το Κράτος για να καλύψουν τις δαπάνες των από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Γεωργίας.

Στα σχολεία αυτά εισηχθησαν έν όλω 258 μαθηταί και ξεπαιδεύθησαν 479, όπως δείχνει ο πάρα κάτω πίναξ.

ΣΧΟΛΕΙΑ	Εισαχθέντες	Εκπαιδευθέντες
1) Τυροκομική Ίωαννίνων	23	41
2) Φλωρίνης	21	48
3) Πτολεμαΐδος	16	31
4) Μεσσαράς (Κρήτης)	30	30
5) Ασωμάτων »	15	30
6) ΑΧΕΠΑ Βέλλου (Κορινθίας)	13	32
7) Δουρούτης (Ίωαννίνων)	12	17
8) Αμερικανική Θεσ/νίκης	35	128
9) Συγγρού (Αμαρουσίου)	50	50
10) Αναγνωστοπούλειον Κονίστης	23	50
11) Χίου	20	20
Σύνολον	258	479

Για την παροχή ικανοποιητικής ιατρικής περιθαλψέως και είς τους μαθητάς των Πρακτικών Γεωργικών Σχολείων ελήφθησαν με τον ύπ' αριθ. 1648/1939 Αναγκαστικό Νόμο μέτρα ανάλογα μ' εκείνα που ελήφθησαν για τους μαθητάς των Μέσων Γεωργικών Σχολών.

Συμπληρώθηκε το διδακτικό προσωπικό των Πρακτικών Γεωργικών Σχολείων και ενεκρίθησαν είς τους προϋπολογισμούς των έπαρκείς πιστώσεις, για την συμπλήρωσι των εγκαταστάσεων και εργαστηρίων των.

Είς το Πρακτικόν Γεωργικόν Σχολείον Μεσσαράς έκτίσθηκε νέο υπόστεγο από μπετόν για την φύλαξι των γεωργικών μηχανημάτων του και εργαλείων, ενεκρίθη δέ μελέτη για τη συμπλήρωσι του κεντρικού του κτιρίου. Επίσης συνεπληρώθησαν οι μέλετες για την κατασκευή ψυγείου και κτιρίου διαμονής των μαθητών και εργατών είς την Γαλακτοκομικήν Σχολήν Ίωαννίνων, καθώς και για την διαρρύθμισι της κοίτης του χειμάρρου που περνάει μέσα από το κτήμα του Σχολείου Φλωρίνης.

Διά του ύπ' αριθ. 1648/1939 Άν. Νόμου έτακτοποιήθησαν τα της οικονομικής διοικήσεως, είς τα Πρακτικά Γεωργικά Σχολεία Μεσσαράς και Ασωμάτων (Ηρήτης) και έγινε ανασυγκροτησις των Δ. Συμβουλίων αυτών υπό την προεδρίαν των οικειων Νομαρχών και ανετέθη ο έλεγχος της διαχειρίσεως των είς την αρμοδίαν υπηρεσιαν του Υπουργείου Γεωργίας και το Έλεγκτικόν Συνέδριον. Παράλληλα με τον ίδιο νόμο εεξησφαλίσθη η αρτιωτέρα εκπαίδευσις των μαθητών των σχολείων αυτών της Κρήτης, που υπήχθησαν είς τās διατάξεις του βασικού Νόμου 2203 περί Πρακτικών Γεωργικών Σχολείων.

Διά του αυτού Νόμου ελήφθη ή πρόνοια για την οικονομική ένίσχυσιν όλων των ίδιουσυντηρήτων Πρακτικών Γεωργικών Σχολείων για να μπορέσουν να συμπληρώσουν τās εγκαταστάσεις και τās εργαστήριά των.

Βάσει του νόμου τούτου και δι' αποφάσεων του Υπουργού της Γεωργίας έπεχορηγήθησαν τα σχολεία:

- 1) Μεσσαράς με ποσόν 300 χιλ. δρ.
- 2) Ασωμάτων με ποσόν 400 χιλ.

3) ΑΧΕΠΑ Βέλλου (Κορινθίας) με ποσόν 200.000 και

4) Χαρίσειον Κοζάνης με το ποσόν 100 χιλ. δραχ.

Κατά το έτος τούτο έτακτοποιήθησαν διά του ύπ' αριθ. 1698/1939 Άν. Νόμου τα ζητήματα των πρό έτών εϋδοκίμως λειτουργούντων ιδιωτικών Πρακτικών Γεωργ. Σχολείων που υπήχθησαν και αυτά ως προς το εκπαιδευτικό μέρος, είς το ίδιο πλαίσιο με τα δημόσια Γεωργικά Σχολεία.

Τα Πρακτικά Γεωργικά Σχολεία με τις έκτελούμενες είς τα κτήματά των πειραματικές και αποδεικτικές εργασίες είς τους διαφόρους γεωργικούς κλάδους, συνετέλεσαν είς την διάδοσιν βελτιωμένων μεθόδων καλλιέργειας είς τās περιφερείας είς τās όποιās λειτουργούν.

ΜΕΣΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Είς τās Μέσας Γεωργικάς Σχολάς, Αθεράφειον Λαρίσης και Δενδροκομικήν Πατρών, εισηχθησαν κατά το σχολικόν έτος 1938-39 64 νέοι μαθηταί, ο δέ όλικός αριθμός των είς τās σχολάς τούτας εκπαιδευομένων μαθητών ανήλθε σε 110.

Αί Σχολαί αυτάί εφωδιάσθησαν με νέον διδακτικόν υλικό, και συνεπλήρωσαν τις εγκαταστάσεις των και τās εργαστήριά των, για την αρτιωτέρα εκπαίδευσι των μαθητών.

Επίσης συνεπληρώθη το διδακτικό προσωπικό με την τοποθέτησι σε κάθε Σχολή και ενός Έπιμελητού του Οικοτροφείου.

Διά του ύπ' αριθ. 1648/1939 Αναγκαστικού Νόμου έρρυθμίσθησαν τα ζητήματα της παροχής ικανοποιητικής ιατρικής περιθαλψέως είς τους οικοτρόφους μαθητάς των Μέσων Γεωργικών Σχολών και σε κάθε Σχολή προσελήφθη έμπειρος Ιατρός επίμισθ, έκανονίσθησαν δέ και τα της εισαγωγής είς εξαιρετικές περιπτώσεις των άσθενούντων μαθητών είς τās νοσοκομεία.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟΝ

Παράλληλα προς την ανύψωσι του τεχνικού εκπαιδευτικού επιπέδου του αγροτόπαιδου, που συνετελέσθη με την εφαρμογή του γεωργικού εκπαιδευτικού προγράμματος, το Κράτος με τη γενική γεωργική πολιτική που ακολουθεί, ανύψωσε αυτόμάτως και το πνευματικό επίπεδο του παιδιού του αγρότου. Διότι ο αγρότης μπορεί πιά σήμερα με τα υλικά μέσα που διαθέτει και που είναι αποτέλεσμα της μέριμνας του Κράτους για τα συμφέροντά του και την καθημερινή τους βελτίωσι, να δώσει στο παιδί του και πνευματική τροφή, άγνωστη σ' αυτό πρό της 4ης Αυγούστου με την αγορά βιβλίων και περιοδικών εκτός του κύκλου της ειδικότητός του.

Επίσης αυτόμάτως ύψώθηκε και το βιωτικό επίπεδο του αγροτόπαιδου, που τρώγει και τρέφεται σήμερα καλύτερα. Με την ρύθμισι των αγροτικών χρεών οι γονείς μπορούν, εξααφωμένοι από τους εφιάλτες του τοκογλύφου, να διαθέσουν για τη διατροφή και το ντύσιμο των παιδιών των μέρος των ποσών που άλλοτε έπλήρωναν στην γεωργική βδέλλα που λέγεται τοκιστής.

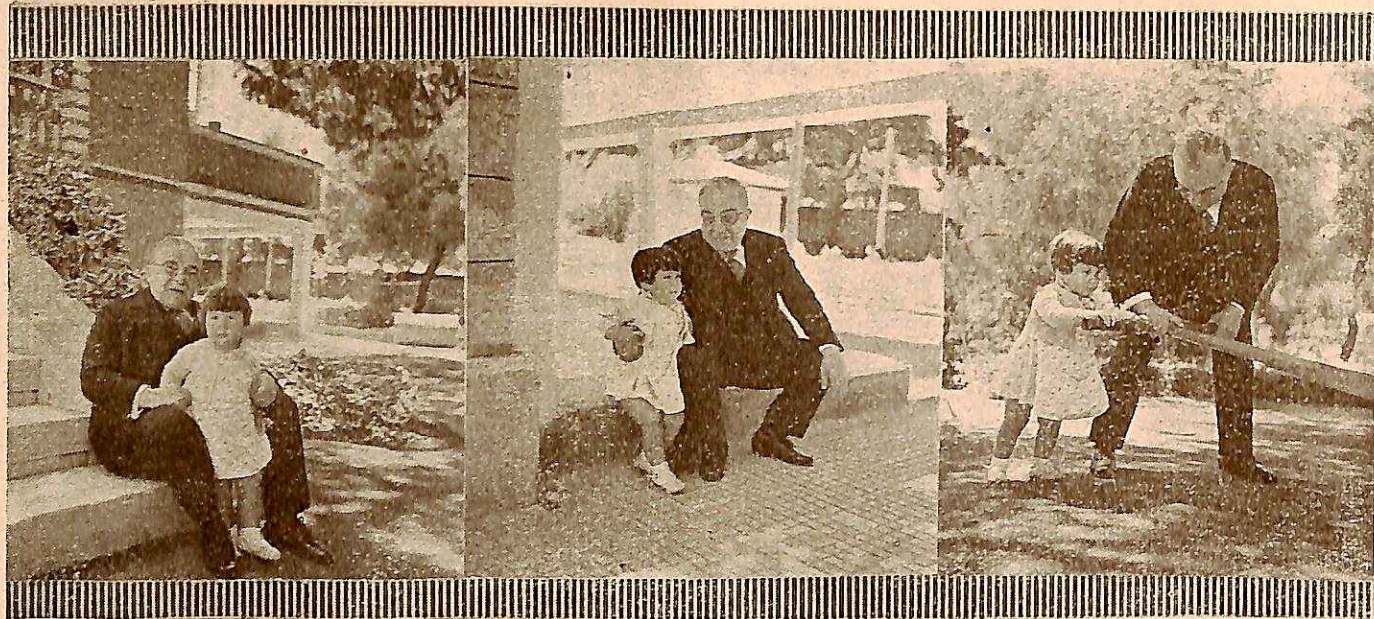
Το αγροτόπαιδο εκτός του ότι σήμερα τρώγει και ντύνεται άσυγκρίτως καλύτερα από την προαγουστανή εποχή, ξεπολιτίσθη με τις επισκέψεις που κάνει στα κέντρα, είτε ως φαλαγγίτης με τις έκδρομές του σχηματισμού του, είτε με τη συνοδεία των γονέων του που σήμερα οικονομικώς βελτιωμένοι μπορούν να κινηθούν.

Αυτή είναι σε λίγες γραμμές ή προσπάθεια του σημερινού Κράτους για το αγροτόπαιδο, τα άμεσα και έμμεσα αποτελέσματα της όποιās τάλβπει ανάγλυφα ο αγρότης και κοίματα ήσυχος ότι το γεωργικό μέλλον του παιδιού του μέσα στα χέρια του Κράτους της 4ης Αυγούστου είναι άπόλυτα εεξησφαλισμένο.

Δ. Μ.

Αγροτικά σχολεία είς την Γεωργικήν Σχολήν Συγγρού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Ο θεμελιωτής και οικοδόμος του Τρίτου Έλληνικού Πολιτισμού, που εισέρχεται στο 4ον έτος της δημιουργικής του προσπάθειας, της 4ης Αυγούστου, με οιωνούς αισίτους, είναι μια προσωπικότητας πολυσύνθετος!... Ο βιογράφος του θα βρεθεί σε πολλές δυσκολίες για να αναλύσει την πολύπτυχη αυτή φυσιογνωμία: Ένας χαρακτήρ γεμάτος αντιθέσεις!... Στοργικός μα και σκληρός. Τραχύς στρατιώτης, αλλά και γλυκομίλητος πολίτης!... Αύστηρος μα και έπιεικός. Πρᾶος, αλλά και τρικυμιώδης εις τὰς ἐκρήξεις της ὀργῆς του!... Φίλος πιστός, αλλά και αντίπαλος ἀμελικτός, που δὲν γνωρίζει συμβιβασμούς συνειδήσεως... Πάντοτε ὅμως ἀγωνιστής, ἀγωνιστής που δὲν κάμπτεται οὔτε ἀπὸ τὶς ἀποτυχίες, ἀλλὰ και που δὲν κάθεται ἐπὶ τῶν δαφνῶν τῶν θριάμβων του...

Ο Ιωάννης Μεταξᾶς εἶναι ἀπὸ τὰ φωτεινὰ ἐκεῖνα πνεύματα, που σ' ἀραιὰ τοῦ χρόνου διαστήματα ἐμφανίζονται στὴ γῆ, για νὰ δημιουργοῦν ἱστορίαν... Λὲς καὶ ἡ Θεία Πρόνοια τὰ ἔχει τάξει για νὰ σώσουν ἕνα λαὸ στὴν πιὸ δύσκολη καμπὴ τῆς ζωῆς του...

Ο Ιωάννης Μεταξᾶς εἶναι τὸ δημιούργημα μιᾶς ἀενάου προσπάθειας!... Δὲν εἶναι, οὔτε ὑπῆρξεν ἐκεῖνο που λέμε τυχερός! Δὲν βρῆκε, ἀπὸ τὰ πρῶτα του βήματα, τὸ δρόμο του στρωμένο με ρόδα! Ἀντιθέτως, ἀπὸ τὴ στιγμή που γεννήθηκε, ξεπρόβαλε ἐμπρός του ἕνας δρόμος γεμάτος ἐμπόδια, που ἀγωνίσθηκε νὰ τὰ ὑπερνήκησῃ. Ἡ τύχη δὲν τοῦ ἐφάνη καθόλου προσηνής. Καὶ ἴσως αὐτὸ τὸ γεγονός νὰ ἐπέδρασεν ἀποφασιστικὰ στὸν χαρακτήρα του. Ἐτόνωσε τὸ ἀγωνιστικὸ στοιχείο τοῦ χαρακτήρα του, ἔθρεψε τὴ θεληματικότητα, τὴν ἐπιμονὴ καὶ τὴν τόλμη του.

Μικρὸς ἀκόμη ὁ Ιωάννης Μεταξᾶς, στὴν Ἰθάκη

ἢ στὸ Ἀργοστόλι, ξεχωρίζει μέσα στοὺς συμμαθητάς του! Δὲν εἶναι οἱ βαθμοὶ που δημιουργοῦν μιὰ αἴγλη περὶ τὸ ὄνομά του ὡς καλοῦ μαθητοῦ. Δὲν εἶναι ἡ ἐπίδοσίς του στὰ μαθηματικά, που ἐπιτρέπει στὸν καθηγητὴ τοῦ νὰ τὸν βάλῃ νὰ διδάξῃ μ' ἐπιτυχία τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς ἀπὸ τῆς ἔδρας τοῦ σχολείου του. Εἶναι προφανῶς κάτι ἀνώτερο, κάτι καλλίτερο, που τὸν διακρίνει ἀνάμεσα στοὺς τόσοις ἄλλους συμμαθητάς του: Εἶναι αὐτὸ τὸ τόσο ἀπροσδιόριστο, ἡ ἐκκολαιτομένη ἀρχηγικὴ προσωπικότης, που ἀδιόρατα καὶ μυστηριακὰ ἀκτινοβολεῖ καὶ ἐπιβάλλεται στὸν διανοητικὸ κόσμο τῶν παιδιῶν.

Ήταν ὁ πόλεμος τοῦ 97. Ο Μεταξᾶς, ὡς νεαρὸς ἀξιωματικός, ὑπηρετοῦσε ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ τότε Διαδόχου Κωνσταντίνου. Ο Ἀρχιστράτηγός διέγνωσεν εἰς τὸν ὑφιστάμενόν Του τὰς ἱκανότητας, τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνάγκη ὁ στρατὸς καὶ τὸν ἐκάλεσε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν Του.

— Ξέρεις Γερμανικά; τὸν ἐρωτᾷ.

— Ὁχι, Ὑψηλότατε.

— Νὰ μάθῃς, γιατί θὰ πᾶς ὑπότροφος στὴ Στρατιωτικὴ Ἀκαδημία τοῦ Βερολίνου.

Ο Μεταξᾶς δὲν ἄργησε νὰ μάθῃ, καὶ ὅταν ὁ Διάδοχος τὸν ἐκάλεσε, μετ' ὀλίγους μῆνας, για νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὑπόσχεσί που τοῦ ἔδωσε, ὁ νεαρὸς ἀξιωματικός ἤξερε ἀπταιστώως τὴν Γερμανικὴν... Καὶ ἔφυγε, για νὰ ἐπιστρέψῃ φέρων μαζί του ὡς τὸν ὑψηλότερον ἔπαινον τὴν ὁμολογίαν τῶν καθηγητῶν του ὅτι «δὲν ὑπάρχει ἄλλοτερον πρόβλημα διὰ τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν».

Ἄλλ' ὁ σκοπὸς τοῦ σημειώματος αὐτοῦ, με τὰ περιορισμένα ὄρια, δὲν εἶναι ἡ σκιαγράφησις οὔτε τοῦ στρατιωτικοῦ, οὔτε τοῦ πολιτικοῦ, ἀλλὰ ἀπλῶς τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Ο Ἰωάννης Μεταξᾶς, θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεῖς, εἶναι μιὰ μεγάλη καρδιά, που ἡ καλwsύνη της κατοπτρίζεται στὸ πλατὺ του χαμόγελο, που τοῦ φωτίζει καὶ τοῦ γλυκαίνει τὸ πρόσωπο. Ἡ ἀγάπη του πρὸς ὅλο τὸν κόσμον, ἡ εὐγένειά του, τὸ σπινθηροβόλο του πνεῦμα, ἡ στοργὴ του, ἐκδηλώνονται σὲ κάθε περίστασι... Ἡ ἀγάπη του ἀγκαλιάζει με τὰ θερμὰ της πτερὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ θαπεύει με θερμὴ τοὺς Νέους, κυρίως, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Ἀρχηγὸς προσβλέπει με ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον...

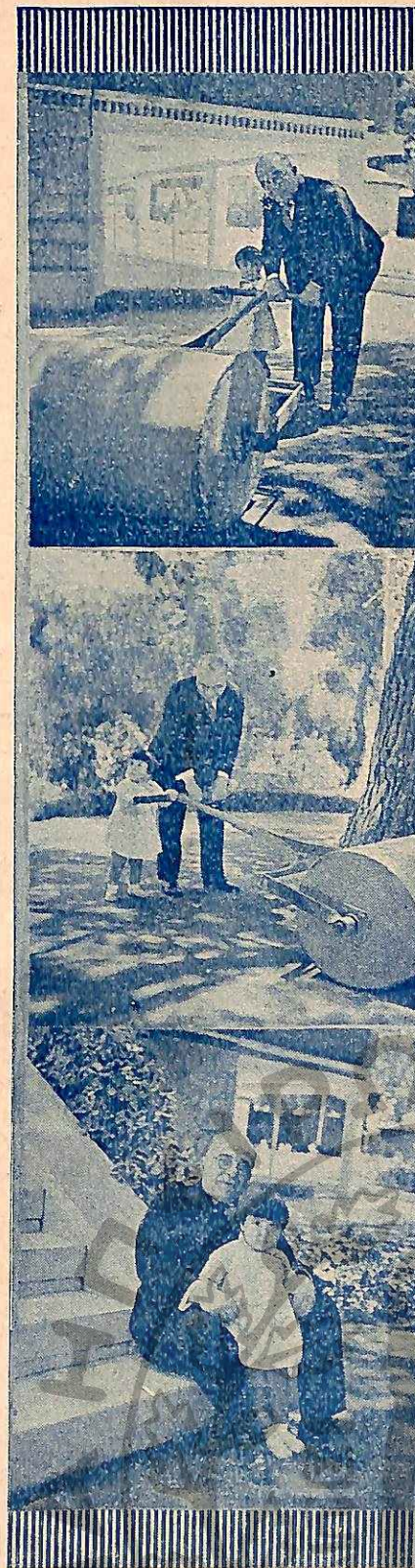
Ο Ἀρχηγὸς ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὑπόδειγμα καλοῦ οἰκογενειάρχου. Ἀξιοπρεπής, δὲν ἐπέτρεψε στὸν ἑαυτοῦ ποτε καμμιὰ παρεκτροπὴ. Ἐτσι, σὰν σὲ προοίμιο, θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεῖς ὅτι, ἂν ὅλες οἱ Ἑλληνικὲς οἰκογένειες εἶχαν για μέτρο συμπεριφορᾶς τὴν οἰκογένεια τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ ἦταν ὁ καλλίτερον συγκροτημένος λαὸς τοῦ Κόσμου.

Τὸν Μεταξᾶν τὸν χαρακτηρίζει ἡ στοργή... Στοργικὸς σύζυγος, πατέρας, ἀδελφὸς καὶ γιός. Ἡ ἀγάπη του στὴν Μητέρα του ἦταν καὶ θὰ παραμείνῃ παροιμιώδης.

Στὸ σπῆτι τοῦ ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔχει ἐγκαταστήσει τὴν ἀπλὴ ἀρχοντιά, χωρὶς ὑπερβολές, χωρὶς ἀπομιμήσεις. Ο Ἀρχηγός, ἀπὸ νέος ἀκόμη, εἶχε γνωρίσει καὶ τοῦ στρατῶνα τὶς κακουχίες, ὅπως καὶ τὴν ἔλλειψι τῶν ἀνέσεων τοῦ σπιτιοῦ τῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως.

Ἐζησε ἔτσι σὲ περιβάλλον ὅχι πάντοτε ἀρχοντικὸ! Μὰ ἤξερε νὰ σταθῇ με ἄνεσι στὸ χωρικὸ σπῆτι που τὸν φιλοξενοῦσε, ὅπως με τὴν ἴδια ἄνεσι μπορούσε νὰ σταθῇ καὶ στοῦ Παλατιοῦ τὶς εὐρύτατες αἴθουσες, ὅταν ἐκαλεῖτο, κατώτερος ἀκόμη ἀξιωματικός, νὰ παρουσιάζεται κάθε τόσο μπροστὰ στὸν Βασιλέα.

Νέος ἀκόμη, παρουσίαζε ὅλον τὸν ἀέρα τοῦ ἀνωτέρου ἀνθρώπου, ὅπως ζοῦσε μέσα στὸ ἀπλὸ σπῆτι τοῦ καὶ ὡς ἀξιωματικὸς ἀπλοῦς καὶ ὡς Ἐπιτελὴς μεταγενέστερα καὶ τὸ σπῆτι τοῦ παρέμεινε τὸ ἴδιο ὡς σήμερα, γεμάτο ἀρχοντιά καὶ ἀπλότητα. Καὶ ὁ ξένος

Ο Ἀρχηγὸς στὸ σπῆτι τοῦ.

που περνᾷ ἀπὸ ἐκεῖ βρίσκεται πάντοτε στὴν πιὸ θερμὴ ἀτμόσφαιρα καλwsύνης καὶ καταδεξιᾶς.

Ἡ πολῦτιμος σύντροφος τῆς ζωῆς του δὲν ὑπῆρξε μικρὸς συντελεστής σ' αὐτό. Πλήρης στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως καὶ ἀκολουθοῦσα τὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας, διέπλανε ὅλην τὴν ὥραιαν ἀτμόσφαιραν, μέσα εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνεπτύσσοντο ἀνέτως αἱ ἀρεταὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ἡ ὑποδειγματικὴ ἀνατροφή τῶν τέκνων.

Ο Ἀρχηγός εἶναι σοφὸς συνομιλητής. Δὲν ὑπάρχει θέμα που νὰ τοῦ εἶναι ἄγνωστο, δὲν ὑπάρχει σφαῖρα γνώσεως, που νὰ μὴ τοῦ εἶναι προσιτή. Ἐνήμερος σ' ὅλα. Μύστης τῶν καλῶν τεχνῶν, ὁμιλεῖ για τὰ καλλιτεχνικὰ πράγματα με τοῦ εἰδικοῦ τὴν αὐθεντίαν. Στὰ οικονομικὰ θέματα εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς ἐπιστήμης. Εἶπαμε: Δὲν ὑπάρχει θέμα ἀπρόσιτο για τὸν Ἀρχηγό. Καὶ τὰ χειρίζεται ὅλα με θετικότητα, διαύγεια, ἄνεσι, στοργικὰ καὶ ἀρχιτεκτονικά, ὠλοκληρωμένα, θὰ ἤμπορούσε νὰ πῇ κανεῖς, με τρόπο, που καταπλήσσει καὶ τὸν πλέον ἐμβριθῆ συνομιλητή.

Ἐνήμερος εἰς ὅλα, κρίνει καὶ ἀποφασίζει με διαύγεια καὶ ταχύτητα μαζί καὶ ἡ κρίσις του καὶ ἡ ἀπόφασίς του εἶναι πάντα ὀρθές.

Μονάχα τέτοιες ἀρετὲς χρειάζονταν στὸν ἄνθρωπο που κυβερνᾷ σήμερα τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν μπορεῖ βέβαια κανεῖς νὰ δώσῃ μιὰ πραγματικὴ εἰκόνα τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀρχηγοῦ στὶς περιορισμένες στίπες ἐνὸς περιοδικοῦ. Ο βιογράφος που θὰ τὴν ἀναλάβῃ, θὰ χρειασθῇ ἐργασία μακρὰ καὶ ἐπίπονη... Μὰ δὲν θὰ θελήσῃ πολὺ για νὰ βροντοφωνήσῃ μιὰ ἀλήθεια:

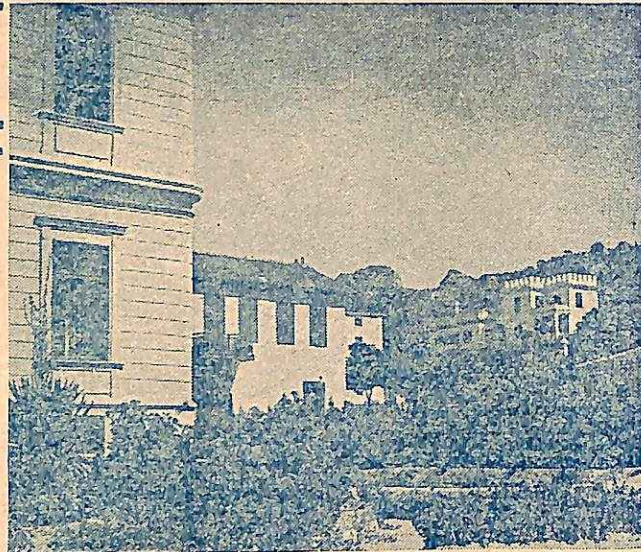
Ο Ι. Μεταξᾶς δὲν εἶναι δημιούργημα τῆς τύχης. Εἶναι αὐτοδημιούργημα. Ἐφτασε ἐκεῖ ὕψηλά, στοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὴν τιμημένην ἔδρα, με μόνους τοῦ συντρόφους τὴν τόλμη, τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τῆς θελήσεως τὴν ὑπέρτατη δύναμι...

Καὶ τότε κανεῖς δὲν θὰ ἀπορήσῃ πῶς, ἕνας ἄνθρωπος, σὰν τὸν Ἀρχηγό, με τὴν εὐγενικὴ ψυχρόσυθεσι τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, οἰκοδόμησε τὸ περίλαμπρο οἰκοδόμημα τῆς 4ης Αυγούστου, διὰ τὸ ὁποῖον σήμερον ἐορτάζομεν.

Ἀγγ. Μεταξᾶς

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΑ

Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ. — ΑΝΑΤΡΟΦΗ. — ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ. — ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΙΣ — ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΡΦΑΝΩΝ — ΤΙ ΔΑΠΑΝΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΑ ΜΑΣ

Υποδειγματικόν κτίριον 'Ορφανοτροφείου.

Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου μέσα στὶς ἄλλες φροντίδες τοῦ γιὰ τὴν Νεότητα ἐξεδήλωσε ἰδιαίτερα τὴν στοργή του καὶ πρὸς τὰ ὀρφανὰ.

Βέβαια στὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχε πάντοτε τὸ αἶσθημα γιὰ τὸ ὀρφανό καὶ ἐλειτούργουν 'Ορφανοτροφεία. Ἀλλὰ σήμερον ἡ μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ ἀναδημιουργοῦ τῆς Νέας Ἑλλάδος κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ὥπως τοὺς δώσῃ μιὰ τέτοιαν ὠθησιν ὥστε νὰ ἐκπληροῦν ἀρτιωτάτα τὸ σκοπὸ τοῦς.

Εἰς τὰ 30 Ἐθνικὰ 'Ορφανοτροφεία ἐστράφη ἡ πατρική του στοργή. Σ' ὅλα τὰ μέρη τῆς χώρας ἤρchiσε τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεώς των. Πραγματικῶς τεράστια διὰ τὴν μικράν μας χώραν ποσὰ διετεθήσαν καὶ ἐξα-

κολουθοῦν νὰ διατίθενται διὰ τὴν ἰδανικήν των λειτουργίαν. Ἀλλοῦ κτίζονται οἰκήματα, ἄλλοῦ προστίθενται νέα εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα, ἄλλοῦ συμπληροῦνται κάθε ἀνάγκη.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τοῦ ἀναδημιουργοῦ τῆς Ἑλλάδος Ι. Μεταξᾶ, φροντίζει ὥπως τὰ ὀρφανὰ εἰς τὰ ὁποῖα ἔλειπε καὶ λείπει τὸ στήριγμα τῶν γονέων των ἐξερχόμενα ἀπὸ τὴν μητρικὴν ἐπίβλεψιν τῶν 'Ορφανοτροφείων εἶναι κατηρητισμένα εἰς ἰκάποιαν εἰδικότητα γεωργικὴν ἢ βιοτεχνικὴν, διὰ νὰ ἀντικρῶσιν τὴν ζωὴν καὶ ἐξυπηρετήσουν τὸν ἑαυτὸν των καὶ τὴν Κοινωνίαν.

Μίαν μικράν ἰδέαν τοῦ τί γίνεται γιὰ τὸ ὀρφανό μέσα στὰ 'Ορφανοτρο-

φεῖα καὶ ποιά φροντίδα καταβάλλεται ἀπὸ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου μᾶς δίδουν αἱ φωτογραφίαι καὶ οἱ κατωτέρω ἀριθμοὶ ποὺ εἶναι παρμένοι ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἐκθεσιν πεπραγμένων τοῦ τμήματος 'Ορφανοτροφείων τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως κατὰ τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος 1938—1939.

Τὰ ὀρφανὰ ποὺ βρῆκαν περίθαλψιν κατὰ τὸν περασμένο χρόνον εἰς τὰ 30 Ἐθνικὰ 'Ορφανοτροφεία ἀνέρχονται εἰς 2919, ἦτοι 1982 ἄρρενα καὶ 937 θήλεα.

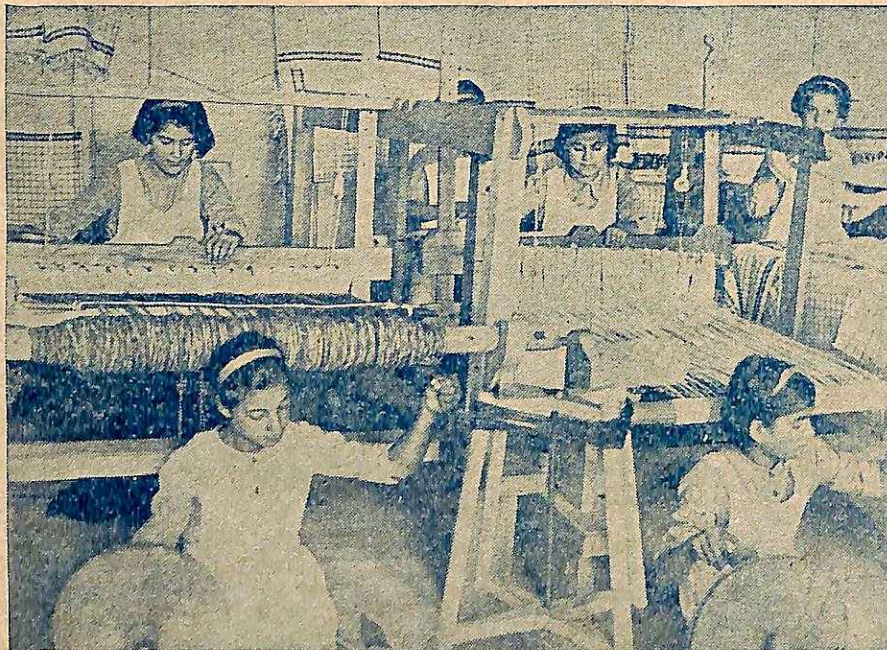
Εἰς τὸ σύστημα τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐσυνεχίσθη τὸ ἴδιον πρόγραμμα τῶν τῶν δύο προηγούμενων ἐτῶν. Δηλαδή ἐδόθη εἰς αὐτὰ μόρφωσις βιοτεχνικὴ ἢ γεωργικὴ, ἀναλόγως τῆς προελεύσεώς των.

Ἀπὸ τὰ ἄρρενα ἔτυχαν γεωργικῆς μορφώσεως 357, βιοτεχνικῆς 326 καὶ στοιχειώδους σχολικῆς ἐκπαιδεύσεως 1299.

Ἀπὸ τὰ θήλεα ἔτυχον βιοτεχνικῆς μορφώσεως 334 καὶ στοιχειώδους σχολικῆς ἐκπαιδεύσεως 603.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐσημειώθη ὡς βλέπομεν συγκρίνοντες πρὸς προηγούμενα μιὰ μεγάλη ὠθησις εἰς τὴν βιοτεχνικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὀρφανῶν.

Εἰς τὸ Παπάφειον 'Ορφανοτροφεῖον κατόπιν τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ποὺ τοῦ ἐχορηγήθη ἰδρύθη ἡλεκτρομηχανολογικὸν τμήμα τὸ ὁποῖον ἐφωδιάσθη μὲ τὰ ἀπαραίτητα μηχανήματα καὶ τοιοῦτοτρόπως ἤδη ἐπιτυγχάνεται εἰς αὐτὸ ἡ ἀρτιωτάτη ἐκπαίδευσις 50 ἐκ τῶν τροφίμων του. Ἐκτὸς τοῦτο καὶ εἰς τὴν Σιθιτανίδειον Σχολὴν δαπάναις τοῦ Κράτους μορφώνονται 59 ὀρφανὰ εἰς διαφόρους τέχνas, ὡς ἑξῆς: 18 ὡς ἡλεκτρομηχανοτεχνί-

Ἐργαστήριον 'Ορφανοτροφείου.

ται, 22 ὡς οἰκοδόμοι, 16 ὡς ξυλοδόμοι καὶ 3 εὐρίσκονται εἰς τὸ προπαρασκευαστικὸν τμήμα. Τὰ ὀρφανὰ αὐτὰ τόσοι τοῦ Παπαφείου ὅσον καὶ τῆς Σιθιτανίδειου ἐξερχόμενα τούτων θέλουν συμπληρώσει τὰ ὑφιστάμενα κενὰ εἰς τὰς διαφόρους ἀπομεμακρυσμένας περιφέρειας τῆς χώρας καὶ πρὸ πάντων τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἥτις ἀκόμη δυστυχῶς στερεῖται μιᾶς συστηματικῆς Βιοτεχνικῆς Σχολῆς.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΡΦΑΝΩΝ

Ἐπίσης κατεβλήθη κάθε δυνατὴ φροντίς διὰ νὰ τύχουν γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως 29 ἀπόφοιτοι τῶν Ἀγροτικῶν 'Ορφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων. Τοὺς ἐδόθη ἀνάλογος γεωργικὸς κλῆρος καὶ μιὰ ἀπαραίτητος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις.

Ἐτοποθετήθησαν ὡς κοινοτικοὶ γεωπονοτεχνίται 12 ἀπόφοιτοι Ἐθνικῶν Ἀγροτικῶν 'Ορφανοτροφείων, εἰς τοὺς ὁποῖους ἐδόθη καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις διὰ τὰ πρῶτα βήματα τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Κατὰ τὸ λήξαν ἐπίσης ἔτος ἐτοποθετήθησαν ἀρκετὰ ὀρφανὰ ὡς κοινοτικὰ διδασκάλισσαι τέχνης καὶ ὡς βοηθοὶ νοσοκόμοι διαφόρων νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων.

ΤΙ ΕΔΑΠΑΝΗΘΗ ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1938 - 1939

Διὰ τὴν τελείαν λειτουργίαν τῶν

'Εθνικῶν 'Ορφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1938 - 39 διετεθήσαν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους ἐν ὄλῳ 32.360.030.05, διὰ τὰς διαφόρους δὲ κτιριακὰς αὐτῶν ἀνάγκας (ἀγορὰν κτιρίων καὶ κτημάτων, ἐπισκευὰς καὶ ἀνεγέρσεις νέων οἰκημάτων) 4.874.607.30 δραχ.

Ἐκ τῶν ἀνω δαπανηθέντων ποσῶν καταφαίνεται καθαρώτατα ποῖαν σημασίαν καὶ προσοχὴν δίδει τὸ Ἐθνικὸν Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν 'Ορφανοτροφείων.

Μεγάλης σημασίας ἔργα τῆς περιόδου τοῦ ἔτους 1938—1939 εἶναι ἡ ἐναρξίς τῆς ἀνεγέρσεως τῶν Ἐθνικῶν 'Ορφανοτροφείων Θηλέων Πατρῶν καὶ Λαρίσης καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ 'Ορφανοτροφείου Ἀρρένων Κονίτσης.

Συνεπληρώθη κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ 'Ορφανοτροφείου Ροδόπης, τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ 'Ορφανοτροφείου Ἰωαννίνων, τοῦ Ἐθνικοῦ 'Ορφανοτροφείου Θηλέων Ἐάνθης, τοῦ Ἐθνικοῦ 'Ορφανοτροφείου Σερρών, τοῦ 'Ορφανοτροφείου Λασηθίου Κρήτης καὶ διαφόρων ἄλλων ἀνὰ τὴν χώραν τοιούτων, τῶν ὁποίων τώρα ἡ ὅλη ὁργάνωσις εἶναι ἀξιοζήλευτος. Ἡ λειτουργία των εἶναι ὑποδειγματικὴ καὶ οἱ τρόφιμοι των γεμᾶτοι ἀπὸ χαρὰν ζοῦν μέσα σ' αὐτὰ μιὰ ζωὴ εὐτυχισμένων παιδιῶν καὶ συγχρόνως μορφώνονται βιοτεχνικῶς ἢ γεωργικῶς μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἐξερχόμε-

νοι τούτων θὰ μπορέσουν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς διαφόρους τῆς ζωῆς ἀνάγκας.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΕΤΟΥΣ 1939 - 1940

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις καίτοι τοιαύτην ὠθησιν ἔδωκεν εἰς τὰ Ἐθνικὰ 'Ορφανοτροφεία δὲν ἠρέκεσθη εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ προβλέπει καὶ προετοιμάζεται διὰ τὴν ἀκόμη περισσότερον τελειοποίησιν αὐτῶν. Διὰ τὸ ἔτος 1939—1940 ὑπολογίζει τοὺς τροφίμους τῶν 'Ορφανοτροφείων εἰς 2930 καὶ ἔχει προϋπολογίσει τὰ ἔξοδα αὐτῶν πρὸς διατροφήν καὶ μόρφωσιν τῶν ὀρφανῶν εἰς πενήτηκοντα περίπου ἑκατομμύρια, ποσὸν τὸ ὁποῖον προηγούμεναι κυβερνήσεις θὰ τὸ ἐνόμιζαν ἀκατόρθωτον. Συγκεκριμένως δὲ αἱ δαπάναι θὰ κατανεμηθοῦν ὡς ἑξῆς: α') Δι' ἔξοδα λειτουργίας των 34.667.000. β') Δι' ἐπισκευὰς κτιρίων 3.767.000 καὶ δι' ἀνεγερσιν νέων κτιρίων 16.123.000 δραχμ.

Οὕτω πρόκειται νὰ ἀποπερατωθοῦν τὸ Ἐθνικὸν 'Ορφανοτροφεῖον Λαρίσης, τὸ 'Ορφανοτροφεῖον Καλαμῶν, τὸ 'Ορφανοτροφεῖον Κερκύρας, τὸ 'Ορφανοτροφεῖον Κονίτσης καὶ τὰ δύο τοιαῦτα Ἀρρένων καὶ Θηλέων Πατρῶν καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ νὰ συμπληρώσουν τελείως τόσοι τὰς κτιριακὰς δαπάναις καὶ τὰς μορφωτικὰς αὐτῶν ἐγκαταστάσεις.

Φ. Φ.

Ὑπάτιος διδασκαλία τῶν ὀρφανῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Το αποκορύφωμα της προσπάθειας του Νέου Κράτους διὰ τὴν ἐν παντὶ ἀνύψω-
σιν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.—Ἡ τεραστία ὀργάνωσις τῆς Ε.Ο.Ν.— 700.000 νέοι
εἰς τὰς ἐθνικὰς φάλαγγας, ἐκπαιδεύονται ἐθνικῶς καὶ κοινωνικῶς, ἀθλοῦνται,
ψυχαγωγοῦνται καὶ ἐτοιμάζονται διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὴν σιδηρᾶν στρατιὰν τοῦ
μέλλοντος καὶ τὴν κοινωνίαν τὴν ὑγιῶς καὶ ἐθνικῶς σκεπτομένην καὶ δρῶσαν.

«Ἐγὼ ἔχω τὸ αἶσθημα ὅτι ἀπὸ ὅλες τὶς δημιου-
ργίαις ὅπου ἔγιναν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ Κράτους
τῆς 4ης Αὐγούστου, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέσχεν
ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἡ καλλίτερη ἀπ' ὅ-
λας καὶ ἐκείνη τὴν ὁποίαν, ὅταν θὰ ὑπάγω εἰς τὴν
ἄλλην ζωὴν, θὰ τὴν πάρω μαζί μου διὰ νὰ τὴν
βλέπω ὡς τὸ καλλίτερον πού ἔκαμα εἰς τὸν κό-
σμον, εἶναι ἡ Ὀργάνωσις τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας».

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ χαρακτηρίζουν τὸ
ἔργο τῆς Ε.Ο.Ν. ὡς τὴν μεγαλύτερα μεταβολὴ τῆς Ἐπα-
ναστάσεως τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936, ὡς τὸ ἔργο
πού γίνεται γιὰ νὰ θεμελιωθῇ ἀπάνω σ' αὐτὸ ὅλος ὁ
ὄγκος τοῦ Νέου Κράτους. Εἶναι τὸ βάθρο τοῦ Γ' Ἑλλη-
νικοῦ Πολιτισμοῦ.

Καὶ τὰ ἔργα αὐτὰ δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἐξυμνήσεως,
δὲν θέλουν λυρισμούς καὶ παιάνας.

Ὁ ὕμνος τῶν καὶ οἱ παιάνες τῶν εἶναι οἱ ἀριθμοὶ καὶ
τ' ἀποτελέσματά των.

Αὐτὰ θὰ ἀφήσωμεν νὰ ὁμιλήσουν.

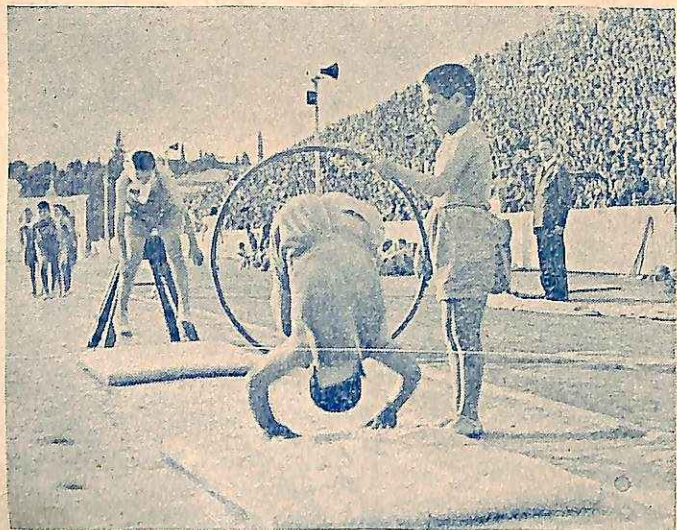
Τὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία πού τὴν ἔβλεπε ὁ ἀρχηγὸς
ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ὡς τὴ μόνη σωτηρία τοῦ μέλλοντος
τῆς Πατρίδος, ἔχει ὅλη τὴν εὐχέρεια πιά νὰ τὴν προικίσῃ
μὲ ἰδανικά καὶ μὲ ὑγιᾶ αἰσθήματα διὰ τὴν ἀναγέννησιν
καὶ ἀνόρθωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐχει ἐπὶ τέλους τὴν δύναμιν νὰ τὴν προστατεύσῃ.

Γι' αὐτὴν ἐργάζεται, γιὰ τὴν εὐτυχία της, γιὰ τὴν εὐ-
τυχία ὅλων τῶν νέων γενεῶν πού θάρχωνται γιὰ τὴν αἰ-
ωνία εὐτυχία τῆς Πατρίδος.

Ἐστὶ ἀφίνει τὶς πρώτες ἐκδηλώσεις πού ἐμφανίζονται
στὰς Πάτρας καὶ στοὺς Γαργαλιάνους νὰ κινηθοῦν στὰ
πλαίσια μιᾶς ἀπέραντης νεανικῆς πρωτοβουλίας, ἀλλὰ
καὶ παρακολουθεῖ μὲ πατρικὴ στοργὴ καὶ προσοχὴ τὶς
χωρὶς σύστημα προσπάθειαι τῶν τοπικῶν αὐτῶν ἐκδη-
λώσεων.

Ἀκολουθεῖ ἡ πρωτεύουσα καὶ ἀμέσως μετὰ ὅλες αἱ
πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς Ἑλλάδος τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο.
Ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία δονεῖται ἀπὸ ἑθνικὸ παλμό.

Γυμναστικαὶ ἀσκήσεις καὶ παιδιὰ μικρῶν φαλαγγιτῶν
εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον.

Τότε ὁ Ἀρχηγὸς δημοσιεύει τὸν ἰδρυτικὸ Ἀναγκα-
στικὸ Νόμο 334, μὲ τὸν ὁποῖον θέτει τὰ Ἑλληνόπουλα
ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Στὸ μεταξύ ὁ μόνος Ἑθνικὸς σύλλογος νέων καὶ νε-
ανίδων πού ἠγωνίζετο μέσα στὰ ἀνώτατα πνευματικὰ
ιδρύματα τῆς Χώρας, ὁ Παμφοιτητικὸς, συνεπαίρνετο κι'
αὐτὸς ἀπὸ τὸν χεῖμαρρο τῆς ὀργανομένης Νεολαίας
καὶ τὸ θέρος τοῦ 1937 αὐτοδιαλύεται καὶ μετατρέπεται
σὲ «Φοιτητικὴ Φάλαγγα Ἑθνικῆς Νεολαίας» γιὰ νὰ πα-
ρουσιάσῃ τὴν 4η Αὐγούστου 1937 400 μέλη.

Λίγο ἀργότερα ἡ Φάλαγγις ὀνομάζεται εἰς Διοίκησιν
Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Τὴν
ἴδια σχεδὸν ἐποχὴ ὀνομάζεται Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος
ἕνας ἀπὸ τοὺς πρὶ θάρραλους πρωταγωνιστὰς τῆς Ἑθ-
νικῆς Ἰδέας, ὁ Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος.

300 Φαλαγγίται ἐμφανίζονται τὸν Ὀκτώβριον γιὰ
πρῶτὴ φορά στὸ Αἶνιον ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ, 4000
μετὰ εἰς τὰς 7 Νοεμβρίου στὴν Πάτρα.

7 Νοεμβρίου 1937. Ὁ Ἀρχηγὸς τὴν ἡμέρα αὐτὴ τὴν
καθιερώνει ὡς τὴν ἐπίσημο ἐπέτειο τῆς Ἑθνικῆς Ὀρ-
γανώσεως Νεολαίας.

Εἰς τὰς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἐμφανίζεται στὸν Ἀρ-
χηγὸ τὸ πρῶτο τμήμα τῆς Πρωτευούσης καὶ παραλαμ-
βάνουν ἀπ' αὐτὸν τὶς σημαίες τους ἡ 1η φάλαγγις ἀρρένων
καὶ ἡ 1η θηλέων.

Στὶς 7 Ἰανουαρίου 1938 συγκεντρώνονται στὰς Ἀ-
θήνας, γιὰ πρώτη φορά, 15.000 περίπου ἀντιπρόσωποι
τῆς Ε.Ο.Ν. γιὰ νὰ εὐχηθοῦν στὴν γιορτῇ του τὸν Ἀρ-
χηγόν.

Ὁ καθημερινὸς αὐξανόμενος ὄγκος αἰσθάνεται τὴν
ἀνάγκη ἐνὸς πνευματικοῦ ὀργάνου, τὸ ὁποῖον ἐμφανί-
ζεται ὡς προσπάθεια τὸν Ἰανουάριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ
Νεολαία» γιὰ νὰ ἐξελεγχθῇ στὸ σημερινὸ πολυτελὲς ἐπί-
σημο ὄργανόν της, τὸ ὁποῖον ἔγινε τὸ μόνον ἀνάνηψμα
τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας καὶ κυκλοφορεῖ εἰς 80.000 πε-
ρίπου ἀντίτυπα.

Ἡ 25η Μαρτίου 1938 παρουσιάζει ἕνα ὑπέροχο θέα-
μα. Ἡ Πρωτεύουσα ἔχει δύναμιν 10.000 Φαλαγγίταις καὶ
Φαλαγγίτισσας κι' ἀπὸ τὶς ἐπαρχίας ἔρχονται ἄλλες
10.000 χιλιάδες. Ἐχει καθιερωθῇ πλέον ἡ ὁμοίμορφος
στολὴ καὶ γίνεται μιὰ μεγαλειώδης παρέλασις πού δὲν
τὴν ἐπίστευαν τὰ μάτια τῶν Ἑλλήνων. Ἡ παρέλασις αὐ-
τὴ ὀνομάσθη Ἡρωϊκή.

Ὁ Ἀρχηγὸς προσφωνῶντας τὰ τμήματα μὲ βαθεῖα
συγκίνησις βροντοφωνεῖ:

«Τώρα πού ἐδείξατε τί θέλετε σεῖς, ἡ Ἑλληνικὴ
Νεολαία, τώρα τίποτε δὲν ἰσχύει νὰ ἀνακόψῃ τὸν δρό-
μον σας. Σήκω πάνω. Ἑλληνικὴ Νεολαία».

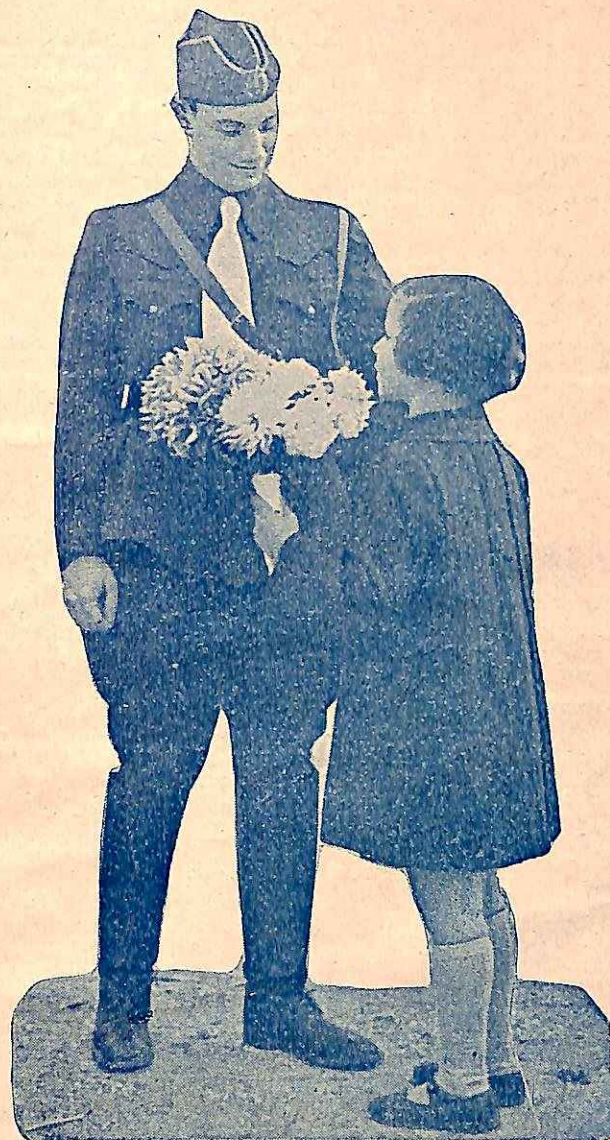
Καὶ ἀπὸ τότε ἡ ἐξέλιξις τῆς Ε.Ο.Ν. εἶναι κατα-
πληκτική.

Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος ὑπόδρασε νὰ ἀναλάβῃ ἐνερ-
γῶς τὴν Ἀρχηγίαν καὶ αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. αἱ Πριγκί-
πισσαι ἀνώτατα ἀξιώματα.

Εἰς τὰς 11 Δεκεμβρίου ὁπότε ὁ Διάδοχος καὶ ἡ
Α.Β.Διάδογος παραδίδουν τὰς σημαίας εἰς τοὺς σχη-
ματισμοὺς τῆς Πρωτευούσης, συγκεντρώνονται εἰς τὸ
Πεδίον τοῦ Ἀρεῶς 58.000 Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγί-
τισσαι.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1939 γίνεται τὸ πρῶτο Συνέδριον
τῆς Ε.Ο.Ν. κατὰ τὸ ὁποῖον ἀποκαλύπτεται μιὰ τεραστία
Ὀργάνωσις σὲ σύστημα καὶ σὲ ὄγκο.

Θὰ εἶναι ἀφαντάστως δύσκολον ἂν ὄχι ἀδύνατον, νὰ
δώσῃ κανεὶς μὲ κάποιαν διαδοχὴν ἀριθμῶν τὴν ἐξέλιξι
τῆς Ὀργανώσεως τόσο σὲ αὐξήσει ἐμφύχου ὕλικοῦ ὅσον
καὶ ἀψύχου, ἀφοῦ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἔφθασε σὲ ἀριθμοὺς
τεραστίους μέσα σὲ δυὸ χρόνια. Καὶ δυὸ χρόνια τί εἶναι

Εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως
Νεολαίας ὁ Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος,
ὡς πρῶτος Κυβερνητικὸς αὐτῆς Ἐπίτροπος,
ἀλλὰ καὶ ὡς πρῶτο ἐμπνευσμένο δημιουργικὸ
χέρι της, θὰ μείνῃ ὡς διηνεκὲς παράδειγμα
ἐργατικότητος, ἐνθουσιασμοῦ, ὑψηλῶν πατρι-
ωτικῶν αἰσθημάτων καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν
Ἀρχηγὸν καὶ πρὸς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐ-
γούστου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος δὲν εἶναι
ἀπλῶς ἕνας ἀνώτατος βαθμοφόρος τῆς Ε.Ο.Ν.
Εἶναι ἡ δημιουργικὴ τῆς πνοῆς, τὸ ἀγρυπνο
μάτι τῆς προόδου της—ὁ Νέος τῆς καλωσύ-
νης, τῆς ἀγαθότητος, τῆς εὐγενείας. Τὰς ἀρε-
τὰς του αὐτὰς συναισθάνονται βαθύτατα ὅλοι
οἱ Νέοι τῆς Ὀργανώσεως, καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς
ἐξηγεῖ τὴν αὐθόρμητον ἀγάπην καὶ τὸν σεβασ-
μόν, μὲ τὰ ὁποῖα περιβάλλουν τὸν Πρῶτον
Νέον πού ἔθεσεν ὑπ' Αὐτὸν ὁ Ἀρχηγὸς ὡς ἐκ-
πρόσωπόν του εἰς τὴν Ε.Ο.Ν.

ἐμπρὸς στὴ δημιουργία ἐνὸς ἔργου πού θὰ μείνῃ εἰς τοὺς
αἰῶνας;

Αὐτὴν τὴν στιγμὴ, μὲ ὑπερφάνειαν ἐμφανίζομεν τοὺς
ἀριθμοὺς αὐτοὺς.

Ἡ Πρωτεύουσα ἔχει δύναμιν 100.000 Φαλαγγιτῶν καὶ
Φαλαγγίτισσων ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 75.000 εὐρίσκονται μὲ
πλήρη φαλαγγιτικὴν ἐξάρτυσιν. Τὰ 8 οἰκήματα δὲ πού
διέθετε τὸ 1938 ἔγιναν 140 σήμερον.

Αἱ περιφερειακαὶ διοικήσεις τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θη-
λέων ἀνέρχονται εἰς 79 ἐναντι 11 τοῦ 1938 μὲ σύνολον
μελῶν 700.000 ἐναντι 500.000 τοῦ 1938.

Καὶ ἰδοὺ τώρα τί γίνεται δι' αὐτὰς τὰς 700.000 τῶν
Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Φαλαγγίτισσων:

42 γυμναστήρια εἰς ὅλην τὴν Χώραν δέχονται κατὰ
χιλιάδας καθημερινῶς τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὰ ὁποῖα
ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ ἐπίβλεψιν γυμναστῶν ἀσχοῦνται
καὶ γυμνάζονται.

79 κέντρα ἐκπαιδεύσεως, ὅπου ἐκπαιδεύονται οἱ ἀνώ-
τεροι βαθμοφόροι, ἀπὸ λοχίτην καὶ ἄνω καὶ εἰς 2400 οὐ-
λαμοὺς οἱ κατώτεροι.

Ἀλλὰ τὸ τεράστιον ἔργον εἶναι τὰ Στρατόπεδα, τὰ
ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς 10, μὲ πρότυπον τὸ τῆς Πρωτευού-
σης καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι τελειότατον.

Χιλιάδες παιδιῶν, μέσα σὲ μιὰ αὐστηρὴ πειθαρχία καὶ
πατρικὴ στοργή, παραθερίζουν ἀλλὰ καὶ ἐκπαιδεύονται
στρατιωτικῶς.

Ἐκεῖ ἀσχοῦνται εἰς τὸ ὄπλον, εἰς ἀπλοὺς στρατηγι-
κοὺς ἐλιγμούς, στὸν τηλεγράφο, στὰ τηλέφωνα, στὴ σκη-
νοπηγία καὶ γενικῶς σὲ κάθε τι στρατιωτικόν.

Γυμνάζουν τὰ σώματά των καὶ συνηθίζουν τὴν ζωὴν
τοῦ στρατιώτου.

Πέρυσιν π.χ. τὸ «Στρατόπεδον Ἰωάννης Μεταξᾶς» δὲν
διέθετε παρὰ ὀλίγα ἐξαρτήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύ-
σεως. Σήμερον εἶναι μιὰ πλήρης στρατιωτικὴ ἀποθήκη μὲ
ὅλα τὰ ὑλικά βολῆς, ὑλικά μέσων συνδέσμων καὶ διαθι-
βάσεων, τηλεγράφου, ὀπτικοῦ τοιούτου, μέσα σηματοδο-
σίας καὶ γενικῶς μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαζοῦντα εἰς τὸν στρα-
τὸν ὄργανα.

Ἀλλὰ ἡ ἐξέλιξις τῆς Ε.Ο.Ν. δὲν σταματᾷ ἐδῶ.

Εἰς 10 περίπου νυκτερινὰς σχολὰς γίνεται ἐντατικὴ
ἐργασία Ἑθνικῆς ἀγωγῆς.

Αἱ 26 ἀνεμοπορικαὶ τῆς βάσεις ἔχουν δώσει μέχρι τῆς
στιγμῆς 48 ὁμάδας τελειῶν ἀνεμοπόρων.

Ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία ἐπίσης, ἡ δὲ ὑγειονομικὴ
καταρτίζει πλήρως καὶ διαρκῶς δοκίμους νοσοκόμους
καὶ ἀδελφὰς αἱ ὁποῖαι δειγμάτων τῆς καταρτίσεως τῶν
αὐτῆς ἐπαγγελματικῶς ἐδεῖξαν.

50 περίπου ἰατροὶ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς
τοὺς ὑποτομείς.

Ἐκατοντάδες Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγίτισσων ἐδρον
στοργικὴν ἱατρικὴν περίθαλψιν ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Ν. καὶ δεκά-
δες εἰσλήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Σανατόρια.

Συνεκροτήθη ἀξιόλογος ὑπηρεσία ἐπίσης, ἡ δὲ ὑγειονομικὴ
καταρτίζει πλήρως καὶ διαρκῶς δοκίμους νοσοκόμους
καὶ ἀδελφὰς αἱ ὁποῖαι δειγμάτων τῆς καταρτίσεως τῶν
αὐτῆς ἐπαγγελματικῶς ἐδεῖξαν.

Αἱ βάσεις πού εἶχαν τεθῇ τὸ 1938 διὰ τὶς ἐιδικότητες
τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγίτισσων σήμερον ὀρθοῦνται
ὀγκῶδες μ' ἀποτελέσματα θαυμαστά.

Γιὰ τὴν προπαιδεύσιν στὴν Ἀεροπορίαν, Τοπογραφίαν,
Ὀπλομαχητικὴν, Σκοποβολήν, Πυροσβεστικὴν, Γεωργικὴν
Ἐκπαίδευσιν, Χειροτεχνία, Μουσικὴν, Ξένες γλῶσσας, Ὑ-
γιεινὴν, Οἰκοκυρικὴν, Βρεφοκομίαν, γιὰ ὅλα τὰ Κράτος
τῆς 4ης Αὐγούστου ἐξησφάλισεν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. ὅλα τὰ
ὕλικά καὶ τεχνικά μέσα.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης πού ἔμαθε νὰ ἀνταπο-
δίδῃ εὐγνωμόνως, προσέφερε μέχρι τῆς στιγμῆς, στὸ διά-
στημα τῶν τριῶν αὐτῶν ἐτῶν τῆς δημιουργίας, ὅτι δὲν
προσέφεραν εἰς ὁλοκλήρους δεκαετηρίδας.

Προσέφερε τὴν ἐργασίαν της διὰ κοινωφελῆ ἔργα
30.000.000 περίπου δραχμῶν.

Ἰδοὺ τί γίνεται. Ἰδοὺ τί συντελεῖται στὶς Φάλαγγας
τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Ἰδοὺ πῶς ροδίζει
τὸ εὐτυχές μέλλον τῆς Πατρίδος ἀπὸ τὴν εὐτυχισμένην
Νεολαίαν.

Μὲ τὴν ἴδια ὁρμὴ καὶ τὸν ἴδιο ρυθμὸ προχωρεῖ καὶ ἡ
πνευματικὴ ἀσκήσις τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

Μόνον εἰς τὴν Πρωτεύουσα γίνονται 600 διαλέξεις τὸν
μῆνα.

Βιβλία, περιοδικὰ, ἔντυπα παντὸς εἶδους εἰκόνες κλπ.
κυκλοφοροῦν μεταξύ τῶν μελῶν γιὰ τὴ διαφώτισιν.

Ο Αρχηγός και ο Επίτροπος εις μίαν παρέλασιν.

Θεατρικαί παραστάσεις, συναυλίας και ξορταί διά την ψυχαγωγίαν έχουν γίνει άνω των 5.000. Έκδρομαί δε υπερέβησαν τις 15.000.

Είναι καταπληκτικό όταν σκεφθῇ κανείς ότι η Ε.Ο.Ν. έχει 50 περίπου μπάντες (μουσικούς Φαλαγγίτες με χάλκινα όργανα) και 3.900 χορωδίες.

Άλλα θα έρωτήση ο άναγνώστης: Τι γίνεται εις τὸν ἀθλητισμὸν;

Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἄλλο μεγαλειώδες κεφάλαιον. Ἡ ἀθλητικὴ ἐξόρμησις τῆς Ε.Ο.Ν. πού ἐγινε τὸν Μάιον με τοὺς Ἀ' Πανελληνίους Ἀγῶνας, ὑπῆρξε τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἀθλητικῆς ιδέας καὶ ἀπέδειξε βαθεῖα κατανόησι τῆς κατευθύνσεως τῆς ἀθλητικῆς ἀγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος καὶ ἀπὸ τοὺς ἀθλητὰς Νέους καὶ Νεανίδας.

100.000 Νέοι καὶ Νέες πού ἀθλοῦνται σήμερα στὶς δεκάδες τὼν γυμναστηρίων ὅχι μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς ἐγωιστικῆς ὑπεροχῆς, ἀλλὰ με τὸ βαθύ αἶσθημα τοῦ ἀγῶνος τοῦ συνόλου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, εἶναι μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες τῆς Ἑθνικῆς Ὁργάνωσεως Νεολαίας.

Εἶναι ἐπιτυχία διότι κατῴρθωσε νὰ μεταδώσῃ ἀπὸ τὸ μικρὸ Σκαπανέα ἀθλητὴ μέχρι τὸν ὄριμον νέο τὸ αἶσθημα ὅτι ἡ ἀθλῆσις δὲν ἔχει μόνον σκοπὸ τὴν σωματικὴν ρώμην ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἀκμὴν.

Οἱ Φαλαγγίτες καὶ οἱ Φαλαγγίτισσες ὑπῆρξαν ὑπέρροχοι καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς ἐπιδόσεις. Τῆς ἀθλητικῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ὁμαδικοῦ ἀγῶνος ὅχι μόνον εἰς τὸν στίβον τῶν σταδίων ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν στίβον τῆς ζωῆς.

Ἔτσι πειθαρχημένοι καὶ ἱεραρχημένοι προχωροῦν γιὰ «Μία Ἑλλάδα Νέα».

ΣΥΝΟΨΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

— Νὰ γίνουμε καὶ πάλι, σὰν φυλὴ Ἑλληνική, ὅ,τι ἡ ἱστορία μας καὶ ἡ παραδοσί μας ἐπιτάσσει νὰ γίνουμε «...Λίκνον πραγματικοῦ πολιτισμοῦ. Γωνία γῆς φωτοδότρα. Ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους φωτεινὴ, τόπος, ὅπου κάθε Ἀρετὴ καὶ κάθε ἐκδήλωσις Εὐγενείας καὶ Κάλους θάχουν μόνιμα τὴν θέσιν τους...»

— Νὰ γίνουμε σὰν πρῶτα ἀνδρεωμένοι ψυχικά, σωματικά καὶ πνευματικά.

— Νὰ κρατήσουμε τὶς ψυχὰς καὶ τὶς συνειδήσεις μας τὶς Ἑλληνικὰς μακρὰ, πολὺ μακρὰ ἀπ' τὶς ὑπάνθρωπες τάσεις, ἐξω ἀπ' τὶς ἀπόπνοιες τὶς βαρεῖες τῶν ἄλλων, ὑψηλὰ πολὺ ὑψηλὰ, τόσο, πού νὰ ἀνενί-

ζουν ὑψούμενες οἱ ἄλλες ψυχὲς καὶ συνειδήσεις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

— Νὰ μὴ ξεχνᾶμε ποτὲ τὴν βαρύνουσα εὐθύνην πού ἔχουμε σὰν Ἑλληνες νέοι, πρὸς τὴν Ἑθνικὴν μας Ἱστορίαν καὶ Παράδοσι καὶ μετὰ τὴν συναισθησὶ τῶν εὐθύνων μας αὐτῶν σὰν κανόνα μας νὰ δημιουργοῦμε τὴν Ἑλληνικὴν μας ζωὴ. Ε.Ο.Ν.

Πιστοὶ καὶ ὑπάκοοι στὰ προστάγματα τῶν ἀνωτέρων τῶν ὅπως εἶναι, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ φθάσουν ἐκεῖ ὅπου τοὺς περιμένει ἡ Ἐπιτυχία καὶ ἡ Δόξα.

Κι' ὁ Ἀρχηγὸς δὲν χωρίζει τ' ἀγόρια ἀπ' τὰ κορίτσια στὸ καθήκον καὶ στὶς ὑποχρεώσεις. Κι' ἀπὸ τὰ μὲν καὶ ἀπὸ τὴν δὲ ζητεῖ νὰ δώσουν ὅ,τι ἔχουν στὴν ψυχὴ τους γιὰ νὰ στρώσουν ὅσο μποροῦν ὁμαλῶτερο δρόμο καὶ νὰ φθάσουν σ' αὐτὸ τὸ ὠραῖο τέρμα.

«Ἐγὼ νὰ σὰς πῶ κορίτσια καὶ νὰ ξέρετε (ἔλεγε στὸ λόγο τοῦ στάς Καλάμας) ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι τὸ στολίδι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ γνωρίζετε πολὺ καλὰ ὅτι εἰσθε τὰ στολίδια τῶν σπιτιῶν σας τῶν τωρινῶν καὶ τῶν σπιτιῶν πού θὰ δημιουργήσετε ἀργότερα. Ἡ γυναῖκα εἶναι ὁ στόχος γύρῳ ἀπὸ τὸν ὅποιον στρέφεται ὅλη ἡ ζωὴ τῆς οἰκογενείας καὶ ἂν ἡ γυναῖκα δὲν εἶναι εἰς τὴν θέσιν της, ἂν ἡ γυναῖκα παραστρατήσῃ, ἡ οἰκογένεια πέφτει καὶ διαλύεται. Αὐτὰ νὰ σὰς ἐντυπωθῶν καλὰ εἰς τὸ μυαλό σας διὰ νὰ ἐννοήσετε τὴν φοβερὰν εὐθύνην πού ἔχετε ἐπάνω σας, κορίτσια τῆς Ἑλλάδος».

Κι' ὁ λόγος αὐτὸς πού εἶναι ἕνας ὕμνος καὶ ἕνα εὐαγγέλιο μαζὶ πρὸς τὴν Ἑλληνίδα ἐκαρποφόρησε κι' ἀνθεῖ κάθε αὐγὴ πού ξημερώνει στὴ νέα Ἑλλάδα.

Ἡ Ε.Ο.Ν. εἶναι δική του, εἶναι δημιουργία του καὶ βαδίζει μετὰ τὴν πνοή του.

«Ἐγὼ σὰς ἀγαπῶ σὰν νὰ εἰσθε παιδιὰ μου. Καὶ εἰσθε ὑπὸ μίαν ἔννοιαν παιδιὰ μου, διότι ἂν ἡ οἰκογένειά σας σὰς ἔφερνεν εἰς τὸν κόσμον, ἀνῆκετε καὶ εἰς ἐμὲ πού σὰς ἔφερα εἰς τὴν Ὁργάνωσιν τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας, εἰς τὴν ὅποιαν βασίζομεν τόσας ἐλπίδας καὶ τόσα ὄνειρα».

Μ. Γ. Δεῖμ.

Ἡ Ε.Ο.Ν. καλλιεργεῖ κατ' ἐξοχὴν τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀθλητισμοῦ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1939/Δ'.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς σχηματισμοὺς μας

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

«Μιὰν ἡμέραν σὰν ἐτούτῃ τὴν ὀλόφωτη κι' ὠραία» συνέλαβε, ἀπεφάσισε καὶ ἐτόλμησε ὁ Ἀρχηγός.

Ἐτόλμησε τὴν Ἐπανάστασι γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐτόλμησε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἀναγέννησι τοῦ ἔθνους. Ἐτόλμησε νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν πόθο τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐτόλμησε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιταγὴ τῆς φωτεινῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐτόλμησε καὶ πῆρε στὰ σπῆδρα χέρια του τὴν ὑποχρέωσι τοῦ ἔθνους ἀπέναντι στὴν Ἱστορικὴν του ἀποστολή.

Κι' ἦταν ἡ σύλληψις, ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ τόλμη αὐτῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ ἐκφράσις τῆς δυνάμεως τῆς φυλῆς μας, νὰ στέκῃ πάντα ζωντανὴ καὶ πάντα νέα ἐμπρός σ' ὅσες τῆς παρουσιάζονταν ἀντιξοότητες γιὰ τὸν δημιουργικὸ βίον της.

Κι' ἦταν ἡ σύλληψις, ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ τόλμη αὐτῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡ ἐκφράσις τῆς Πιστεῶς του πρὸς τὴν ἀθανάσιαν τῆς φυλῆς, ἡ ἐκδήλωσις τῆς δυνάμεως τοῦ «Πιστεύω» του, πού φάνηκε «Μιὰν ἡμέραν σὰν ἐτούτῃ τὴν ὀλόφωτη κι' ὠραία», σὰν ἥλιος μέσα ἀπὸ πυκνὴν ομίχλη, μέσα ἀπὸ σκοτάδι, σὰν μεγάλο ΝΑΙ τῆς ζωῆς, σὰν ἥλιος ἀληθείας καὶ ἀρετῆς μετὰ ὁλοκαύρασε καὶ καυτερὲς ἀχτίδες, πού σῶσαν τὰ ψεύτικα φῶτα, πού διέλυσαν τὸ σκοτάδι καὶ τὴν ομίχλη, πού κατεκάλυπταν τὴν μοναδικὴν χώρα, τὴν Πατρίδα μας, τὴν Πατρίδα τοῦ πνεύματος, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀνδρείας ἀρετῆς.

Ἀπὸ τὸν ἥλιο αὐτὸν φωτίστηκε πρὸ πάντων ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, πού βυθίζοντας τὸ βλέμμα της στοχαστικὰ μέσα στὰ βάθη τῆς ψυχῆς της καὶ βλέποντας τὶς ἀμαρτίες πού ὑπῆρχαν μέσα στὴν σκέψι τῆς καὶ μέσα στὶς ἐνέργειές της, τὶς πῆρε μετὰ τὰ ἴδια της τὰ χέρια καὶ τὶς τίναξε μακριὰ μετὰ ὀρμή. Καὶ γέμισαν τὰ στήθη της μετὰ μῆος, καὶ πλήρωσε ἡ ψυχὴ της καὶ ἡ καρδιά της ἀπὸ ἐνθουσιασμό καὶ τὰ μᾶτια γεμάτα οὐραία πᾶ ἀντικρύσανε τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου, χωρὶς νὰ τρεμουλιάζουν καὶ μέσῃ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς συνειδήσεώς της πῆδησε ἡ κραυγὴ τῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀφοσίωσός της πρὸς τὸν Ἀρχηγό. Μαζὶ μ' ὁλόκληρο τὸ ἔθνος ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης ξαναπῆρε τὸ δρόμο τῶν μεγάλων μας πεπρωμένων.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

«Μιὰν ἡμέραν σὰν ἐτούτῃ τὴν ὀλόφωτη κι' ὠραία» ὁ Ἀρχηγὸς πῆρε τὴν Γαλανόλευκὴν Σημαία πού σὲ κάθε κυματισμὸ της, κάτω ἀπὸ τὸ γαλανὸ οὐρανὸν μας ζωντανεύει τόσους θρόλους καὶ ἀγῶνες τῆς φυλῆς μας, τὴν ἐστῆσε ἐμπρός μας καὶ μᾶς εἶπε:

«Εἰσαὶ ΣΥ, ΝΕΟΛΑΙΑ, ΤΟ ΜΕΛΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ. Εἰσαὶ ΣΥ ΝΕΟΛΑΙΑ, ΕΚΕΙΝΗ Εἰς τὴν ὅποιαν ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΘΑ ΔΩΣΩΜΕΝ Τὴν ΨΥΧὴν ΜΑΣ ΟΛΗΝ ΚΑΙ ΟΛΑ ΜΑΣ ΤΑ ΜΕΣΑ ΔΙΑ ΝΑ ΣΩΣΩΜΕ ΤΟ ΜΕΛΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ».

Καὶ πῆραμε μετὰ σεβασμὸν καὶ τιμὴ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἀρχηγοῦ μας τὴν Ἑλληνικὴν Σημαία καὶ τὴν στήσαμε ἐμπρός στὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὸν Ἑλληνισμό, τὰ ἱδανικά του, πού τὰ περιλαμάνει ἐξ ὁλοκλήρου ἡ ἔννοια τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπέρασαν ἕως τώρα ἀπὸ τὴν εὐλογημένην ἡμέραν τῆς Ἐπανεστάσεως τρία χρόνια, τρία χρόνια τώρα ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, μετὰ τὸν κοῦρι στὸ χέρι καὶ τὴν πίστι στὴν καρδιά ἀνοίγει διαπλάτα τὸν δρόμο πού τῆς ἐδείξε ὁ Ἀρχηγός, αὐτὸν τὸ μοναδικό, πού δὴναι σὲ τὸν ἥλιο Μεγαλεῖο καὶ τὴν εὐχὴν εὐμερίας τοῦ λαοῦ μας.

Ἀπὸ τὸν δρόμο αὐτὸν δὲν πρόκειται νὰ γυρίσουμε πίσω ποτέ. Μονάχα μὴ φορὰ τὸ χρόνο, κάθε μέρα σὰν τὴ σημερινὴ θὰ στρέ-

φουμε νὰ βλέπουμε πόσο προχωρήσαμε. Καὶ ξανά θὰ ξεκινᾶμε στὴ μεγάλη αὐτὴ πορεία, πού πρέπει νὰ εἶναι πορεία θριάμβου, καὶ πού θὰ συνεχισθῇ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἀπὸ κάθε καινούργια γενιὰ.

Ἀπὸ αὐριο καὶ πάντοτε ὁ ἀγὼν θὰ συνεχίζεται. Γεμᾶτοι πίστι καὶ αἰσιοδοξία ἀνενί-ζουμε μπροστὰ μας στοὺς μεγάλους διαπλά-τους δρίζοντας, πού μᾶς ἀνοίξε ὁ Ἀρχηγός καὶ πού τοὺς φωτίζουν οἱ πρῶτες ὁλοχρῶσες ἀχτίδες τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Πιορτάζουμε σήμερα τὸν Αὐτρωτό, τὴν Σωτηρία καὶ τὴν Ἀναγέννησι. Αἰσθανόμεθα τὴν ἔξαρσι καὶ τὴν ἀγαλλίασι πού μᾶς δίνει ἡ συνειδήσις τοῦ Μεγαλεῖο τῆς φυλῆς. Δοξολογοῦμε τὸν Ἀρχηγὸ καὶ Αὐτρωτὴ, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Δημιουργὸν - Ἀγωνιστὴ, τὸν Ἐναν, πού μόνος αὐτὸς εἶναι ἡ ἐκφράσις τοῦ ἔθνους πᾶσι καὶ τῆς Ἑθνικῆς Θελήσεως, ὁ ἐρμηνεύτης καὶ ὁ ἐνσαρκωτὴς τῶν ἱδανικών μας καὶ τῶν ὁνείρων μας ὁ Πραγμα-τοποιητής.

Σὰν συνεισφορά μας στὴ σημερινὴ γιορτὴ τοῦ ἔθνους δίνουμε τὴν διαβεβαίωσι, πῶς ἔχοντες βαθεῖα συνειδήσι τῶν μεγάλων μας ὑποχρεώσεων καὶ τῆς Ἱστορικῆς μας ἀποστο-λῆς, θὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα μετὰ πίστι, μετὰ πάθος, μετὰ φαντασιὸ καὶ τρέλλα ἀκόμα, μετὰ αὐτοθυσία καὶ πεποίθησι. Αὐτὸ τὸ ἔργον εἶναι ἔργον τοῦ καθενὸς καὶ τῆς καθεμῆς σας, Φαλαγγίτες καὶ Φαλαγγίτισσες, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπανίσσες, ὅπως ἀκριβῶς ὁ καθένας καὶ ἡ καθεμὴ σας ὀρκιστήκατε τὸν ὄρκον μας τὸν ἱερὸ. Κι' ἐτοὶ ἄς κάνουμε ὅλοι μαζὶ σὴ-μέρα τὸ πῶς πολὺτιμο δῶρο στὸν Ἀρχηγό.

Ἄς τοῦ ὀρκισθῶμε πῶς στὴν ἐπομένην ἐπέ-τειο τῆς Ἐξορμήσεως, θὰ μπορέσῃ πάλι, κυ-τάζοντας τὴ Νεολαία, νὰ ξέρῃ ὅτι ἡ Ε.Ο.Ν. προχώρησε πάλι μετὰ ὀρμῇ γιὰ τὴν πραγ-ματοποίησι τῆς ἀποστολῆς της. Γιὰ νὰ ἀντα-ποκριθῶμε στὴν ἀποστολήν αὐτὴν μετὰ πληρότητα δὲν πρέπει νὰ παραλείψουμε καμμίαν ἐνέργει-αν, καμμένα μέτρο, καμμίαν προσπάθειαν καὶ πρὸς πάντας νὰ ἐργασθῶμε ὅλοι καὶ ὅλες μεχρὶς ἐξαντλήσεως κάτω ἀπὸ τὰ νέα συν-θήματα καὶ τὶς νέες κατευθύνσεις πού θὰ δοθῶν γιὰ τὴν καινούργια περίοδο. Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἀποστολήν, τὴν ἀκατάβλητὴν μας ἐλπίδι δὲν ὑπάρχει κανένα ἐμπόδιο, καμμίαν δυσκολία, γιατί εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Ἀρχη-γοῦ, ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ, ἡ θέλησις τῆς νεα-ρῆς γενεᾶς. Ἡ μὴ καὶ ἐνιαία θέλησις τῆς Ἑ-λλάδος.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

Σὲ μᾶς ἔτυχε νὰ πῶσι τὸ βαρύνον φορτίο τῆς συνεχίσεως ἑνὸς ἐνδοξοῦ παρελθόντος καὶ τῆς δημιουργίας ἑνὸς ἰσχυροῦ μέλλοντος.

Σὲ μᾶς ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ ἐμπιστευθῇ ὁ Ἀρχηγός καὶ τὸ ἔθνος τὴν συνέχισι τῆς 4ης Αὐγούστου, τὴ συνέχισι τῆς Ἀναγεννήσεως.

Τὰ ἀκμαῖα μπράτσα μας ἀσπασμένα ἀπὸ τὴν Πίστι καὶ τὸν ἐνθουσιασμό, θὰ κρατή-σουν ὑψηλὰ μετὰ ὑπερήφανη καὶ ἀλύγιστη ἀντο-χὴ τὸ ἔργον αὐτὸ πού μᾶς ἐμπιστεύεται ὁ Ἀρ-χηγός, ὁ Πρῶτος Ἀγωνιστὴς καὶ Πρῶτος Φαλαγγίτης τῆς Χώρας Ἰωάννης Μεταξάς. Καὶ θὰ τὸ κρατήσουμε γιὰτὶ πιστεύουμε.

Πιστεύουμε σ' ἕνα θεόπνευστο Ἀρχηγό, Πατέρα, Ἀναδημιουργό, Ἐμψυχωτὴ καὶ Εὐ-πνευστὴ καὶ σὲ μίαν ὑπερόχην, ὑπερήφανη καὶ Αὐτρωτικὴν ἱδεολογίαν, τὴν ἱδεολογίαν τῆς 4ης Αὐγούστου, δηλαδὴ τὴν ἱδεολογίαν τοῦ Ἑλ-ληνισμοῦ.

Πιστεύουμε, ὅχι στὸ θρόλο μίαν Ἱστορίαν, μὰ στὴ ζωντανὴ Ἑλληνικὴν πραγματικότητα, πού πηγάζει ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν αὐτὴ καὶ πού πρέπει νὰ αἰσθάνεται ἀνταξία της.

Πιστεύουμε στὴ μίαν, τὴν αἰώνια, τὴν ἀσθε-στὴ φλόγα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, πού μετὰ τὴν γόνιμὴν θερμὴν της καὶ τὴν ὀρμὴν τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος δημιούργησε ὅ,τι ὑπάρχει τὸ Μεγαλὸ καὶ τὸ ὠραῖο καὶ σ' ὅλους τοὺς αἰῶνας.

Πιστεύουμε στὸ μόνον φορέα τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πού τὴ νύχτα τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 γκρέμισε κάθε ἀναξιοσύνη, κάθε διαφθορά καὶ ἀδικία καὶ μᾶς ἔφερε στὸ δρόμο πού δὴναι σὲ μίαν Ἑλλάδα Νέα.

Πιστεύουμε σ' ὅλους τοὺς Ἑλληνας πού ζοῦν καὶ δημιουργοῦν σκorpισμένοι σ' ὅλο τὸν κόσμον, γιὰ νὰ δείχνουν στοὺς ξένους λα-οὺς τὴν ἀκατάβλητὴ καὶ ἀδάμαστη ζωτικότητα τῆς φυλῆς μας.

Πιστεύουμε στοὺς ἴδιους τοὺς ἑαυτοὺς μας, τοὺς Φαλαγγίτες, τοὺς Σκαπανεῖς, τὶς Φα-λαγγίτισσες καὶ τὶς Σκαπανίσσες τοῦ Τρί-του Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, στὰ Ἑλληνόπου-λα καὶ τὶς Ἑλληνοπούλες πού ξέφυγαν μίαν γιὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ ἀμαρτωλοῦ παρελθόντος καὶ ἦρθαν πρὸς τὸ φῶς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Πιστεύουμε σ' Αὐτόν, πού ἔδωσε νόημα καὶ σκοπὸ στὴ ζωὴ μας. Σ' Αὐτὸν πού κατέλασε τὸ Κράτος τοῦ ψεύδους, πού ξεριζώσε τὸ καθεστὸς τῆς ἀμφιβολίας καὶ ἔθεσε σὰν βάσι τοῦ ἔργου του τὴν αὐστηρὴν προσηλωσι πρὸς τὶς ἀπόλυτες καὶ αἰώνιες Ἑλληνικὲς ἀλη-θείες.

Πιστεύουμε στὸν Ἐναν, τὸ Μοναδικό, τὸν Πατέρα πού μᾶς φύσησε τὴν πνοή του, πού γι' ἀντάλλαγμα ὀρκιστήκαμε νὰ τηρήσουμε πιστὰ στὶς ὑποθήκες του καὶ νὰ τὶς μεταδώ-σουμε στὶς ἐρχόμενες γενεές.

Πιστεύουμε στὴν Ε.Ο.Ν. σὰν ἐξασφάλισι τοῦ Ἑλληνικοῦ μέλλοντος καὶ δημιουργοῦ Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων ἀληθινῶν.

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες,

Ἄς ἀντάλλαγμα ἀνταλλάξῃ στὴν Ἑλληνικὴν γῇ καὶ τὶς Ἑλληνικὰς θαλάσσεας καὶ καλεῖ τοὺς Πανέλληνες σὲ Μεγάλον Συναγερμό.

Εἶναι τὸ θεῖο σάπιασμα τοῦ Αὐτρωτοῦ, πού καλεῖ σ' ἕνα προσκύνημα τῆς ἀγίας αὐτῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ σημαντὰ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκκλη-σιῶν σηματοῦν τὴν ἐπέτειο τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καμμίαν ἑλληνικὴν ὅπλα βροντοῦν χαίρετὶσθῃ τὴν δύναμι τῆς Ἑλ-λάδος, τὸ ἀμῶν καὶ τὸ σκερπᾶν γεμίζουν τὴν καθάρη Ἑλληνικὴν ἀτμόσφαιρα μετὰ τὸ χα-ρῶπὸ τραγοῦδι τῆς δουλείας, τοῦ μόχθου καὶ τῆς δημιουργίας. Καὶ πᾶν ἄν' ὅλα ἀκού-εται μίαν διάτορον ἰαχὴν, ἰαχὴν θριάμβου, ἰαχὴν ἀγῶνος, ἰαχὴν Νεότητος.

Πιστεύουμε! Ἀγωνίζομεθα! Νικοῦμε! καὶ Εὐγνωμονοῦμε!

Καὶ ἐτοὶ, ἂν σὰς ρωτήσῃ κανεῖς, γιατί βαδίζετε μετὰ τὴν ὀρμῇ, μετὰ τὴν πεποίθησι, μετὰ τὴν περηφάνειαν, νὰ τοὺς ἀπαντήσετε:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Ἄν ζητήσῃ κανεῖς νὰ τοὺς ἐξηγήσῃ γιατί οἱ ὠραῖες Ἑθνικὲς μας Φαλαγγες ξεπερνοῦν σήμερα πολὺ τὸ μισὸ ἑκατομμύριον νέων νὰ τοὺς δώσετε τὴν ἀπόκρισι:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Κι' ἂν κανεῖς θελήσῃ νὰ μάθῃ, γιατί οἱ Νέοι καὶ οἱ Νέες τῆς Ἑλλάδος περιρροῦν καὶ μετὰ τὴν ζωὴ τους ἀκόμα τὸ οἰκοδόμημα τῆς 4ης Αὐγούστου, τὰ Ἑλληνόπουλα νὰ τοὺς ἀπαντήσουν:

— Γιατὶ πιστεύουμε!

Συναγωνιστὲς καὶ Συναγωνίστριες, Μετὰ τὶς Σημείους ψηλά. Μετὰ τὸ βῆμα στα-θερό. Μετὰ τὶς ψυχὰς ἀγρυπνῆς καὶ μετὰ δύναμι ἀνεξάντλητη 700.000 Νέοι καὶ Νέες προχω-ροῦμε βροντοφωνώντας:

Ἐνας Βασιλεὺς καὶ Μία Πατρίδα!

Ἐνας Κυβερνήτης καὶ Μία Ἱδεολογία!

Ἐνας Λαὸς — Μία Νεολαία καὶ

Ἐνας Σκοπός!

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ!

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν, ἐνῷ ἕνα ἔθνος γιορ-τάζει τὴν Ἀνάστασι τοῦ, ὁ Ἀγὼν συνεχίζεται.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η 4^Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἀφιονισμένο μάχονταν τὸ πλῆθος,
ὅλοι τὴν ἴδια ὑψώνανε κραυγὴ
κι' ὥς πάλευαν φρικτὰ στήθος μὲ στήθος
μὲ σάρκες κι' αἷμα σπέρνανε τὴ γῆ.

Ὁ πρᾶος λαὸς ἐβόγγαε κι' οἱ δρόμοι
κορώναν ἀπὸ σάλιο καὶ βοή,
πέφταν ἀπὸ τὰ βάθρα τους οἱ Νόμοι
γκρεμίζονταν στὴν ἀβυσσο οἱ Θεοί.

Οἱ πολιτεῖες ἀνάθων, τὰ τουφέκια
βροντοῦσαν μὲ τὴ λάμψη τῆς αὐγῆς
σὰ νᾶσκαζαν βροχή τ' ἀστροπελέκια
σατανικῆς ὀργῆς.

Κι' ἔπεφτε σὲ συντρίμμια ἡ Θεία Ἑλλάδα,
τ' ὠραίου φωτὸς ἐστέρευε ἡ πηγὴ,
τῆς ἱστορίας ἔσθυν' ἡ λαμπάδα
τῶν θρύλων ἐσκοτεῖνιάζ' ἡ αὐγὴ.

Καὶ ξάφνου νέα ἡμέρα ξημερώνει!
Ὁ Ἀρχηγὸς μιὰ νύχτα Αὐγουστιανὴ
ἀδράζει στὰ δυὸ χέρια τὸ τιμόνι
καὶ βρέχουν φῶς κι' ἀγάπη οἱ οὐρανοί.

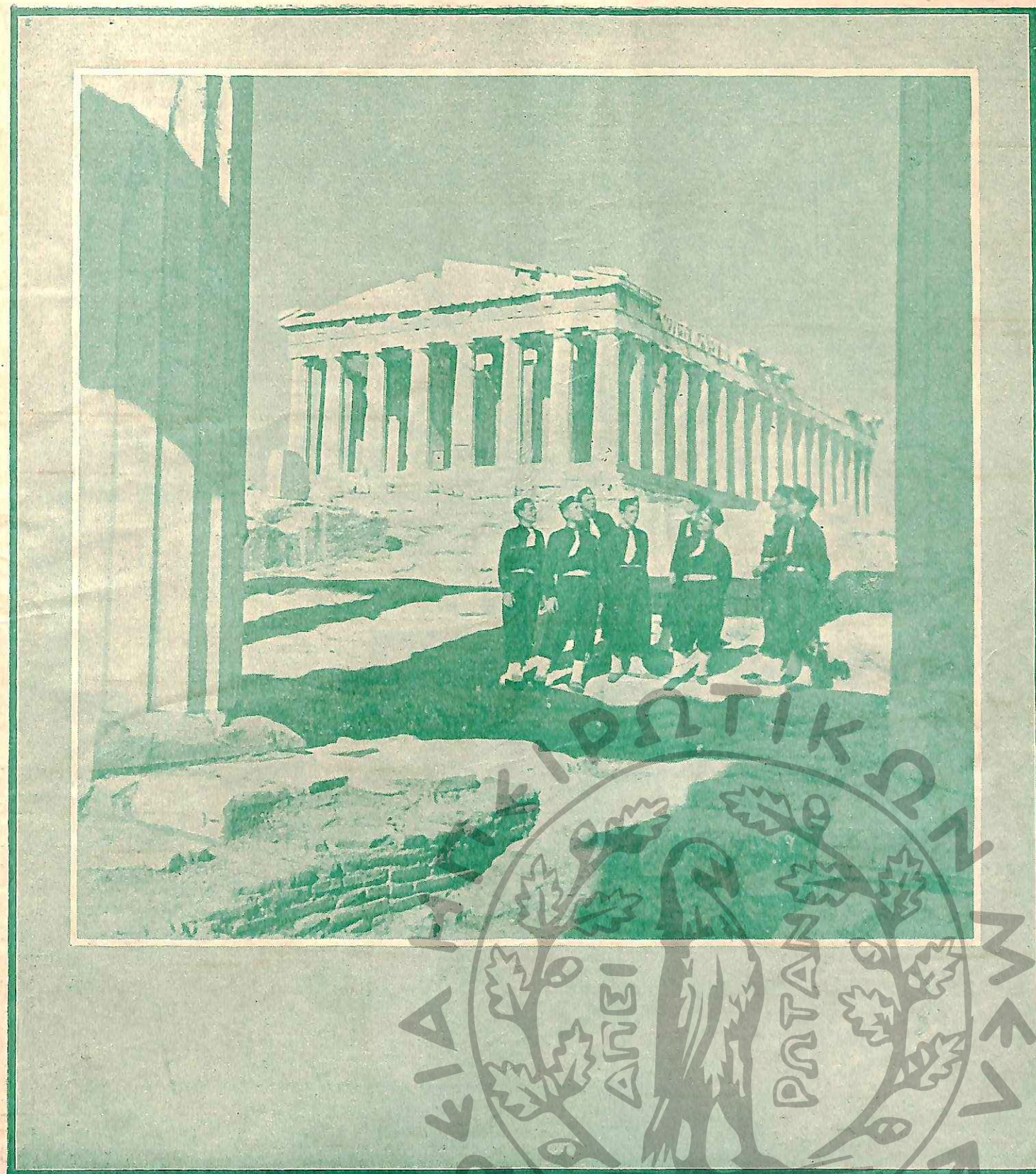
Καὶ τώρα φλογεροὶ ζεσταίνουν ἥλιοι,
καὶ τώρα γίναν ὅλοι ἀδελφοί,
Ἑλλάδα! Ἑλλάδα! λένε ἐχθροὶ καὶ φίλοι
κι' ἀποξεχνοῦν τὸ χθὲς ποῦ ἔχει ταφῇ.

Ἀνθοβολοῦν καινούργια καλοκαίρια,
πλημμύρισε μὲ λάμψη ἡ σκοτεινιά
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ γόνιμά Του χέρια
ἐκάρπισε στὸ φῶς ἡ νέα γενιά.

Τὰ ὄνειρά μας εἶναι ὄνειρά του
δική μας ἡ δική του ἡ καρδιά,
ἐκάναμε χαρὰ μας τὴ χαρὰ του
κι' εἴμαστε ἀπὸ τὰ παιδιά του πιὸ παιδιά.

Κι' εἴμαστε οἱ νέοι ἀνθοί, ἡ νέα φλέβα
στ' αὐριο ἓνας ἀσάλευτος σταθμὸς
εἴμαστε μεῖς τὸ Ὑψιλόν καὶ τὸ Ὠμέγα
αἰώνιος κι' ὁ ἀκούραστος ρυθμὸς.

Γιάνν. Γιαννακουδάκης - Στυλῆτης

4TH
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ Ν